د بادشاهانو اول کِتاب

د حضرت داؤد بوډاتوب

١ (١) داؤد اوس د ډېر عُمر سړے وو، کۀ په هغۀ باندې به ډېرې بسترې واچولے شوې نو هغه به بيا هم نۀ ګرمېدو. (٢)
خپلو آفسرانو هغۀ ته ووئيل، ”بادشاه سلامت، مونږ به يوه پېغله ولټوُو چې تا سره وى او ستا خِدمت کوى. هغه به ستا په
څنګ کښې څملى او تا به ګرم ساتى.“ (٣) هغوئ په ټولو بنى اِسرائيلو کښې يوې ښُکلې پېغلې پسې وګرځېدل او په شونيم
کښې يې يوه داسې جينۍ پېدا کړه چې نوم يې ابى‌شاګ وو او بادشاه له يې راوستله. (٤) هغه ډېره ښائسته وه او د بادشاه
خِدمت يې کولو او د هغۀ خيال يې ساتلو، خو د ښځې په توګه يې نۀ استعمالوله.

د ادونياه په تخت د کښېناستو دعوىٰ کول

(٥)-(٦) چې ابى‌سلوم مړ شو نو د داؤد او حجيت مشرے زوئ ادونياه وو. هغه ډېر ښائسته سړے وو. داؤد د هغۀ
سره هيڅ کله سختى نۀ وه کړې، هغۀ خپل ځان اوچتولو او وئيل يې چې، ”زۀ به بادشاه يم.“ هغۀ د ځان دپاره د جنګى
ګاډو، آسونو او د پنځوسو سړو بندوبست کړے وو چې د حِفاظت دپاره ورسره وى. (٧) هغۀ يوآب (چې د هغۀ مور
ضروياه وه) او د ابياتار اِمام سره خبره وکړه او هغوئ په دې راضى شول چې د هغۀ د خبرې ملګرتيا وکړى. (٨) خو
صدوق اِمام، د يهويدع زوئ بناياه، ناتن پېغمبر، سِمعى، ريعى او د داؤد محافظان د ادونياه په طرف نۀ وُو. (٩) يوه ورځ
ادونياه د عين‌راجل چينې سره نزدې، د مار د ګټ سره د ګډانو، غوَيانو او د څربو سخو قربانى پېش کړه. هغۀ د داؤد
بادشاه نورو زامنو او د بادشاه وزيرانو او آفسرانو له دعوت ورکړو کوم چې د يهوداه وُو چې د قربانۍ دې مېلمستيا له
راشى، (١٠) خو هغۀ خپل ناسکه ورور سليمان، ناتن پېغمبر، بناياه او د بادشاه محافظانو له دعوت ورنۀ کړو.

د حضرت سليمان بادشاه جوړېدل

(١١) ناتن د سليمان مور بت‌سبع له لاړو او د هغې نه يې تپوس وکړو، ”تۀ خبر نۀ يې څۀ چې د حجيت زوئ ادونياه خپل
ځان بادشاه جوړ کړے دے؟ او داؤد د دې نه خبر هم نۀ دے. (١٢) کۀ تۀ خپل ژوند او خپل زوئ سليمان بچ کول غواړې
نو زۀ به يوه مشوره درکړم. (١٣) داؤد بادشاه له فوراً لاړه شه او تپوس ترې نه وکړه چې، بادشاه سلامت، تا زما سره دا
پوخ لوظ نۀ وو کړے څۀ چې زما زوئ سليمان به ستا نه پس بادشاه جوړوې؟ نو دا ادونياه ولې بادشاه شو؟“ (١٤) او ناتن
دا هم وفرمائيل، ”چې کله تۀ د داؤد بادشاه سره خبرې کوې، نو زۀ به درشم او ستا ټولې خبرې به رښتيا کړم.“ (١٥) نو
بت‌سبع د بادشاه مِلاوېدو له د بادشاه کوټې ته ورغله. هغه ډېر بوډا شوے وو او شونيمى ښځې ابى‌شاګ د بادشاه خِدمت
کولو. (١٦) بت‌سبع د بادشاه په مخکښې ټيټه شوه او په زمکه پرمخې پرېوته او هغۀ ترې نه تپوس وکړو، ”زۀ ستا دپاره څۀ
وکړم؟“ (١٧) هغې ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، تا د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک په نوم زما سره پوخ لوظ کړے وو چې
زما زوئ سليمان به ستا نه پس بادشاه وى او ستا په تخت باندې به ناست وى. (١٨) خو ګوره، ادونياه بادشاه شوے دے
او صاحِبه، تۀ د دې نه خبر هم نۀ يې. (١٩) هغۀ د ډېرو غوَيانو، ګډو او څربو سخو قربانى پېش کړې ده او هغۀ ستا زامنو،
ابياتار اِمام او ستا د لښکر مشر يوآب له د مېلمستيا دعوت ورکړے دے، خو هغۀ ستا زوئ سليمان له دعوت نۀ دے
ورکړے. (٢٠) بادشاه سلامت، د بنى اِسرائيلو ټول خلق ستا په طمع دى چې هغوئ ته ووائې چې ستا نه پس به څوک

بادشاه جوړېږی. ۲۱ کۀ تۀ داسې ونۀ کړې نو چې تۀ څنګه وفات شې نو ما سره او زما د زوئ سليمان سره به د مجرمانو
په شان سلوک کيږی.“ ۲۲ د هغې خبرې جاری وې چې ناتن محل ته راورسېدو. ۲۳ بادشاه خبر شو چې پېغمبر هلته
دے، ناتن لاړو او د بادشاه په مخکښې تيټ شو او پړمخې پرېوتو. ۲۴ بيا هغۀ وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، تا دا اِعلان کړے
دے چې ستا نه پس به ادونياه بادشاه وی؟ ۲۵ هغه نن تلے دے او د غوَيانو، ګډو او د څربو سخو قربانی يې پېش کړې
ده. هغۀ ستا ټولو زامنو، ستا د لښکر مشر يوآب او ابياتار اِمام له دعوت ورکړے دے او وګوره هغوئ د هغۀ سره په روټۍ
کښې شريک دی او چغې وهی چې ادونياه بادشاه زندهباد. ۲۶ خو بادشاه سلامت، هغۀ ما، صدوق اِمام، بناياه او سليمان
له دعوت رانۀ کړو. ۲۷ بادشاه سلامت، تا د دې مېلمستيا اجازت ورکړے دے؟ خپلو وزيرانو او آفسرانو ته دې هم ونۀ
وئيل چې ستا نه پس به بادشاه څوک وی؟“ ۲۸ داؤد بادشاه وفرمائيل، ”بتسبع ته ووايئ چې دننه راشی.“ نو راغله او د
هغۀ په مخکښې ودرېده. ۲۹ بيا هغۀ ورته وفرمائيل، ”زۀ تا ته د ژوندی مالِک خُدائ په نوم قسم کوم، چې هغۀ زۀ د ټولو
مصيبتونو نه بچ کړے يم، ۳۰ نن به زۀ تا سره هغه لوظ پوره کوم چې ما درسره د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ
پاک په نوم کړے دے، چې ستا زوئ سليمان به زما نه پس هم نن د بادشاهۍ په تخت کښېنی.“ ۳۱ بتسبع ورته تيټه شوه،
پړمخې پرېوتله او وې وئيل، ”بادشاه سلامت دې تل تر تله ژوندے وی.“ ۳۲ بيا داؤد بادشاه صدوق اِمام، ناتن پېغمبر او د
يهويدع بناياه راغوښتل. کله چې هغوئ دننه راغلل، ۳۳ نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”زما د دربار آفسران د ځان سره بوځئ، زما
زوئ سليمان دې زما په قچره باندې سور شی او لاندې د جيحون چينې پورې د هغۀ ملګرتيا وکړئ، ۳۴ چرته چې صدوق
اِمام او ناتن پېغمبر هغه د بنی اِسرائيلو د بادشاه په توګه سر په تېلو غوړ کړی نو بيا بيګل وغږوئ او چغې کړئ چې سليمان
بادشاه زندهباد. ۳۵ په هغۀ پسې واپس دلته راشئ چې کله هغه زما په تخت باندې د کښېناستو دپاره راځی. هغه به زما نه
پس بادشاه وی، ځکه چې هغه ما خوښ کړے دے چې د اِسرائيل او يهوداه بادشاه شی.“ ۳۶ بناياه ورته ووئيل، ”هم داسې
به وشی او مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک دې دا خبره يقينی کړی. ۳۷ بادشاه سلامت، څنګه چې مالِک خُدائ ستا مل دے
نو د سليمان دې هم مل شی او د هغۀ بادشاهی دې ستا نه هم زياته بختوره کړی.“ ۳۸ نو صدوق، ناتن او بناياه روان شول
او د داؤد محافظان يې د ځان سره کړل. سليمان د داؤد بادشاه په قچره سور وو او د جيحون چينې پورې يې د هغۀ ملګرتيا
وکړه. ۳۹ صدوق د زيتُونو هغه تېل واخستل چې کوم يې د مالِک خُدائ د حضور د خېمې نه راوړی وُو او د سليمان سر
يې په تېلو غوړ کړو. هغوئ بيګل وغږولو او ټولو خلقو چغه کړه، ”سليمان بادشاه زندهباد.“ ۴۰ بيا ټول خلق ورپسې روان
شول، د خوشحالۍ نه يې چغې وهلې او شپېلۍ يې غږولې، دومره زيات شور يې کولو چې زمکه يې خوځوله. ۴۱ کله چې
ادونياه او د هغۀ ټولو مېلمنو روټۍ ختموله، نو هغوئ شور واورېدو. او کله چې يوآب د بيګل آواز واورېدو نو تپوس يې
وکړو، ”په ښار کښې د دې شور څۀ مطلب دے؟“ ۴۲ هغۀ لا خبره ختمه کړې نۀ وه چې د ابياتار اِمام زوئ يونتن
راورسېدو. ادونياه ورته ووئيل، ”دننه راشه، ستا په شان ښۀ سړے به خامخا يو ښۀ زېرے راوړی.“ ۴۳ يونتن ورته ووئيل،
”نه، دا خبره نشته داؤد سليمان بادشاه جوړ کړے دے. ۴۴ هغۀ صدوق، ناتن، بناياه او شاهی محافظان راوغوښتل چې د
هغۀ ملګرتيا وکړی. هغوئ هغه د بادشاه په قچره باندې سور کړو، ۴۵ صدوق او ناتن هغه د جيحون چينې سره د بادشاه
په توګه مقرر کړو. بيا هغوئ ښار ته لاړل، د خوشحالۍ نه يې دا چغې وهلې چې اوس خلق په جوش کښې دی. دا هغه شور
دے چې تۀ يې اورې. ۴۶ نو سليمان اوس بادشاه شوے دے او د بادشاهۍ په تخت ناست دے. ۴۷ بله خبره دا چې د
دربار آفسران خپل بادشاه داؤد له عزت ورکولو دپاره دننه ورغلل او ورته يې ووئيل، ستا خُدائ پاک دې سليمان ستا نه هم
زيات مشهور کړی او د سليمان بادشاهی دې ستا نه هم زياته بختوره شی. بيا داؤد بادشاه په خپل کټ کښې د عبادت دپاره
تيټ شو. ۴۸ او بادشاه دا هم وفرمائيل، راځئ، د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک ثناء صِفت وکړُو، چې هغۀ زما
د اولاد نه يو کس زما نه پس بادشاه جوړ کړو او هغۀ زۀ ژوندے پرېښودم چې دا وګورم.“ ۴۹ بيا د ادونياه ټول مېلمانۀ

ویرېدل، هغوئ پاڅېدل او لاړل، هر يو په خپله مخه لاړو. ۵۰ ادونياه چې د سليمان نه سخت په يره کښې وو، هغه د مالِک
خُدائ د حضور خېمې ته تېز لاړو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره د قربان‌ګاه ښکر يې ونيول. ۵۱ سليمان بادشاه خبر شو
چې ادونياه د هغهٔ نه ويرېدو او د قربان‌ګاه ښکر يې ونيول او ادونياه وئيل، ”ورومبی خبره دا ده چې سليمان بادشاه ما ته
قسم وکړی چې هغه به ما نهٔ وژنی.“ ۵۲ سليمان ورته وفرمائيل، ”کهٔ هغه وفادار وی، نو د هغهٔ د سر يو وېښتهٔ به هم نهٔ
ضائع کيږی، خو کهٔ هغه لانجې جوړوی، نو مړ به شی.“ ۵۳ سليمان بادشاه ادونياه راغوښتو او د قربان‌ګاه نه راکوز کړے
شو. ادونياه بادشاه له لاړو او د هغهٔ په مخکښې ټيټ شو او بادشاه هغهٔ ته وفرمائيل، ”تهٔ کور ته ځان ورسوه.“

د حضرت داؤد حضرت سليمان ته وصيت

۲ ۱ کله چې داؤد د مرګ په حالت کښې وو، نو هغهٔ خپل زوئ سليمان راوغوښتلو او وصيت يې ورته وکړو، ۲ ”زما
وخت پوره دے، تکړه سړے شه او حوصله مضبوطه کړه. ۳ او هغه څهٔ کوه چې مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک يې حُکم
درکوی. او د هغهٔ ټول قانون او حُکمونه منه، لکه څنګه چې د موسیٰ په شريعت کښې ليکلے شوی دی، بيا چې چرته هم
ځې نو په هر کار کښې به کامياب يې. ۴ کهٔ تهٔ د هغهٔ فرمانبرداری کوې نو مالِک خُدائ به هغه لوظ پوره کړی چې ما ته
يې فرمائيلی وُو چې زما اولاد به تر هغې پورې په بنی اِسرائيلو بادشاهی کوی چې هغوئ په وفادارئ سره د زړهٔ د اخلاصه د
هغهٔ حُکمونه منی. ۵ د دې نه علاوه تا ته پته ده چې يوآب زما سره څهٔ وکړل چې د بنی اِسرائيلو د لښکر دوه مشران يې
ووژل، يعنې د نير زوئ ابنير او د يتر زوئ عماسا. تا ته ياد دی چې هغوئ يې د امن په وخت کښې د بدل اخستلو دپاره
ووژل. يوآب بې‌ګناه سړی ووژل او چې څهٔ يې کړی وُو نو ذمه واری يې په خپل سر ده. ۶ د خپل عقل نه کار واخله، هغه
مهٔ پرېږده چې سپين‌ږيرے شی او په خپل مرګ مړ شی. ۷ خو د جِلعاد د برزلی زامنو ته خپله مِهربانی وښايه او د هغوئ
خيال وساته، ځکه چې زهٔ کله ستا ورور ابی‌سلوم نه تښتېدم نو هغوئ په ما مهربانه وُو. ۸ په بنيامين کښې د بحوريم ښار
د جيرا زوئ سِمعی هم دے. کله چې زهٔ محنايم ته تلم نو هغهٔ ما ته سختې ښېرې کولې، خو چې کله هغه د اُردن سيند سره
ما سره مِلاو شو، نو ما د مالِک خُدائ په نوم د سِمعی سره پوخ لوظ وکړو چې زهٔ به هغه نهٔ وژنم. ۹ تر څو چې دې سزا
نهٔ وی ورکړې چې هغه پرې نهٔ ږدې. ځکه چې تهٔ د حِکمت خاوند يې او تا ته به پته ولګی چې څهٔ کول په کار دی، او تهٔ به
دا خبره يقينی کوې چې هغه په سخت مرګ مړ شی.“

د حضرت داؤد مرګ

۱۰ نو داؤد وفات شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو. ۱۱ څلوېښت کاله هغه د بنی اِسرائيلو بادشاه وو، اووهٔ کاله يې په
حبرون کښې او درې دېرش کاله يې په يروشلم کښې بادشاهی وکړه. ۱۲ سليمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه شو او د
هغهٔ بادشاهی مضبوطه قائمه شوه.

د ادونياه مرګ

۱۳ بيا ادونياه چې د هغهٔ مور حجيت وه، بت‌سبع له لاړه چې هغه د سليمان مور وه. هغې ترې نه تپوس وکړو، ”تهٔ د خېر
دپاره راغلې؟“ هغهٔ ورته ووئيل، ”آو.“ ۱۴ هغهٔ بيا دا هم ووئيل، ”زهٔ تا ته يو عرض کوم.“ هغې ورته ووئيل، ”څهٔ دی،
وواية؟“ ۱۵ هغهٔ ورته ووئيل، ”تا ته پته ده چې بادشاهی زما حق وو او ټولو بنی اِسرائيلو غوښتل چې زهٔ بادشاه جوړ شم.

خو خبره بدله شوه او زما ورور بادشاه شو، ځکه چې دا د مالِک خُدائ مرضى وه. ۱۶ او اوس زۀ يو عرض کول غواړم،
مِهربانى وکړه چې اِنکار ونۀ کړې.“ بتسبع ورته ووئيل، ”ووايه.“ ۱۷ هغۀ ورته ووئيل، ”مِهربانى وکړه چې سليمان بادشاه
ته ووايه، ما ته پته ده چې هغه به تا ته اِنکار نۀ کوى، چې هغه ما پرېږدى چې شونيمى ښځه ابى‌شاګ وادۀ کړم.“ ۱۸ هغې
ورته ووئيل، ”ټيک ده، زۀ به د بادشاه سره ستا دپاره خبره وکړم.“ ۱۹ نو بتسبع بادشاه له لاړه چې د هغۀ سره د ادونياه
دپاره خبره وکړى. بادشاه پاڅېدو چې خپلې مور ته سترې مشى وکړى او د هغې په مخکښې ټيټ شو. بيا هغه په خپل تخت
کښېناستو او د هغې دپاره يې بل تخت راوړو چې د هغۀ ښى طرف ته هغه پرې کښېنى. ۲۰ هغې ورته ووئيل، ”زۀ غواړم
چې تۀ زما سره يوه معمولى شان نېکى وکړې، مِهربانى وکړه چې ما ته اِنکار ونۀ کړې.“ هغۀ ورته وفرمائيل، ”زما مورې،
څۀ وئيل غواړې، زۀ به تا ته اِنکار نۀ کوم.“ ۲۱ هغې ورته ووئيل، ”خپل ورور ادونياه پرېږده چې د ابى‌شاګ سره وادۀ
وکړى.“ ۲۲ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”تۀ ما ته دا څنګه وائې چې ابى‌شاګ ادونياه له ورکړم؟ کېدے شى دا هم راته
ووائې چې هغۀ له تخت هم ورکړه، ځکه چې هغه خو زما مشر ورور دے او ابياتار اِمام او يوآب د هغۀ په طرف دى.“ ۲۳
بيا سليمان د مالِک خُدائ په نوم يو پوخ لوظ وکړو، ”کۀ ما ادونياه ژوندے پرېښودو نو خُدائ پاک دې ما ووژنى. ۲۴
مالِک خُدائ زۀ د خپل پلار داؤد په تخت مقرر کړے او کښېنولے يم، هغۀ خپله وعده پوره کړې ده او ما او زما اولاد له يې
بادشاهى راکړې ده. زۀ په مالِک خُدائ قسم کوم چې نن به ادونياه وژلے شى.“ ۲۵ نو سليمان بناياه له حُکم ورکړو، هغه
لاړو او ادونياه يې ووژلو.

د ابياتار شړل او د يوآب مرګ

۲۶ بيا سليمان ابياتار اِمام ته وفرمائيل، ”تۀ په عنتوت کښې خپل مُلک ته لاړ شه. تۀ د مرګ حقدار يې، خو زۀ به تا اوس
نۀ وژنم، ځکه چې تۀ کله زما د پلار داؤد سره وې نو د مالِک خُدائ د لوظ صندوق ذمه وار وې او تۀ د هغۀ سره په ټولو
تکليفونو کښې شريک وې.“ ۲۷ بيا سليمان ابياتار د مالِک خُدائ د اِمامت د خِدمت نه لرې کړو، نو داسې چې مالِک
خُدائ په سيلا کښې د عيلى اِمام او د هغۀ د اولاد په حقله څۀ فرمائيلى وُو هغه يې رښتيا کړل. ۲۸ يوآب په مخکښېنى
بغاوت کښې د ابى‌سلوم ملګرتيا نۀ وه کړې، خو د ادونياه د بغاوت ملګرتيا يې کړې وه. کله چې يوآب د ادونياه د مرګ نه
خبر شو، نو يوآب د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته وتښتېدو او د قربان‌ګاه ښکر يې ونيول. ۲۹ کله چې سليمان خبر شو
چې يوآب قربان‌ګاه ته تښتېدلے دے نو سليمان يو پېغام وړونکے ورولېږلو چې تپوس ترې نه وکړى چې قربان‌ګاه ته ولې
تښتېدلے يې. يوآب ورته ووئيل چې زۀ مالِک خُدائ له ځکه راتښتېدلے يم چې زۀ د سليمان نه يرېدم. نو سليمان بادشاه
بناياه ورولېږلو چې يوآب ووژنى. ۳۰ بناياه د مالِک خُدائ د حضور خېمې ته لاړو او يوآب ته يې ووئيل، ”بادشاه تا ته حُکم
کوى چې بهر راووځه.“ يوآب ورته ووئيل، ”نۀ، زۀ به دلته مرم.“ بناياه واپس بادشاه له لاړو او چې يوآب څۀ وئيلى وُو هغه
يې ورته ووئيل. ۳۱ سليمان ورته ووئيل ”هم هغه شان وکړه چې څنګه هغه وائى. هغه ووژنه او ښخ يې کړه، نو داسې ما او
زما د پلار کور د هغه ګناه نه پاک کړه چې کومه بې‌ګناه وينه يوآب توئ کړې وه ۳۲ او مالِک خُدائ به د دې قتلونو په
وجه يوآب له سزا ورکړى، کوم يې چې زما د پلار داؤد په ناخبرئ کښې کړى وُو. يوآب دوه بې‌ګناه سړى ووژل چې د هغۀ
نه ښۀ وُو يعنې، ابنير چې د بنى اِسرائيلو د لښکر مشر وو او عماسا چې د يهوداه د لښکر مشر وو. ۳۳ د هغوئ د قتل ټوله
سزا به په يوآب او د هغۀ د اولاد په غاړه د تل دپاره وى. خو مالِک خُدائ به داؤد، د هغۀ اولاد، خاندان او د هغۀ بادشاهئ له
تل خير ورکوى.“ ۳۴ نو بناياه د مالِک خُدائ د حضور خېمې له لاړو او يوآب يې ووژلو او هغه په صحرا کښې د خپل کور
سره ښخ کړے شو. ۳۵ نو بادشاه د يوآب په ځائ بناياه د فوج مشر جوړ کړو او صدوق اِمام يې د ابياتار په ځائ مشر
جوړ کړو.

د سِمعی مرګ

۳۶ نو بادشاه سِمعی راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل، ”دلته په يروشلم کښې د ځان دپاره کور جوړ کړه. په هغې کښې
اوسېږه او د دې ښار نه چرته هم مۀ ځه. ۳۷ کۀ تۀ کله هم لاړ شې او د قِدرون ولې نه واوړې نو دا پخه خبره ده چې تۀ به
خامخا مړ شې او خُون به ستا په خپله غاړه وی.“ ۳۸ سِمعی ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت، تا ډېره ښۀ خبره وکړه، تۀ چې
څۀ غواړې نو زۀ به هم هغه کوم.“ نو هغه تر ډېر وخت پورې په يروشلم کښې اوسېدو. ۳۹ درې کاله وروستو، د سِمعی
دوه غلامان د جات بادشاه د معکه زوئ اکيس له وتښتېدل. نو چې سِمعی خبر شو چې هغوئ په جات کښې دی، ۴۰ نو
هغۀ خپل خر کته کړو او په جات کښې اکيس بادشاه له لاړو، چې خپل غلامان ولټوی. هغوئ يې پېدا کړل او واپس يې خپل
کور ته راوستل. ۴۱ کله چې سليمان خبر شو چې سِمعی څۀ کړی وُو، ۴۲ نو سِمعی يې راوغوښتو او ورته يې وفرمائيل،
”ستا نه ما د مالِک خُدائ په نوم لوظ نۀ وو اخستے چې تۀ به د يروشلم نه نۀ وځې؟ او ما سخت خبردارے درکړو کۀ تا
کله هم داسې وکړل نو خامخا به مړ شې. ولې تۀ په دې باندې ما سره راضی شوے نۀ وې څۀ چې زما حُکم به منې؟ ۴۳ نو
بيا تا ولې د مالِک خُدائ سره خپله وعده ماته کړې ده او زما د حُکم نافرمانی دې کړې ده؟ ۴۴ تا ته د هغه ټولو بدو
عملونو ډېره ښۀ پته ده چې تا زما پلار داؤد سره کړی دی. مالِک خُدائ به د دې په بدل کښې سزا درکړی. ۴۵ خو هغه به
ما له برکت راکړی او د داؤد بادشاهی به د همېشه دپاره په امن کښې کړی.“ ۴۶ بيا بادشاه بناياه له حُکم ورکړو او بناياه
لاړو او سِمعی يې ووژلو. بادشاهی اوس په پوره توګه د سليمان په قابو کښې وه.

د حضرت سليمان د حِکمت دپاره دُعا غوښتل

۳ ۱ سليمان د مِصر بادشاه فِرعون سره اِتحاد وکړو او د هغۀ لور يې وادۀ کړه. هغه يې د داؤد ښار ته راوستله او تر
هغې پورې هلته اوسېدله چې ترڅو پورې هغۀ خپل محل، د مالِک خُدائ کور او د يروشلم ګېرچاپېره دېوال جوړول ختم
کړی نۀ وُو. ۲ د مالِک خُدائ کور تر اوسه پورې نۀ وو جوړ شوے، نو ځکه خلقو په علاقائی عبادتخانو کښې قربانۍ پېش
کولې. ۳ سليمان د مالِک خُدائ سره مينه کوله او د خپل پلار داؤد په خبرو يې عمل کولو، خو هغۀ هم په علاقائی
عبادتخانې کښې خوشبويۍ سوزولې او قربانۍ يې پېش کولې. ۴ يوه ورځ هغه د قربانۍ پېش کولو دپاره جبعون ته لاړو
چرته چې د قربانۍ مرکزی ځائ وو. هغۀ هلته يو زر سوزېدونکې نذرانې پېش کړې. ۵ په هغه شپه مالِک خُدائ هغۀ ته په
خوب کښې ښکاره شو او تپوس يې ترې نه وکړو، ”تۀ څۀ غواړې چې زۀ يې درکړم؟“ ۶ سليمان ورته وفرمائيل، ”تا زما
پلار خپل خِدمت کوونکی داؤد ته همېشه ډېره مينه ښودلې ده او هغه په خپل تعلق کښې تا سره نېک، وفادار او صادق وو.
تۀ هغۀ ته خپله لويه او نۀ بدلېدونکې مينه تر اوسه پورې ښائې چې هغۀ له دې يو زوئ ورکړو کوم چې د هغۀ په ځائ نن په
تخت ناست دے. ۷ مالِکه خُدايه، زما خُدائ پاکه، تا زۀ د خپل پلار نه پس بادشاه جوړ کړے يم، اګر چې زۀ د يو وړوکی
ماشوم په شان يم او په هيڅ هم نۀ پوهېږم. ۸ زۀ دلته د هغه خلقو په مينځ کښې يم چې تا د خپل ځان دپاره غوره کړی
دی. هغه قوم دومره لوئ دے چې د شمېر نه بهر دے. ۹ نو ما له حِکمت راکړه چې ستا په خلقو باندې په اِنصاف سره
بادشاهی وکړم او د ښۀ او بد په مينځ کښې فرق وپېژنم. ګنې زۀ به څنګه د دې جوګه شم چې ستا په لوئ قوم باندې
بادشاهی وکړم؟“ ۱۰ مالِک خُدائ د سليمان په دې غوښتنه باندې خوشحاله شو، ۱۱ نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”تا حِکمت
غوښتلے دے چې په اِنصاف سره بادشاهی وکړې او خپل اوږد عُمر، مالداری او د خپل دشمن مرګ دې نۀ دے غوښتے،
۱۲ نو په دې وجه به زۀ هغه څۀ وکړم چې تا غوښتی دی. زۀ به تا له دومره ډېر حِکمت او پوهه درکړم چې نۀ به چا ته

مخکښې مِلاو شوې وى او نۀ به تا نه وروستو چا ته مِلاو شى. (۱۳) زۀ به تا له هغه څۀ هم درکړم چې تا نۀ دى غوښتى،
ترڅو پورې چې تۀ ژوندے يې نو تۀ به دولتمند او عزتمند يې، نو داسې تۀ به د ټولو بادشاهانو نه لوئ بادشاه يې. (۱۴) او کۀ
تۀ د خپل پلار داؤد په شان زما تابعدارى کوې او زما قانون او حُکمونه پوره کوې، نو زۀ به تا له يو اوږد عُمر درکړم.“ (۱۵)
سليمان راويښ شو او پته ورته ولګېده چې خُدائ پاک ورسره په خوب کښې خبرې وکړې. بيا هغه يروشلم ته لاړو او د
مالِک خُدائ د لوظ صندوق په مخکښې ودرېدو او مالِک خُدائ ته يې سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې پېش کړې. او
د خپلو درباريانو دپاره يې يوه لويه مېلمستيا وکړه.

د حضرت سليمان د يوې مشکلې لانجې فېصله کول

(۱۶) يوه ورځ دوه کنجرې ښځې راغلې او سليمان بادشاه په مخکښې يې خپل ځانونه پېش کړل. (۱۷) هغې يوې په کښې
وويئيل، ”بادشاه سلامت، دا ښځه او زۀ په يو کور کښې اوسېږو او چې دا کله هلته وه نو زما يو ماشوم پيدا شو. (۱۸) زما د
زوئ د پېدا کېدو په درېمه ورځ د هغې هم يو ماشوم پېدا شو. په هغه کور کښې صِرف زۀ او هغه وُو او بل هيڅ څوک هم
موجود نۀ وُو. (۱۹) نو يوه شپه هغه په غلطۍ سره هغې خپل ماشوم د اړخ لاندې کړو او د هغۀ ساه يې بنده کړه. (۲۰) هغه د
شپې پاڅېده، چې کله زۀ اوده وم نو هغې زما نه ماشوم واخستلو او په خپل څنګ کښې يې واچولو، بيا هغې هغه مړ ماشوم
زما په کټ کښې کېښودو. (۲۱) په ورپسې سحر کله چې زۀ پاڅېدم او خپل ماشوم له مې تے ورکولو، نو ومې ليدل چې دا
خو مړ دے. ما په رڼا کښې ښۀ په غور سره ورته وکتل او پته راته ولګېده چې دا خو زما ماشوم نۀ دے.“ (۲۲) خو هغه بلې
ښځې وويئيل، ”نه، ژوندے ماشوم زما دے او دا مړ ماشوم ستا دے.“ نو هغه ورومبۍ ښځې جواب ورکړو، ”نه، مړ ماشوم
ستا دے او ژوندے ماشوم زما دے.“ نو داسې هغوئ د بادشاه په وړاندې بحث شروع کړو. (۲۳) نو سليمان بادشاه
وفرمائيل، ”تاسو دواړه دا دعوىٰ کوئ چې ژوندے ماشوم زما دے او مړ ماشوم زما نۀ دے.“ (۲۴) نو هغۀ وفرمائيل چې
تُوره راوړه او چې کله تُوره راوړے شوه، (۲۵) نو هغۀ وفرمائيل، ”دا ژوندے ماشوم دوه ټوټې کړه او هرې يوې له نيم نيم
ورکړه.“ (۲۶) د کومې مور چې زوئ ژوندے وو او زړۀ يې د زوئ د مينې نه ډک وو، نو هغې بادشاه ته وويئيل، ”بادشاه
سلامت، دا ماشوم مۀ وژنه او هغې له يې ورکړه.“ خو هغې بلې ښځې وويئيل، ”دا ماشوم مونږ يوې له هم مۀ راکوه او دوه
ټوټې يې کړه.“ (۲۷) سليمان وفرمائيل، ”ماشوم مۀ وژنه. او هغه ښځې له يې ورکړه چې کومه وائى چې مۀ يې وژنه. هغه يې
اصلى مور ده.“ (۲۸) کله چې ټول بنى اِسرائيليان د سليمان د فېصلې نه خبر شول، نو د هغۀ رُعب ورباندې پرېوتو، ځکه
چې هغوئ ته نوره پته ولګېده چې خُدائ پاک هغۀ له حِکمت ورکړے دے چې په اِنصاف سره لانجې هوارې کړى.

د حضرت سليمان آفسران

۴ (۱) سليمان د ټولو بنى اِسرائيلو بادشاه وو، (۲) او دا کسان د هغۀ لوئ آفسران وُو، د صدوق زوئ عزرياه اِمام، (۳)
د دربار منشيان، د سيسه زامن اليحورف او اخياه، تاريخ ليکونکى، د اخيلود زوئ يهوسفط، (۴) د لښکر مشر، د يهويدع
زوئ بناياه، اِمامان، صدوق او ابياتار، (۵) د ضِلعې د حکمرانانو مشر، د ناتن زوئ عزرياه، شاهى مشير، د ناتن زوئ زبود
اِمام، (۶) د محل مشر، اخيسر، د هغه مزدورانو مشر چې په زور کار ترې نه اخستے شو، د عبدا زوئ ادونرام. (۷)
سليمان د بنى اِسرائيلو په مُلک کښې دولس سرى د ضِلعې حکمران مقرر کړل. هغوئ د بادشاه او د هغۀ د خاندان او
درباريانو دپاره د خوراک بندوبست کولو. هر يو سړے په کال کښې د يوې مياشتې ذمه وار وو. (۸) دا د هغه دولسو
آفسرانو او د هغه ضِلعو نومونه دى چې هغوئ د کومو آفسران وُو. بِن‌حُور، د اِفرائيم د غرونو مُلک، (۹) بِن‌دِقر، مقص،

سعلبیم، بیت‌شمس، ایلون، او بیت‌حنان، ⑩ بِن‌حصد، د اربوت او شوکه ښارونو او د حِفر د ټولې علاقې، ⑪ بِن‌ابینداب چا چې د سلیمان لور طافت واده کړې وه، د دور د ټولې علاقې، ⑫ د اخیلود زوئ بعنه، د تعنک او مِجدو د ښارونو او بیت‌شان ته نزدې د ټولې علاقې، ضرتان ښار ته نزدې، د یزرعیل ښار جنوبی برخه او د ابیل‌محوله او یقمعام ښار پورې، ⑬ بِن‌جبر، په رامات‌جِلعاد کښې د هغه کلو چې د یائیر د قبیلې وُو، یائیر د منسی اولاد وو، په بسن کښې د ارجوب علاقه، چې ټول شپېتهٔ لوئ ښارونه وُو، چې پاخهٔ دېوالونه او په دروازو کښې يې د زېړو سیخونه لرل، ⑭ د عدو زوئ اخیناداب، د محنایم د علاقې، ⑮ اخیمعض، چا چې د سلیمان یوه بله لور باسمت واده کړې وه، د نفتالی علاقې، ⑯ د حوسی زوئ بعنه، د آشر علاقه او د بعلوت ښار، ⑰ د فروح زوئ یهوسفط، د یساکار علاقه، ⑱ د ایله زوئ سِمعی، د بنیامین علاقه، ⑲ د اوری زوئ جابر، د جِلعاد علاقه چې په دې باندې اموری بادشاه سیحون او د بسن بادشاه عوج بادشاهی کړې وه. د دې دولسو نه علاوه په دې ټول مُلک باندې یو حکمران وو.

د حضرت سلیمان خوشحاله او آباده علاقه

⑳ د یهوداه او د اِسرائیل خلق د سمندر په غاړه د شګو په شان بې‌شمېره وُو، هغوئ خوراک څښاک کولو او خوشحاله وُو. ㉑ د سلیمان په بادشاهئ کښې د فرات سیند نه واخله تر فلستیانو مُلک او د مِصر د حد پورې پورې ټول قومونه شامل وُو. هغوئ به هغهٔ له محصُول ورکولو او چې ترڅو ژوندے وُو نو د هغهٔ خِدمت يې کولو. ㉒ هغوئ سلیمان له هره ورځ تقریباً پینځهٔ زره کلو د ښو اوړو او لس زره کېلو مېده بندوبست کولو، ㉓ لس په غله باندې ساتلی څاروی، شل په څړېدو ساتلی څاروی او سل ګډې، چې ورسره هوسۍ، باره سینګی، غرڅې او څاربهٔ چرګان هم وُو. ㉔ سلیمان د فرات سیند نمرپرېواتهٔ طرف ته د تِفسَح نه واخله د غزه ښار پورې په ټول مُلک بادشاهی کوله. او هغه د خپلو ټولو ګاونډی مُلکونو سره په امن کښې وو. ㉕ چې تر کومې پورې هغه ژوندے وو نو د یهوداه او د اِسرائیل خلق په امن سره اوسېدل، هر خاندان د انګورو باغونه او د اینځرو ونې لرلې. ㉖ سلیمان د خپلو جنګی ګاډو د آسونو دپاره څلوېښت زره اخورونه لرل او د خپلو فوجیانو دپاره يې دولس زره آسونه لرل. ㉗ هغه دولسو حکمرانانو به هر یو په خپله خپله میاشت کښې سلیمان بادشاه او د هغهٔ ټولو دپاره د خوراک بندوبست کولو چې چا د هغهٔ د دسترخوان نه خوراک کولو، هغوئ به د هر څيز داسې بندوبست کولو چې د یو څيز کمے به هم نهٔ وو. ㉘ هر یو حکمران خپله برخه اوربشې او بوس هم هلته لېږل چرته چې ضرورت وو، دا د جنګی ګاډو د آسونو او د نورو آسونو دپاره وُو. ㉙ خُدائ پاک سلیمان له لوئ حِکمت، عقل او دومره پوهه ورکړې وه چې د حِساب نه بهر وه. ㉚ سلیمان د نمرخاتهٔ د ټولو هوښیارانو او د مِصر د هوښیارو سړو نه زیات هوښیار وو. ㉛ هغه د ټولو خلقو نه زیات هوښیار وو، هغه د ازراحی ایتان، د محول د زامنو هیمان، کلکُول او دردع نه زیات هوښیار وو او د هغهٔ مشهورتیا په ګېرچاپېره ټولو مُلکونو کښې خوره شوه. ㉜ هغهٔ درې زره متلونه او یو زر او پینځهٔ سندرې جوړې کړې. ㉝ هغهٔ د ونو او بوټو په حقله خبرې کولې، د لبنان د دیار نه واخله تر ویلنی پورې چې په دېوالونو باندې کېږی، هغهٔ د څناورو، مارغانو، په خېټه ښوئېدونکو څیزونو او کبانو په حقله خبرې کولې. ㉞ د ټولې دُنیا بادشاهان د سلیمان د حِکمت نه خبر شول او خلق يې ورلېږل چې د هغهٔ خبرې واورى.

د حضرت سلیمان د مالِک خُدائ د کور جوړولو تیارے کول

۵ ① د صور بادشاه حیرام د داؤد همېشه ملګرے وو او چې کله هغه خبر شو چې سلیمان د خپل پلار داؤد نه پس بادشاه جوړ شوے دے نو هغهٔ له يې سفیران ورولېږل. ② سلیمان حیرام ته دا پیغام ولېږلو، ③ ”تا ته پته ده چې زما

پلار داؤد هر وخت د هغه ګېرچاپېره مُلکونو د دشمنانو سره جنګونه کول نو په دې وجه هغهٔ د مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ
پاک دپاره يو کور تر هغې پورې نۀ شو جوړولے چې مالِک خُدائ هغهٔ له په خپلو دشمنانو باندې فتح نۀ وه ورکړې. ۴
خو اوس مالِک خُدائ زما خُدائ پاک زما ټول سرحدونه په امن کښې کړى دى. نۀ زما دشمنان شته او نۀ د حملې څهٔ
خطره شته. ۵ مالِک خُدائ زما د پلار داؤد سره وعده کړې وه چې ستا زوئ، کوم چې ستا نه پس بادشاه جوړوم، هغه
به زما دپاره يو کور جوړ کړى. او اوس ما دا فېصله کړې ده چې د مالِک خُدائ زما د خُدائ پاک د عبادت دپاره به هغه
کور جوړ کړم. ۶ نو خپل سړى لبنان ته ولېږه چې زما دپاره د دِيار ونې ووهى. زما سړى به د هغوئ سره کار کوى او
چې تهٔ څهٔ فېصله وکړې نو زهٔ به ستا سړو له هم هغه هومره مزدورى ورکوم. لکه چې تا ته ښهٔ پته ده چې په مونږ کښې د
صيدانيانو په شان د لرګو پرې کولو والا تکړه کسان نشته.“ ۷ حيرام ته چې کله د سليمان پېغام مِلاو شو نو ډېر زيات
خوشحاله شو او هغهٔ ووئيل، ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وى چې هغهٔ نن داؤد له يو هوښيار زوئ ورکړے دے چې د
هغهٔ په ځائ د دې عظيم قوم بادشاه شى.“ ۸ بيا حيرام سليمان له دا پېغام ولېږلو، ”ما ته ستا پېغام مِلاو شوے دے او
چې څهٔ دې فرمائيلى دى د هغې کولو ته تيار يم. زهٔ به د دِيار او د نختر د ونو بندوبست وکړم. ۹ زما سړى به لرګى د
لبنان نه سمندر ته راوړى او هغوئ به دا د يو بل سره د کشتۍ په شان وتړى او چې کوم ځائ تاسو خوښ کړئ نو هغه
ځائ ته به يې په اوبو کښې ورسوى. زما سړى به دا هلته کولاو کړى او ستا سړو ته به يې حواله کړى. او تاسو له په کار
دى چې زما د محل خلقو له د خوراک بندوبست وکړئ.“ ۱۰ نو حيرام سليمان له د هغه ټولو د دِيار او د نختر د لرګو
بندوبست وکړو چې هغهٔ غوښتى وُو، ۱۱ او سليمان حيرام له دوه زره ټنه غنم او څلور لاکه کلو سوچه د زيتُونو تېل
ورکړل نو د هغهٔ د محل د خلقو د هر کال د خوراک بندوبست وشو. ۱۲ مالِک خُدائ خپله وعده پوره کړه او سليمان له
يې حِکمت ورکړو. او د حيرام او سليمان په مينځ کښې امن شو او د يو بل سره يې تړون وکړو. ۱۳ سليمان د ټولو بنى
اِسرائيلو نه دېرش زره مزدوران راغونډ کړل، ۱۴ او ادونرام يې د هغوئ مشر مقرر کړو. هغهٔ هغوئ د لسو زرو په درې
قبيلو کښې تقسيم کړل او هرې قبيلې به يوه مياشت په لبنان کښې او دوه مياشتې په کور کښې تېرولې. ۱۵ سليمان د
غرونو په مُلک کښې اتيا زره سړى لرل چې کانړى يې راويستل او اويا زره سړو دا راوړل، ۱۶ او هغهٔ درې زره او درې سوه
مشران مقرر کړل چې د هغوئ د کار مشرى کوى. ۱۷ د سليمان د حُکم په مطابق هغوئ د مالِک خُدائ کور د بنياد دپاره
ښائسته او لوئ کانړى تيار کړل. ۱۸ د سليمان او د حيرام سړو او د جبل د ښار سړو د خُدائ پاک کور د جوړولو دپاره
کانړى او لرګى تيار کړل.

د حضرت سليمان د مالِک خُدائ د کور جوړول

۶ ۱ د بنى اِسرائيلو د مِصر نه د راوتلو څلور سوه او اتيا کاله پس، په بنى اِسرائيلو باندې د سليمان د بادشاهۍ په
څلورم کال، په دوېمه يعنې د زيو په مياشت کښې، سليمان د مالِک خُدائ په کور باندې کار شروع کړو. ۲ دننه دا تقريباً
دېرش ګزه اوږده، لس ګزه پلنه او پينځلس ګزه اوچته وه. ۳ د ننوتو کوټه تقريباً پينځهٔ ګزه پلنه او لس ګزه اوږده وه، هغه
مقدس ځائ هم دغه هومره پلن وو. ۴ د هغه کور په دېوالونو باندې تنګې کړکۍ لګېدلې وې. ۵ هغهٔ د خُدائ پاک د کور
په دوو طرفونو او شاته نورې کوټې جوړې کړې. ۶ د دې کوټو درې درې منزلونه وُو. لاندينۍ کوټه تقريباً دوه نيمه ګزه
پلنه، دوېمه کوټه درې ګزه پلنه او آخرى کوټه درې نيم ګزه پلنه وه. د مالِک خُدائ د کور په دېوالونو کښې سورى نۀ وُو
جوړ کړے شوى، څهٔ کانړى بهر راوتى وُو چې د چت تيرونه ورباندې پراتهٔ وُو او په دېوال کښې دننه نۀ لګېدل. ۷ د کومو
کانړو نه چې د مالِک خُدائ کور جوړ شوے وو هغه په کان کښې تيار شوى وُو، نو چې کله هغه کور جوړېدو، نو د څټکو،

تېشو، یا د اوسپنو د نورو آوزارو آواز د خُدائ پاک په کور کښې نۀ وو اورېدلے شوے. ۸ د لاندینی منزل دروازه د مالِک
خُدائ د کور جنوبی طرف ته وه، چې دوېم او درېم چت ته یې پوړۍ ختلې وې. ۹ نو سلیمان بادشاه د هغه کور جوړول
ختم کړل. هغۀ ورله یو چت جوړ کړو چې د تیرونو او د دِیار د تختو نه جوړ وو. ۱۰ هغۀ د کور په درې طرفونو باندې
کوټې جوړې کړې، چې د کور د دېوالونو سره د دِیار په تیرونو باندې مِلاو وې. هره یوه کوټه دوه نیمه گزه اوچته وه. ۱۱ د
مالِک خُدائ کلام په سلیمان نازل شو چې، ۱۲ ”تۀ د مالِک خُدائ کور جوړوې نو یاد ساته چې زما په ټول قانون او
حُکمونو باندې به عمل کوې، نو زۀ به ستا دپاره هغه څۀ وکړم چې ما ستا د پلار داؤد سره د هغې وعده کړې ده. ۱۳ زۀ به
د خپلو خلقو بنی اِسرائیلو سره په دې کور کښې اوسېږم او زۀ به هیڅکله هغوئ پرې نۀ ږدم.“ ۱۴ نو سلیمان د هغه کور
جوړول پوره کړل.

د مالِک خُدائ د کور دننه ښائسته کېدل

۱۵ دننه دېوالونه د بېخ نه واخله تر چته پورې د دِیار په تختو پټ کړے شوی وُو او فرش یې د نختر نه جوړ وو. ۱۶ دننه
کوټه چې زیات مقدس ځائ بللے شو هغه د مالِک خُدائ د کور شاته جوړه وه. هغه تقریباً لس گزه اوږده وه او د دِیار
تختې یې د فرش نه تر چت پورې رسېدلې وې. ۱۷ د زیات مقدس ځائ په مخکښې لویه کوټه تقریباً شل گزه اوږده وه.
۱۸ د دِیار تختې د کدو او د گلونو په گُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وې، دننه ټوله حِصه په دِیار پټه وه او د دېوال
کانړی نۀ ښکارېدل. ۱۹ د هغه کور شاته یوه دننۍ کوټه جوړه شوې وه، چرته چې د مالِک خُدائ د لوظ صندوق کېښودے
شو. ۲۰ دننۍ کوټه لس گزه اوږده، لس گزه پلنه او لس گزه اوچته وه، چې ټوله په سوچه سرو زرو پټه وه. قربانگاه د
دِیار په تختو باندې پټه وه. ۲۱ د مالِک خُدائ د کور دننۍ برخه په سرو زرو باندې پټه وه او د زیات مقدس ځائ د ننوتلو
دروازې د حِفاظت دپاره د سوچه سرو زرو زنځیرونه لگولی شوی وُو. ۲۲ د هغه کور ټوله دننۍ حِصه په سرو زرو پټه وه
او په زیات مقدس ځائ کښې قربانگاه هم په سرو زور پټه وه. ۲۳ د وزرو والا دوه مخلوق د زیتُونو لرگی نه جوړ وُو او په
زیات مقدس ځائ کښې ایښودے شوی وُو، چې هر یو تقریباً پینځۀ گزه لوړ وو. ۲۴-۲۶ دواړه یو هومره او په یو شکل وُو. د
هر یو تقریباً درې گزه اوږدۀ وزر وُو، نو د یو وزر د یو سر نه د بل وزر د سر پورې فاصله پینځۀ گزه وه. ۲۷ دا په زیات
مقدس ځائ کښې څنگ په څنگ ایښودلے شوی وُو، نو داسې د دې خوارۀ وزرونه د یو بل سره د کوټې په مینځ کښې
لگېدل او هغه نور دوه وزرونه د دېوالونو سره لگېدل. ۲۸ د وزرو والا دواړه مخلوق په سرو زرو باندې پټ وُو. ۲۹ د
مینځنۍ کوټې او دننۍ کوټې ټول دېوالونه د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او د گلونو په گُلکارۍ ښائسته کړے شوی وُو.
۳۰ او دننے او بهرنے فرش هم په سرو زرو باندې پټ وو. ۳۱ د زیتُونو لرگی نه جوړې دوه دروازې د زیات مقدس
ځائ په خولۀ کښې لگولے شوې وې، د دروازې د چوکاټ بازوگان پینځۀ مخیز وُو. ۳۲ دروازې د وزرو والا مخلوق
باندې، د کجورو ونو او د غوړېدلو شوو د گلونو په گُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وې. دا ټول څیزونه په سرو زرو باندې
پټ کړے شوی وُو. ۳۳ مینځنۍ کوټې ته ننوتو دروازې د چوکاټ دپاره د زیتُونو د لرگی نه څلور مخیز بازوگان جوړ
کړے شوی وُو. ۳۴ د نختر د لرگی نه دوه دروازې هم جوړې کړے شوې وې چې دې دروازو به په مینځ کښې هم د
کولاوېدو او بندېدو قبضې لرلې. ۳۵ او دا دروازې د وزرو والا مخلوق، د کجورو ونو او غوړېدلو شوو گلونو په گُلکارۍ
باندې ښائسته کړے شوې وې، چې په سرو زرو یو شان پټې وې. ۳۶ د مالِک خُدائ د کور په مخکښې یو دننے دربار
جوړ کړے شوے وو چې د کانړی هرې درېمې ردې نه پس یې د دِیار د لرگی تیرونه وُو. ۳۷ د مالِک خُدائ د کور بنیاد د
سلیمان د بادشاهۍ په څلورم کال په دوېمه یعنې د زیو په میاشت کښې ایښودے شوے وو. ۳۸ په اتمه یعنې د بول په
میاشت کښې، د سلیمان د بادشاهۍ په یوولسم کال هغه کور په پوره توگه هم هغه شان جوړ شو، چې څنگه د دې منصوبه

جوړه شوې وه. د دې په جوړېدو باندې د سليمان اووۀ کاله لګېدلی ؤو.

د حضرت سليمان محل

۷ ١ سليمان د خپل ځان دپاره هم يو محل جوړ کړو او په دې باندې ديارلس کاله ولګېدل. ٢-٣ هغه محل چې ”د
لبنان ځنګل“ بللے شو تقريباً پنځوس ګزه اوږد، پينځويشت ګزه پلن او پينځلس ګزه اوچت وو. د دې څلور قطاره د دِيار
ستنې وې چې په هر قطار کښې پينځلس وې، چې د دِيار تيرونه پرې پراتۀ ؤو. چت يې د دِيار وو، چې هغه تيرونه په ستنو
باندې ولاړ ؤو. ٤ دواړو طرفونو ته په دېوالونو باندې درې قطاره کړکۍ وې. ٥ د دروازو او کړکو څلور ګوټه چوکاټونه
ؤو او په درې قطارونو کښې يو بل ته مخامخ ؤو. ٦ سليمان د ستنو يو دربار جوړ کړو، چې پينځۀ اويا فټه اوږد او پينځۀ
څلويښت فټه پلن وو. د دې مخامخ يوه د ستنو برانډه او مخې ته يې يو دالان وو. ٧ هغۀ د تخت کوټه هم جوړه کړه چې د
اِنصاف دربار هم بللے شو، چرته چې سليمان لانجې هوارولې، چې د فرش نه تر سره پورې يې د دِيار تختې لرلې. ٨ د
اِنصاف د دربار نه وروستو په يو بل دربار کښې، د سليمان خپلې کوټې هم د نورو کوټو په شان وې. هغۀ د خپلې ښځې، د
فِرعون د لور دپاره هم هغه شان کور جوړ کړو. ٩ ټول عمارتونه او لوئ دربار د بېخ نه د چت لاندې حِصې پورې د ښو
کاڼو نه جوړ وو. کاڼی په ناپ پرې کړے شوی ؤو، بهرنی او دننني مخونه يې په آرا برابر کړے شوی ؤو. ١٠ بنيادونه يې د
غټو او ښو کاڼو نه جوړ ؤو، چې څۀ په کښې پينځۀ ګزه او څۀ څلور ګزه اوږدۀ ؤو. ١١ د دې دپاسه نور ښۀ کاڼی ؤو چې
په ناپ پرې کړے شوی ؤو او د دِيار تيرونه ؤو. ١٢ د محل دربار، د مالِک خُدائ د کور دننني دربار او دې ته د ننوتو
کوټې داسې دېوالونه لرل چې د پرې کړے شوو کاڼو د هرې درېمې ردې نه پس د دِيار يو تير په کښې لګېدلے وو.

د حيرام ذمه وارى

١٣ سليمان بادشاه يو سړے راوغوښتو چې نوم يې حيرام وو، هغه کاريګر د صور په ښار کښې اوسېدو، چې د زېړو په
کار کښې ماهِر وو. ١٤ د هغۀ پلار د صور د علاقې د زېړو ماهِر وو، او مور يې د نفتالى قبيلې يوه کونډه وه. حيرام يو تکړه
او تجربه‌کار ماهِر وو. هغۀ د سليمان دعوت قبول کړو چې د زېړو د ټول کار مشر شی.

د زېړو دوه ستنې

١٥ حيرام دوه د زېړو ستنې جوړې کړې چې هره يوه تقريباً نهۀ ګزه لوړه او شپږ ګزه ګېرچاپېره غټه وه او دا يې د مالِک
خُدائ د کور د ننوتلو په ځائ کښې ولګولې. ١٦ هغۀ د ستنو دپاره دوه د زېړو سرونه هم جوړ کړل، چې هر يو اووۀ نيم فټه
لوړ وو. ١٧ د هرې ستنې سر د تړلی شوی زنځيرونو په شکلونو باندې ښائسته کړے شوے وو، ١٨ او دوه قطاره د انارو
هم. ١٩ د ستنې پاسنۍ برخه د نيلوفر د ګل په شان وه چې دوه ګزه لوړه وه، ٢٠ او په يوه ګول حِصه کښې لګولې شوې
وه چې دا د زنځير د شکل دپاسه وه. د ستنو په سرونو کښې ګېرچاپېره په دوو قطارونو کښې دوه سوه انار ؤو. ٢١ حيرام
د زېړو دوه ستنې د خُدائ پاک د کور د ننوتو ځائ په مخکښې ولګولې، د جنوب په طرف باندې د هغې نوم يکين وو او چې
د شمال په طرف باندې وه د هغې نوم بوعز وو. ٢٢ د ستنو سرونه د نيلوفر د ګلونو په شان ؤو. نو داسې د ستنو کار
مکمل شو.

د زېړو ډېگۍ

۲۳ بیا حیرام د زېړو یوه گول ډېگۍ جوړه کړه چې تقریباً درې گزه ژُوبه وه، مینځ یې پینځۀ گزه وو او گېرچاپېره غټ والے یې پینځلس گزه وو. ۲۴ د ډېگۍ گېرچاپېره په بهرنۍ ټوله څنډه باندې دوه قطاره چې په هر فُټ کښې شپږ شپږ د زېړو کدوان وُو، چې د ټولې ډېگۍ سره یوه توکړه جوړه شوې وه. ۲۵ ډېگۍ د زېړو دولسو غوَیانو په شا باندې پراته وه چې مخونه یې بهر وُو، چې په څلورو طرفونو باندې درې درې وُو. ۲۶ د ډېگۍ دېوالونه درې اِنچې غټ وُو. د دې څنډه د پیالۍ د څنډې په شان وه، چې د نیلوفر د گلونو پاڼو په شان ښکارېده. په ډېگۍ کښې تقریباً څلوېښت زره لیټره اوبۀ راتلې.

د زېړو گاډۍ

۲۷ حیرام د زېړو لس گاډۍ هم جوړې کړې، چې هره یوه تقریباً دوه گزه اوږده، دوه گزه پلنه او یو نیم گز اوچته وه. ۲۸ دا د څلور گوټه تختو نه جوړې وې چې په چوکاټونو کښې لگولے شوې وې، ۲۹ چې په دې تختو باندې د زمرو، غوَیانو او د وزرو والا مخلوق نمونې جوړ وُو، په چوکاټونو باندې بره او لاندې گول گُلکارى شوې وه. ۳۰ د هرې گاډۍ څلور د زېړو پایې او د زېړو سیخونه وُو. په هره گاډۍ کښې یو ښانک د زېړو په څلورو تختو باندې لگېدلے وو، دا چوکۍ په گول گُلکارۍ باندې ښائسته کړے شوې وې. ۳۱ د هرې گاډۍ په سر د ښانک دپاره یو گول چوکاټ وو. دا د گاډۍ په سر اتلس اِنچې بره او اووۀ اِنچې لاندې تلے وو او گېرچاپېره گُلکارى وربادنې شوې وه. د گاډو تختې گول نۀ بلکې څلور گوټه وې. ۳۲ څلور پایې شپږویشت اِنچې اوچتې وې، دا د تختو لاندې وې او سیخونه د گاډو سره یوه ټُکړه شوى وُو. ۳۳ د دې پایې د جنگى گاډو د پایو په شان وې، د دې سیخونه، ریمونه، د ریمونو تیلۍ او مینځنۍ حِصې هر څۀ د زېړو وُو. ۳۴ د هرې گاډۍ په څلورو گوټونو کښې څلور ستنې وې، چې د گاډۍ سره یوه ټُکړه وې. ۳۵ د هرې گاډۍ دپاسه گېرچاپېره نهۀ اِنچې پلنې پټۍ وې، د دې ستنې او تختې د گاډۍ سره یوه ټُکړه وې. ۳۶ ستنې او تختې د وزرو والا مخلوق، زمرو او د کجورو ونو په شکلونو باندې ښائسته کړے شوې وې، چې چرته هم خالى ځائ وو نو گول گُلکارى وربادنې شوې وه. ۳۷ لس واړه گاډۍ داسې جوړې کړے شوې وې چې ټولې یو شان، په یو ناپ او یو شکل وې. ۳۸ حیرام د لسو گاډو دپاره یو یو ښانک جوړ کړو. چې د هر یو مینځ تقریباً دوه گزه وو او اتۀ سوه لیټره اوبۀ په کښې راتلې. ۳۹ هغۀ پینځۀ گاډۍ د خُدائ پاک د کور جنوبى طرف ته ودرولې او نورې پینځۀ یې شمالى طرف ته ودرولې، هغه ډېگۍ یې نمرخاتۀ جنوبى طرف ته کېښودله.

د مالِک خُدائ د کور د سامان تفصیل

۴۰-۴۵حیرام لوښى، بېلچې او جامونه هم جوړ کړل. هغۀ د مالِک خُدائ د کور هغه ټول کار پوره کړو چې د سلیمان دپاره یې کولو. هغۀ دا څیزونه جوړ کړل، دوه ستنې، د ستنو دپاره دوه د جامونو په شان سرونه، په هر یو باندې تړلى شوى زنځیرونه، څلور سوه د زېړو انار، چې د زنځیرونو نه گېرچاپېره هر طرف سل سل په دوه قطاره کښې وُو، لس گاډۍ، لس ښانکونه، ډېگۍ، دولس غوَیان چې ډېگۍ وربادنې پرته وه، لوښى، بېلچې او جامونه. حیرام چې سلیمان بادشاه له د مالِک خُدائ د کور دپاره کوم سامان جوړ کړو هغه ټول د ځلېدونکى زېړو وو. ۴۶سلیمان بادشاه دا هر څۀ د اُردن په مېدان، د سُکات او د ضرتان په مینځ کښې د خټې په قالب کښې جوړ کړل. ۴۷سلیمان د زېړو دا څیزونه تللى نۀ وُو، ځکه چې دا ډېر زیات وُو، نو د دې وزن کله هم معلوم نۀ کړے شو. ۴۸سلیمان د مالِک خُدائ د کور دپاره د سرو زرو دا سامان هم جوړ

کړو، قربانګاه، خُدائ پاک ته د پېش کړے شوې روټۍ مېز، ۴۹لس ډيوټ چې د زيات مقدس ځائ په مخکښې لګېدلې وُو،
چې پينځۀ په جنوبی طرف او پينځۀ په شمالی طرف بانديې وُو، ګلونه، ډيوې او چمټې، ۵۰پيالۍ، د ډيوو سرپوښونه، جامونه،
د خوشبويۍ لوښی او د بلو سکارو د وړلو دپاره لوښی، او د زيات مقدس ځائ د دروازو دپاره قبضې او د مالِک خُدائ د
کور بهرنۍ دروازې. دا ټول سامان د سوچه سرو زرو نه جوړ وو. ۵۱کله چې سليمان بادشاه د مالِک خُدائ د کور ټول کار
ختم کړو، نو هغۀ د مالِک خُدائ دکور په خزانو کښې هغه ټول څيزونه کېښودل چې د هغۀ پلار داؤد مالِک خُدائ ته وقف
کړی وُو. يعنې سپين زر، سرۀ زر او نور سامان.

د لوظ صندوق د مالِک خُدائ کور ته راوړل کېدل

۸ ١ بيا سليمان بادشاه د بنی اِسرائيلو مشران او د ډلو ټول مشران راوغوښتل چې يروشلم ته راشی او د لوظ صندوق د
داؤد د ښار صيون نه د مالِک خُدائ کور ته يوسی. ٢ په اوومه يعنې د ايتانيم مياشت هغوئ ټول د سليمان بادشاه په
وړاندې د جونګړو د اختر په وخت کښې راغونډ شول. ٣ کله چې ټول مشران راغونډ وُو، نو اِمامانو د لوظ صندوق
اوچت کړو ۴ او د مالِک خُدائ کور ته يې يوړو. ليويانو او اِمامانو د مالِک خُدائ د حضور خېمه او د هغې ټول مقدس
سامان هم د مالِک خُدائ کور ته يوړو. ۵ سليمان بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټول قوم د لوظ صندوق په وړاندې راغونډ
شول او په دومره لوئ شمېر کښې ګډې او غوايی يې قربانی کړل چې د شمېر نه بهر وُو. ۶ بيا اِمامانو د مالِک خُدائ د
لوظ صندوق د هغۀ کور ته دننه کړو او په زيات مقدس ځائ کښې يې دننه د وزرو والا مخلوق د وزرو لاندې کېښودو. ۷
د وزرو والا مخلوق وزر د صندوق او د دې د وړلو بازوګانو دپاسه خوارۀ وُو. ۸ بازوګان دومره اوږدۀ وُو چې هغه خلقو
ته ښکارېدل څوک چې زيات مقدس ځائ ته مخامخ ولاړ وو، خو د بهر نه نۀ ښکارېدل. (هغه بازوګان تر نن ورځې پورې
هلته دی.) ۹ د لوظ صندوق کښې دننه د کاڼو هغه دوو تختو نه بغير هيڅ هم نۀ وُو چې موسىٰ د سينا د غرۀ سره په کښې
ايښې وې، په کوم وخت کښې چې بنی اِسرائيل د مِصر مُلک نه راووتل او مالِک خُدائ د هغوئ سره يو لوظ وکړو. ١٠
چې کله اِمامان د مقدس ځائ نه راوتل، نو د مالِک خُدائ کور د وريځې نه ډک شو، ١١ نو اِمامانو د وريځې په وجه خپل
خِدمت نۀ شو تر سره کولے ځکه چې د مالِک خُدائ کور د هغۀ د جلال نه ډک شوے وو. ١٢ بيا سليمان دُعا وغوښته،
”اے مالِکه خُدايه، تا فرمائيلی دی چې تۀ به په تکه توره وريځ کښې موجود يې. ١٣ خو ما ستا دپاره يو عالی شان کور
جوړ کړے دے، يو داسې ځائ چې تل به په کښې اوسېږې.“

د حضرت سليمان خلقو ته تقرير کول

١۴ کله چې د قوم خلق هلته ولاړ وُو، نو سليمان بادشاه مخ ورواړولو او د هغوئ دپاره يې د خُدائ پاک نه برکت
وغوښتلو. ١۵ هغۀ وفرمائيل، ”د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی. هغۀ هغه وعده پوره کړه چې
زما پلار داؤد سره يې کړې وه، چې کله هغۀ وفرمائيل، ١۶ د کوم وخت نه چې ما خپل خلق د مِصر نه راويستلی دی، نو
ما د بنی اِسرائيلو په ټول مُلک کښې يو ښار هم نۀ دے خوښ کړے چرته به چې هغه کور جوړېږی چې هلته به زما عبادت
کېږی. خو داؤده، زۀ تا خوښوم چې زما په خلقو بادشاهی کوې.“ ١٧ او سليمان خپله خبره جاری وساتله، ”زما پلار داؤد
دا غوښتل چې د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک د عبادت دپاره يو کور جوړ کړی، ١٨ خو مالِک خُدائ هغۀ ته
وفرمائيل، چې ستا اراده ښۀ وه چې زما د نوم د درناوی دپاره يو کور جوړ کړې، ١٩ خو تۀ به دا جوړ نۀ کړې. هغه به ستا
زوئ، ستا خپل زوئ وی چې زما د نوم دپاره به کور جوړ کړی. ٢٠ او اوس مالِک خُدائ خپله وعده پوره کړې ده. زۀ د

خپل پلار داؤد په ځائ د بنی اِسرائیلو په تخت ناست یم لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې وه او ما د مالِک خُدائ د
بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک د عبادت دپاره هغه کور جوړ کړے دے. ۲۱ ما په هغه کور کښې د لوظ صندوق دپاره د یو
ځائ بندوبست کړے دے چې په هغې کښې د مالِک خُدائ د تړون هغه تختې پرتې دی چې د کوم لوظ هغهٔ زمونږ د پلار
نیکهٔ سره کړے وو چې کله یې د مِصر نه راوویستل.“

د حضرت سلیمان دُعا

۲۲ نو د بنی اِسرائیلو د قوم په موجودګئ کښې سلیمان لاړو او د مالِک خُدائ د قربانګاه په مخکښې ودرېدو، هلته یې د
آسمان طرف ته خپل لاسونه اوچت کړل ۲۳ او دُعا یې وکړه، ”مالِکه خُدایه، د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه. پاس په آسمان
کښې او لاندې په زمکه ستا په شان خُدائ نشته، د خپلو خلقو سره ستا لوظ پوره کړه څوک چې د زړهٔ د اخلاصه ستا
تابعداری کوی او هغوئ ته خپله مینه وښایه. ۲۴ تا چې زما پلار داؤد سره کومه وعده کړې وه نو هغه دې پوره کړې ده،
نن هره خبره پوره شوې ده. ۲۵ او مالِکه خُدایه د بنی اِسرائیلو خُدایه پاکه، زهٔ تا ته سوال کوم چې تهٔ به هغه بله وعده هم
پوره کړې چې تا زما د پلار سره کړې وه چې کله دې هغهٔ ته وفرمائیل چې د هغهٔ اولاد نه به همېشه یو کس داسې وی چې
په بنی اِسرائیلو به بادشاهی کوی، کهٔ د هغهٔ اولاد هم د هغهٔ په شان صحیح فرمانبرداری کوله. ۲۶ نو، اے د بنی اِسرائیلو
خُدایه پاکه، هغه هر څهٔ دې رښتیا شی چې د څهٔ وعده تا د خپل خِدمت کوونکی یعنې زما د پلار داؤد سره کړې ده. ۲۷
خو اے خُدایه پاکه، تهٔ په زمکه باندې نهٔ شې اوسېدې، ځکه چې ټول آسمان ستا د ځائېدو دپاره کافی نهٔ دے، نو دا کور به
څنګه کافی وی چې کوم ما جوړ کړے دے؟ ۲۸ خو اے مالِکه خُدایه زما خُدایه پاکه، زهٔ ستا خِدمت کوونکے یم. زما
دُعا واوره او زهٔ چې کوم سوال کوم نو هغه منظور کړه. ۲۹ خو په دې کور شپه او ورځ نظر وساته، دا ځائ چې تا د
عبادت دپاره خوښ کړے دے. مخ مې دې کور ته کړو او زما سوال واوره. ۳۰ د خپل خِدمت کوونکی دُعا او د خپلو بنی
اِسرائیلو خلقو دُعا واوره په هغه وخت کښې چې کله هغوئ دې ځائ ته مخ کوی. په آسمان کښې په خپل کور کښې زمونږ
سوال اوره او مونږ معاف کوه. ۳۱ کله چې په یو کس اِلزام ولګی چې د بل چا سره یې بد کړی دی او په دې کور کښې
ستا قربانګاه ته راوستلے شی چې قسم وکړی چې هغه بېګناه دے، ۳۲ نو اے مالِکه خُدایه، په آسمان کښې اوره او د
خپلو خِدمت کوونکو عدالت کوه. مجرم له هم هغه شان سزا ورکوه چې څنګه یې حقدار وی او چې څوک بېګناه وی نو د
هغهٔ صفائی کوه. ۳۳ کله چې ستا خلق بنی اِسرائیلیان د خپلو دشمنانو نه شکست وخوری ځکه چې هغوئ به ستا خِلاف
ګناه کړې وی، چې کله هغوئ تا ته راوګرځی او بیا په تا توکل وکړی او په دې کور کښې تا ته سوال وکړی، ۳۴ نو په
آسمان کښې د هغوئ سوال اوره. د خپلو خلقو ګناهونه معاف کوه او هغه مُلک ته یې واپس راوله چې کوم تا د هغوئ پلار
نیکهٔ له ورکړے وو. ۳۵ کله چې تهٔ باران ایسار کړې ځکه چې ستا خلقو به ستا خِلاف ګناه کړې وی او بیا چې کله هغوئ
توبه وباسی او مخ دې کور ته کړی، ځکه چې تا سزا ورکړې وه، ۳۶ نو په آسمان کښې د هغوئ سوال اوره. د بادشاه او د
خپلو خلقو بنی اِسرائیلو ګناهونه معاف کوه. هغوئ ته د عمل نېغه لاره ښایه. اے مالِکه خُدایه، د خپلو خلقو په دې زمکه
باندې باران وروه، کوم چې تا خپلو خلقو له په پوخ میراث کښې ورکړے دے. ۳۷ کله چې په مُلک کښې قحط یا وبا وی،
یا په سوزېدونکې هواګانو او یا د قحطی مُولخانو په ذریعه فصلونه تباه شی، یا ستا د خلقو په ښارونو باندې دشمنانو حمله
کړې وی، یا په هغوئ باندې څهٔ افت یا بیماری راشی، ۳۸ نو بیا د هغوئ دُعاګانې اوره. کهٔ ستا خلق بنی اِسرائیلو نه
څوک هم د زړهٔ د اخلاصه توبه وباسی او خپل لاسونه د دُعا دپاره دې کور ته اوچت کړی، ۳۹ نو د هغوئ سوال اوره. د
هغوئ دُعا په آسمان کښې په خپل کور کښې اوره، هغوئ معاف کوه او مدد یې کوه. یواځې تهٔ د انسان د زړهٔ په خیالونو
پوهېږې. د هر چا سره هغه سلوک کوه چې څنګه یې حقدار وی، ۴۰ نو ستا خلق به ټول عُمر ستا تابعداری کوی چې په

هغه مُلک کښې اوسېږی چې تا د هغوئ پلار نيکۀ له ورکړے دے. (۴۱-۴۲) نو بيا کله چې د بل مُلک خلق کوم چې ستا د
قوم بنى اِسرائيلو نه نۀ وی او ستا د شُهرت او د هغه لويو کارونو نه خبر شی چې تا د خپلو خلقو دپاره کړی دی او ستا د
عبادت دپاره د لرې نه راشی او دې کور طرف دُعا وکړی، (۴۳) نو د هغۀ سوال اوره. په آسمان کښې چرته چې تۀ اوسېږې
د هغۀ سوال اوره او چې څۀ غواړی نو هغه ورله ورکړه، نو داسې د دُنيا ټول قومونه به تا وپېژنی او ستا تابعداری به کوی،
لکه چې ستا خلق بنى اِسرائيليان يې کوی. نو هغوئ ته به پته ولګی چې دا کور چې کوم ما جوړ کړے دے هغې پورې ستا
نوم تړلے شوے دے. (۴۴) کله چې تۀ خپلو خلقو له د تلو حُکم ورکړې چې د خپلو دشمنانو خِلاف جنګ وکړی او هغوئ
تا ته سوال وکړی، چې دې ښار ته چې تا خوښ کړے دے او چې دې کور ته يې مخ وی چې ستا د عبادت دپاره ما جوړ
کړے دے، (۴۵) نو د هغوئ سوال اوره. په آسمان کښې هغوئ ته غوږ اېږده او هغوئ له فتح ورکوه. (۴۶) کله چې ستا خلق
ستا خِلاف ګناه وکړی (داسې هيڅ څوک هم نشته چې ګناه نۀ کوی)، او تۀ په غصه کښې هغوئ پرېږدې چې دشمن شکست
ورکړی او هغوئ يې خپل مُلک ته قېديان بوځی، کۀ هغه مُلک لرې هم وی، (۴۷) خو د خپلو خلقو سوال اوره. کۀ هغوئ د
جلاوطنۍ په مُلک کښې توبه وباسی او تا ته سوال وکړی او دا اِقرار وکړی، چې هغوئ څومره ګناهګار او بدعمله دی، نو
اے مالِکه خُدايه، د هغوئ سوال اوره. (۴۸) خو کۀ د دشمن په مُلک کښې هغوئ په رښتيا او خلوص سره توبه وباسی او تا
ته سوال وکړی او مخ يې دې مُلک ته وی چې تا زمونږ پلار نيکۀ له ورکړے دے، هغه ښار چې تا خوښ کړے دے او دا
کور چې ما ستا دپاره جوړ کړے دے، (۴۹) نو د هغوئ دُعا ته غوږ نيسه. په آسمان کښې په خپل کور کښې د هغوئ سوال
اوره او د هغوئ مدد کوه. (۵۰) د خپلو خلقو ټول ګناهونه او ستا خِلاف سرکشۍ معاف کوه او هغه دشمنان ورباندې
مِهربانه کړه، کومو چې جلاوطن کړی وُو. (۵۱) هغوئ بيا هم ستا خپل خلق دی، هغه ميراث، چې تا د مِصر مُلک نه
راوويستل چې سم سور اور وو. (۵۲) مالِکه خُدايه، تۀ په بنى اِسرائيلو او ستا خِدمت کوونکى باندې هميشه د رحم نظر کوه
او چې کله هم هغوئ تا ته د مدد چغه وهی نو د هغوئ سوال اوره. (۵۳) تا هغوئ د ټولو قومونو نه خوښ کړل چې ستا خپل
خلق شی لکه څنګه چې تا د خپل خِدمت کوونکى موسىٰ په ذريعه هغوئ ته فرمائيلى وُو کله چې تا زمونږ پلار نيکۀ د مِصر
نه راويستل.“

آخری دُعا

(۵۴) کله چې سليمان مالِک خُدائ ته دُعا ختمه کړه، نو هغه د قربانګاه په وړاندې پاڅېدو، چرته چې په سجده شوے وو او
لاسونه يې آسمان ته اوچت کړی وُو. (۵۵) هغه پاڅېدو او په اوچت آواز يې د بنى اِسرائيلو ټول قوم دپاره د خُدائ پاک نه
برکت وغوښتو چې هلته راغونډ وُو. او هغۀ وفرمائيل، (۵۶) ”د مالِک خُدائ ثناء صِفت دې وی چې هغۀ خپلو خلقو له امن
ورکړے دے، لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې وه. هغه په خپلو ټولو پَخو وعدو کښې پاتې نۀ دے راغلے کومې يې چې د خپل
خِدمت کوونکى موسىٰ په ذريعه يې کړې وې. (۵۷) مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دې زمونږ مل وی، لکه څنګه چې هغه
زمونږ د پلار نيکۀ مل وو، هغه دې زمونږ نه هيڅکله نۀ ځی او نۀ دې مونږ پرېږدی، (۵۸) چې هغه زمونږ ارادې بدلې کړی، نو
چې مونږ هر څۀ کوُو د هغۀ مرضى پوره کوُو او د هغۀ ټول قانون او حُکمونه منو چې زمونږ پلار نيکۀ له يې ورکړی وُو. (۵۹)
مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک دې هر وخت دا خبرې يادې ساتی چې ما هغۀ ته کړې دی. هغه دې د خپلو خلقو بنى
اِسرائيلو او زما مدد وکړی، لکه څنګه چې د هرې ورځې ضرورتونه لرو. (۶۰) نو د دُنيا ټولو قومونو ته به پته ولګی چې
صِرف مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے او بل يو خُدائ هم نشته. (۶۱) تاسو يعنې د هغۀ خلق دې د مالِک خُدائ زمونږ د
خُدائ پاک پوره وفادار وی، چې د هغۀ په ټول قانون او حُکمونو باندې هم هغه شان عمل کوئ لکه څنګه چې نن کوئ.“

د مالِک خُدائ د کور وقف کېدل

(۶۲) سليمان بادشاه او د هغهٔ سره ټولو بنی اِسرائيلو مالِک خُدائ ته نذرانې پېش کړې. (۶۳) سليمان دوويشت زره څاروی
او يو لاک شل زره گډې د سلامتئ نذرانې په توگه پېش کړې. نو داسې بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټولو خلقو د مالِک خُدائ
کور وقف کړو. (۶۴) هم په هغه ورځ هغهٔ د دربار مرکزی حِصه هم وقف کړه، کومه حِصه چې د مالِک خُدائ کور ته
مخامخ وه. هغهٔ هلته پوره سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې، او د سلامتئ نذرانو دپاره د څاروو وازگه پېش کړه. هغهٔ داسې
په دې وجه وکړل چې د زېړو قربانگاه د دې ټولو نذرانو دپاره ډېره وړه وه. (۶۵) سليمان بادشاه او د بنی اِسرائيلو ټولو
خلقو اووهٔ ورځې د جونگړو اختر وکړو. هلته يوه لويه گڼه وه چې په شمال کښې د حمات درې نه واخله په جنوب کښې د
مِصر سرحد پورې وه. (۶۶) په اتمه ورځ سليمان خلق رُخصت کړل. هغوئ ټولو د هغهٔ صِفت کولو او د هغه ټولو برکتونو
په وجه خوشحاله کورونو ته لاړل چې کوم برکتونه مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکی داؤد او د هغهٔ خلقو بنی اِسرائيلو له
ورکړی وُو.

د خُدائ پاک حضرت سليمان ته بيا ښکارېدل

۹ (۱) کله چې سليمان بادشاه د مالِک خُدائ کور، خپل محل او د هغه هر څهٔ جوړول ختم کړل چې څهٔ يې جوړول
غوښتل، (۲) نو مالِک خُدائ په دويم ځل هغهٔ ته راښکاره شو، لکه څنگه چې هغه په جبعون کښې ښکاره شوے وو. (۳)
مالِک خُدائ هغهٔ ته وفرمائيل، ”ما ستا دُعا اورېدلې ده، کومه چې تا زما په وړاندې کړې ده. کوم کور چې تا جوړ کړے
دے هغه زهٔ مقدس کوم او هغه به داسې ځائ وی چې همېشه به هلته زما عبادت کيږی. زما به په دې نظر وی او همېشه به
زړهٔ کښې اوسی. (۴) او کهٔ تا په صداقت او د زړهٔ د اخلاصه زما خِدمت کولو لکه چې ستا پلار داؤد کولو او تا زما قانون
او هغه هر څهٔ منل چې ما يې حُکم درکړے دے، (۵) نو زهٔ به خپله هغه وعده پوره کړم چې ما ستا پلار داؤد سره کړې وه
چې ما هغهٔ ته وفرمائيل چې ستا د اولاد نه به همېشه يو کس د بنی اِسرائيل په تخت ناست وی. (۶) خو کهٔ تا يا ستا اولاد
زما تابعداری پرېښوده، چې ما کوم قانون او حُکمونه درکړی دی، د هغې نافرمانی مو وکړه او د نورو خُدايانو عبادت مو
وکړو، (۷) نو زهٔ به خپل خلق بنی اِسرائيليان د هغه مُلک نه لرې کړم کوم چې ما ورکړے دے. او زهٔ به دا کور هم پرېږدم
چې ما د خپل عبادت دپاره مقدس کړے دے. ټول قومونه به د بنی اِسرائيلو په مُلک پورې خندا کوی او سپک به ورته
گوری. (۸) دا کور به د کنډر يو ډېرے شی او چې هر څوک هم وړاندې تېرېږی نو ويه لړزيږی او حېران به شی. هغوئ به
تپوس کوی چې مالِک خُدائ په دې مُلک او کور باندې داسې ولې کړی دی. (۹) نو خلق به وائی چې هغوئ مالِک خُدائ
پرېښے وو، چا چې د هغوئ پلار نيکهٔ د مِصر نه راوويستل. هغوئ نور خُدايان راټينگ کړل او د هغوئ عبادت او خِدمت
يې وکړو. نو دا ځکه مالِک خُدائ وړاندې دا تباهی راوستې ده.“

د حضرت سليمان د حيرام سره تړون

(۱۰) د سليمان د مالِک خُدائ په کور او خپل محل باندې شل کاله ولگېدل. (۱۱) د صور بادشاه حيرام هغهٔ له دِيار او د
نختر لرگو او د هغه ټولو سرو زرو بندوبست وکړو چې هغهٔ د دې کار دپاره غوښتی وُو. کله چې دا کار ختم شو، نو
سليمان بادشاه حيرام له د گليل په علاقه کښې شل ښارونه ورکړل. (۱۲) حيرام بادشاه د هغه ښارونو ليدو له لاړو کوم چې
سليمان ورکړی وُو، خو د هغهٔ خوښ نهٔ شول. (۱۳) نو هغهٔ سليمان ته ووئيل، ”زما وروره، دا څهٔ رنگه ښارونه دی چې تا ما

له راکړی دی؟” نو په دې وجه تر اوسه پورې د هغه ځائ نوم کابول دے. ۱۴ حیرام سلیمان له د څلورو زرو کلو نه زیات
سرۀ زر لېږلی ؤو.

د حضرت سلیمان نورې کارنامې

۱۵ سلیمان بادشاه په مزدورانو باندې د مالِک خُدائ کور، محل، په غرۀ باندې پټی او د یروشلم دېوال جوړ کړو. په هغوئ
یې د حصور، مِجدو او جزر ښارونه هم بیا جوړ کړل. ۱۶ د مِصر بادشاه فِرعون په جزر حمله کړې وه او دا یې قبضه
کړے وو، د هغې اوسېدونکی یې ووژل او په ښار یې اور بل کړو. بیا هغۀ دا خپلې لور له د وادۀ په جهېز کښې په هغه وخت
ورکړو چې سلیمان ودوله، ۱۷ سلیمان د جزر ښار او لاندینے بیت‌حورون هم بیا جوړ کړو، ۱۸ ورسره بعلات، د یهوداه
په صحرا کښې تامار، ۱۹ د ګوداموُنه والا ښارونه، د هغۀ د آسونو او جنګی ګاډو دپاره ښارونه او چې په یروشلم، لبنان او
خپله ټوله بادشاهۍ کښې یې څۀ هم جوړول غوښتل نو هغه یې جوړ کړل. ۲۰-۲۱ سلیمان د کنعان خلقو د اولاد نه
مزدوران جوړ کړل، کوم چې بنی اِسرائیلو د مُلک قبضه کولو په وخت نۀ ؤو وژلی. په دې کښې اموریان، حِتیان، فرزیان،
حِویان او یبوسیان ؤو، چې د هغوئ اولاد تر اوسه پورې غلامان دی. ۲۲ سلیمان د بنی اِسرائیلو نه غلامان جوړ نۀ کړل،
هغوئ د فوجیانو، مشرانو، فوجی آفسرانو، د ګاډو مشرانو او د آسونو والا په توګه خِدمت کولو. ۲۳ په هغه مزدورانو باندې
پینځۀ سوه او پنځوس آفسران مقرر کړے شوی ؤو چې کومو مزدورانو د سلیمان په منصوبو باندې کار کولو. ۲۴ سلیمان
په غرۀ باندې پټی د هغې نه پس جوړ کړل چې د هغۀ ښځه د مِصر د بادشاه فِرعون لور، د داؤد د ښار نه هغه محل ته تلې وه
چې د هغې دپاره یې جوړ کړے وو. ۲۵ سلیمان به په کال کښې درې ځل سوزېدونکې نذرانې او د سلامتۍ نذرانې په هغه
قربان‌ګاه پېش کولې چې کومه یې مالِک خُدائ ته جوړه کړې وه. هغۀ مالِک خُدائ ته خوشبوئی هم سوزوله. او داسې هغۀ
د مالِک خُدائ کور جوړول پوره کړل. ۲۶ سلیمان بادشاه په عصیون‌جابر کښې ډېر سمندری جهازُونه هم جوړ کړل،
عصیون‌جابر د ادوم په علاقه کښې د بحرِقُلزم په غاړه دے او ایلات ته نزدې دے. ۲۷ حیرام بادشاه یو څو تکړه جهاز
چلوونکی ورولېږل چې د سلیمان د سړو مدد وکړی. ۲۸ هغوئ د اوفیر مُلک ته سفر وکړو او د هغه ځائ نه یې څوارلسو
زرو کلو نه زیات سرۀ زر سلیمان له راوړل.

د شیبا د مَلِکه سره د حضرت سلیمان ملاقات

۱۰ ۱ د شیبا مَلِکه د سلیمان د شُهرت نه خبر شوه، نو راغله چې په مشکلو سوالونو سره هغه معلوم کړی. ۲ هغه
یروشلم ته د یوې لوئې قبیلې سره راغله او د اوښانو یوه لویه قافله ورسره وه چې په مصالحو، قیمتی کاڼو او ډېر سرۀ زر
ورباندې بار ؤو. کله چې هغه او سلیمان مِلاو شول، نو هغې ورسره هغه ټولې خبرې اترې وکړې چې د هغې په ذهن کښې
وې. ۳ نو سلیمان د ټولو سوالونو جواب ورکړو، داسې یو سوال هم نۀ وو چې هغۀ یې جواب نۀ شو ورکولے. ۴ د
شیبا مَلِکه د سلیمان په حِکمت پوهه شوه او هغه محل یې ولیدو چې هغۀ جوړ کړے وو. ۵ هغې هغه خوراک ولیدو چې د
هغۀ په دسترخوان باندې پروت وو، د هغۀ د آفسرانو کوټې، د هغۀ د محل د نوکرانو اِنتظام او هغه لِباس چې هغوئ اغوستے
وو، د هغۀ ساقیان یې ولیدل او هغه پوره سوزېدونکې نذرانې یې هم ولیدې چې هغۀ به د مالِک خُدائ په کور کښې پېش
کولې. نو په دې هر څۀ باندې حقه حیرانه شوه. ۶ هغې سلیمان بادشاه ته ووئیل، ”ما په خپل مُلک کښې چې ستا د
کارنامو او حِکمت په حقله څۀ اورېدلی ؤو نو هغه رښتیا دی. ۷ خو ما تر هغې پورې یقین نۀ کولو چې ترڅو زۀ په خپله
راغلې نۀ وم او هر څۀ مې کتلی نۀ ؤو. خو زۀ د دې په نیمه هم نۀ وم خبر، ما ته چې څۀ وئیلی شوی ؤو نو ستا حِکمت او

دولت د هغې نه ډېر زيات دے. ۸ ستا ښځې څومره خوش قسمته دی او ستا نوکران څومره خوش قسمته دی، هغوئ هر
وخت ستا په وړاندې وی او ستا د حِکمت خبرې اورېدے شی. ۹ د مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی،
چې هغهٔ دا ښودلی دی چې هغه ستا نه څومره خوشحاله دے چې تهٔ يې د بنی اِسرائيلو بادشاه جوړ کړے يې. څکه چې د
بنی اِسرائيلو سره د هغهٔ مينه د تل دپاره ده، نو هغهٔ تهٔ د هغوئ بادشاه جوړ کړے يې چې د اِنصاف او صداقت نه کار
واخلې." ۱۰ د شيبا مَلِکه سليمان بادشاه ته هغه تُحفې پېش کړې کومې چې هغې راوړې وې، د څلور زره کيلو نه زيات
سرهٔ زر او په ډېر زيات مِقدار کښې مصالحې او قيمتی کانی هم. هغې چې کومې مصالحې ورکړې هغه دومره زياتې وې
چې هيڅکله هم دومره بيا ورنهٔ کړې. ۱۱ د حيرام سمندری جهازونو چې کومې د اوفير نه سرهٔ زر راوړی وُو، د هغه ځائ نه
يې په ډېر زيات مِقدار کښې د صُندل لرګی او قيمتی کانی هم راوړل. ۱۲ سليمان دا لرګی د مالِک خُدائ کور او محل په
ستنو کښې استعمال کړل او د دې نه يې د سندرغاړو دپاره بينجو او ربابُونه هم جوړ کړل. دا د ټولو نه ښهٔ د صُندل لرګی
وُو چې د بنی اِسرائيلو مُلک ته راوړے شوی وُو، د دې په شان لرګے بيا نهٔ دے ليدلے شوے. ۱۳ سليمان بادشاه د شيبا
مَلِکه له هغه هر څهٔ ورکړل چې څهٔ يې غوښتل، دا د هغه نورو شاهی تُحفو نه علاوه وُو چې هغې له يې د سخاوت سره
ورکړې وې. بيا هغه او د هغې ډله د شيبا مُلک ته راواپس شوه.

د حضرت سليمان بادشاه دولت

۱۴ سليمان بادشاه ته هر کال تقريباً درويشت زره کلو سرهٔ زر مِلاوېدل ۱۵ د دې نه علاوه چې سوداګرو کوم محصُول
ورکولو، د تجارت ګټه او چې د بنی اِسرائيلو د مُلک د ضِلعو حاکِمانو او د عربو بادشاهانو چې کوم محصُول ورکولو هغه
هم ورته مِلاوېدو. ۱۶ سليمان دوه سوه لوئ ډالونه جوړ کړل، چې په هر يو باندې تقريباً اووهٔ کلو د ټکولے شوو سرو زرو
پترې خېژولے شوی وُو. ۱۷ هغهٔ درې سوه واړهٔ ډالونه هم جوړ کړل، چې په هر يو باندې تقريباً دوه کلو د ټکولے شوو
سرو زرو پترې خېژولے شوی وُو. هغهٔ دا ټول ډالونه په هغه دربار کښې کېښودل چې نوم يې د لبنان ځنګل وو. ۱۸ هغهٔ يو
لوئ تخت هم جوړ کړو چې يوه حِصه يې د هاتی په غاښونو پټه وه او نور په سوچه سرو زرو باندې پټ وو. ۱۹-۲۰ د
تخت شپږ پوړی وې چې بره ورختلې وې، چې د هرې پوړۍ په يو سر او بل سره باندې د ازمرو مجسمې وې، چې ټول
دولس ازمری وُو. تخت شا طرف ګول وو او د دواړو بازوګانو سره يې يو يو د ازمری مجسمه وه. په بله يوه بادشاهۍ کښې
کله هم داسې تخت موجود نهٔ وو. ۲۱ د سليمان د څښلو ټولې پيالې د سرو زرو نه جوړې وې او د لبنان د ځنګل په دربار
کښې ټول لوښی د سوچه سرو زرو وُو. سپين زر په کښې بېخی نهٔ وُو استعمال شوی، څکه چې د سليمان په وخت کښې دا
قيمتی نهٔ شو ګڼلے. ۲۲ هغهٔ سمندری جهازُونه لرل چې د حيرام د جهازونو سره چلېدل. هر درې کاله پس به دا راواپس
کېدل، چې سرهٔ زر، سپين زر، د هاتی غاښونه، شادوګان او طاؤسان به يې راوړل. ۲۳ سليمان د دُنيا د نورو ټولو
بادشاهانو نه زيات مالداره او د ټولو نه زيات د حِکمت خاوند وو. ۲۴ او ټولې دُنيا به دا غوښتل چې هغهٔ له راشی او د هغهٔ
حِکمت ته غوږ ونيسی چې خُدائ پاک هغهٔ له ورکړے دے. ۲۵ چې هر څوک به هغهٔ له راتلو نو هغهٔ له به يې څهٔ تُحفه
راوړه، لکه سپين زر او سرهٔ زر، چُوغې، وسلې، مصالحې، آسونه، او قچر. کال په کال به داسې کېدل. ۲۶ سليمان د
څوارلسو سوو جنګی ګاډو او دولسو زرو په آسونو سوارو فوجيانو يو لوئ لښکر جوړ کړو. هغهٔ څهٔ په يروشلم کښې وساتل
او باقی نور يې په مختلفو ښارونو کښې دېره کړل. ۲۷ د هغهٔ په بادشاهۍ کښې سپين زر په يروشلم کښې د کاڼو په شان
عام وُو او دِيار د يهوداه غرونو په لمن کښې د چِنار په شان ډېر تېر وُو. ۲۸ د سليمان سوداګرو د مِصر او قوعی نه آسونه
اخستل ۲۹ هغوئ به يوه جنګی ګاډۍ د مِصر نه په شپږ سوه د سپينو زرو په سيکو او آس به يې په يو نيم سل د سپينو زرو
په سيکو اخستلو او حِتی او شامی بادشاهانو له به يې د خرڅولو دپاره آسونه او جنګی ګاډۍ لېږلې.

د حضرت سليمان د خُدائ پاک تابعدارى نۀ کول

۱۱ (۱) او سليمان د پردى مُلک د ډېرو ښځو سره مينه کوله. د فِرعون د لور نه علاوه هغۀ حِتى، موآبى، عمونى، ادومى
او صيدانى ښځې وادۀ کړې. (۲) مالِک خُدائ بنى اِسرائيلو له دا حُکم ورکړے وو چې د دې قومونو سره ودونه مۀ کوئ
ځکه چې د دې په وجه به د بنى اِسرائيلو زړونه نورو خُدايانو ته واوړى، خو سليمان د غېرو قومو ښځو مينه نۀ پرېښودله.
(۳) سليمان اووۀ سوه شهزادګۍ وادۀ کړې او درې سوه وينځې يې هم وې. نو هغوئ د هغۀ زړۀ د خُدائ پاک نه واړولو
(۴) او چې سليمان بوډا شو نو هغوئ د هغۀ زړۀ پردو خُدايانو ته واړولو او هغه د خپل پلار داؤد په شان د مالِک خُدائ د
خپل خُدائ پاک پوره وفادار پاتې نۀ شو. (۵) هغۀ د صيدان عستارات مجسمې او د عمون د پليت مولک بُت عبادت يې
وکړو. (۶) نو سليمان هغه څۀ وکړل چې څۀ د مالِک خُدائ په نظر کښې بد وُو او هغۀ د مالِک خُدائ پوره تابعدارى نۀ
کوله، لکه څنګه چې د هغۀ پلار داؤد کړې وه. (۷) هغۀ د يروشلم نمرخاتۀ طرف ته په غرۀ باندې د موآب د پليت معبود
کموس او د عمون د پليت مولک بُت د عبادت دپاره يوه عبادتخانه جوړه کړه. (۸) هغۀ د عبادت ځايونه هم جوړ کړل چرته
به چې د هغۀ د پردى مُلک ټولو ښځو خوشبوئى سوزوله او خپلو خُدايانو ته به يې نذرانې پېش کولې. (۹)-(۱۰) مالِک خُدائ
د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دوه ځل سليمان ته ښکاره شوے وو او دا حُکم يې ورکړے وو چې د پردو خُدايانو عبادت مۀ
کوه، خو سليمان د مالِک خُدائ تابعدارى ونۀ کړه او د هغۀ نه واوړېدو. نو مالِک خُدائ سليمان ته په قهر شو (۱۱) او ورته
يې وفرمائيل، ”تا قصداً ما سره خپل لوظ مات کړے دے او زما د حُکمونو نافرمانى دې کړې ده، نو زۀ به خامخا ستا نه
بادشاهى اخلم او ستا يو نوکر له به يې ورکوم. (۱۲) خو ستا د پلار داؤد په خاطر زۀ به داسې ستا په ژوند کښې نۀ کوم، خو
ستا د زوئ په بادشاهۍ کښې به يې وکړم. (۱۳) خو زۀ به د هغۀ نه ټوله بادشاهى نۀ اخلم، زۀ به د خپل خِدمت کوونکى داؤد
او د خپل خوښ شوى ښار يروشلم د خاطره يوه قبيله هغۀ ته پرېږدم.“

د حضرت سليمان دشمنان

(۱۴) نو مالِک خُدائ د ادوم شاهى خاندان حدد راوچت کړو چې د سليمان خِلاف شى. (۱۵)-(۱۶) د دې نه ډېر وخت
وړاندې، کله چې داؤد ادوم فتح کړو او د هغۀ د لښکر مشر يوآب د مړو ښخولو له تلے وو نو داؤد او د هغۀ سړى په ادوم
کښې شپږ مياشتې پاتې شول او په دې دوران کښې هغوئ په ادوم کښې ټول نران ووژل (۱۷) خو حدد او د هغۀ د پلار څۀ
ادوميان نوکران مِصر ته تښتېدلى وُو. (په هغه وخت کښې حدد ماشوم وو.) (۱۸) هغوئ ميديان پرېښودو او فاران ته لاړل،
چې هلته يو څو نور سړى ورسره ملګرى شول. بيا هغوئ مِصر ته سفر وکړو او فِرعون له لاړل، هغۀ حدد له لږه زمکه او
کور ورکړو او د خوراک بندوبست يې ورله وکړو. (۱۹) او د فِرعون حدد دومره خوښ شو چې هغۀ له يې د خپلې ښځې
يعنې د مَلِکې تحفنحيس خور وکړه، چې حدد يې وادۀ کړى. (۲۰) د هغې نه يې يو زوئ جنوبت پيدا شو، چې هغه مَلِکې د
فِرعون په محل کښې ساتلو او هلته د فِرعون د زامنو سره اوسېدو. (۲۱) کله چې په مِصر کښې حدد ته دا پيغام ورسېدو
چې داؤد او د لښکر مشر يوآب مړۀ شوى دى، نو حدد فِرعون ته ووئيل، ”ما پرېږده چې زۀ واپس خپل مُلک ته لاړ شم.“
(۲۲) فِرعون ترې نه تپوس وکړو، ”دلته تا ته د څۀ کمے دے؟ چې واپس خپل کور ته تلل غواړې.“ حدد فِرعون له جواب
ورکړو، ”نه، بس ما له د تلو اجازت راکړه.“ (۲۳) خُدائ پاک د اليدع زوئ رِزون هم د سليمان خِلاف کړو. رِزون د خپل
نېک يعنې د ضوباه بادشاه هددعزر نه تښتېدلے وو، (۲۴) او هغه د بدمعاشانو د يوې قبيلې مشر شوے وو. دا د هغې نه پس
شوى وُو چې کله داؤد هددعزر له شکست ورکړو. رِزون او د هغۀ سړى لاړل او په دمشق کښې اوسېدل، چې هلته خپلو
سړو هغه په دمشق کښې بادشاه جوړ کړو. (۲۵) د سليمان په ټول ژوند کښې رِزون د بنى اِسرائيلو دشمن وو او د حدد په

شان يې هغوئ په تکليف کول، هغهٔ د بنى اِسرائيلو نه نفرت کولو خو په خپله يې په شام بادشاهی کوله.

د يربعام سره د خُدائ پاک لوظ

۲۶ يو بل سړے د نباط زوئ يربعام د سليمان بادشاه خِلاف شو چې هغه د سليمان خپل يو آفسر وو. يربعام په اِفرائيم
کښې د صريده وو. او د يربعام د کونډې مور نوم صروعه وو. ۲۷ دا د هغهٔ د بغاوت قيصه ده. سليمان د يروشلم نمرخاتهٔ
طرف ته بره ختلې پټې جوړول او د ښار ديوالونه يې مرمت کول. ۲۸ يربعام يو تکړه زلمے وو او کله چې سليمان ته پته
ولګيده چې هغه څومره محنتى دے، نو هغه يې د منسى او اِفرائيم قبيلو په علاقه کښې د هغه مزدورانو مشر جوړ کړو. ۲۹
يوه ورځ کله چې يربعام د يروشلم نه سفر کولو نو په لاره باندې اخياه پيغمبر ورسره مِلاو شو، اخياه د سيلا وو. او په
ميدان کښې د هغوئ نه بغير نور هيڅ څوک هم نهٔ وُو، اخياه نوې چُوغه اغوستې وه. ۳۰ اخياه چې کومه نوې چُوغه
اغوستې وه هغه يې وويستله او دولس ټوټې يې کړه، ۳۱ او يربعام ته يې ووئيل، ”لس ټوټې د ځان دپاره واخله، ځکه مالِک
خُدائ د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک تا ته وائى چې زهٔ د سليمان نه بادشاهى اخلم او تا له به لس قبيلې درکوم. ۳۲ سليمان به
يوه قبيله زما د خِدمت کوونکى داؤد او د يروشلم په خاطر وساتى، دا هغه ښار دے چې د بنى اِسرائيل په ټول مُلک کښې ما
خوښ کړے دے چې زما شى. ۳۳ زهٔ داسې ځکه کوم چې سليمان زهٔ رد کړے يم او د پردو خُدايانو عبادت يې کړے دے
يعنې، د صيدان د مجسمې عستارات، د موآب بُت کموس او د عمون بُت مولک. سليمان زما نافرمانى کړې ده، هغهٔ زهٔ نهٔ
يم رضا کړے او لکه څنګه چې د هغهٔ پلار داؤد زما په قانون او حُکمونو عمل کولو داسې هغهٔ نهٔ دے کړے. ۳۴ خو زهٔ به
د سليمان نه ټوله بادشاهى نهٔ اخلم او چې ترڅو ژوندے وى نو هغه به بادشاه ساتم. زهٔ به داسې زما خِدمت کوونکى د داؤد
د خاطره کوم، کوم چې ما خوښ کړے وو او هغهٔ زما قانون او حُکمونه منلى وُو. ۳۵ زهٔ به د سليمان د زوئ نه بادشاهى
واخلم او لس قبيلې به درته حواله کړم، ۳۶ خو زهٔ به د سليمان زوئ ته يوه قبيله پريږدم، نو چې زما د خِدمت کوونکى
داؤد د اولاد نه هميشه زما يو کس وى چې په يروشلم کښې بادشاهى کوى، هغه ښار چې ما خوښ کړے دے چې چرته به
زما عبادت کيږى. ۳۷ يربعامه، زهٔ به تا د اِسرائيل بادشاه جوړ کړم او تهٔ به په هغه ټوله علاقه بادشاهى کوې چې ستا زړهٔ
يې غواړى. ۳۸ کهٔ تهٔ زما د حُکم پوره تابعدارى کوې، زما د قانون په مطابق ژوند تيروې او زما د حُکمونو او تعليماتو په
مطابق هغه کار کوې چې زما په نظر کښې ښهٔ وى، لکه څنګه چې زما خِدمت کوونکى داؤد کول، نو زهٔ به هميشه ستا مل
يم. زهٔ به تا د بنى اِسرائيلو بادشاه جوړ کړم او ستا اولاد به ستا نه پس خامخا بادشاهى کوى، لکه څنګه چې ما د داؤد دپاره
کړى دى. ۳۹ د سليمان د ګناه په وجه به زهٔ د داؤد اولاد له سزا ورکوم، خو دا به د هميشه دپاره نهٔ وى.“ ۴۰ سليمان د
يربعام د وژلو کوشش کولو، خو يربعام د مِصر بادشاه سيساق له وتښتيدو او د سليمان تر مرګه پورې هلته ايسار وو.

د حضرت سليمان مرګ

۴۱ د سليمان کارنامې، د هغهٔ حِکمت او چې نور څهٔ يې هم کړى وُو هغه ټول ”د سليمان شاه نامه“ نومې کِتاب کښې
ليکلے شوى دى. ۴۲ هغه څلويښت کاله په ټولو بنى اِسرائيلو باندې په يروشلم کښې بادشاه وو. ۴۳ هغه مړ شو او د داؤد
په ښار کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ رحُبعام د هغهٔ نه پس بادشاه شو.

د شمالى قبيلو بغاوت

۱۲ ۱ بیا رحُبعام شِکم ته لاړو، چرته چې ټول اِسرائيليان راغونډ شوی وُو چې دے بادشاه جوړ کړی. ۲ کله چې د
نباط زوئ يربعام د دې نه خبر شو چې څوک د سليمان بادشاه نه مِصر ته تښتېدلے وو، هغه د مِصر نه راواپس شو. ۳ د
شمالی قبيلو خلقو يربعام راوغوښتو او بيا هغه ټول ورسره رحُبعام له لاړل او هغهٔ ته یې ووئيل، ۴ ”ستا پلار سليمان په
مونږ باندې درانهٔ بوجونه کېښودل. کهٔ تهٔ دا بوجونه سپک کړې، نو مونږ به ستا وفادار خلق يُو.“ ۵ هغهٔ ورته ووئيل،
”درې ورځې پس راشئ نو زهٔ به تاسو له جواب درکړم.“ نو هغوئ لاړل. ۶ رحُبعام بادشاه د هغه سپينږيرو مشرانو سره
مشوره وکړه کوم چې د هغهٔ د پلار سليمان مشوره ورکوونکی وُو. هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، ”تاسو ما له مشوره راکړئ چې
دې خلقو له څهٔ جواب ورکړم؟“ ۷ هغوئ ورته ووئيل، ”کهٔ تهٔ نن د دې خلقو خِدمتګار جوړ شې او د هغوئ خِدمت
وکړې او خوږې خبرې ورسره وکړې، نو هغوئ به تل ستا خِدمت کوونکی وی.“ ۸ خو هغهٔ د مشرانو نصيحت رد کړو او
هغه زلمو له لاړو کوم چې د هغهٔ سره لوئ شوی وُو او اوس د هغهٔ مشوره ورکوونکی وُو. ۹ هغهٔ ترې نه تپوس وکړو،
”تاسو ما له مشوره راکړئ چې څهٔ وکړُو. مونږ هغه خلقو ته څهٔ ووايو چې ما ته وائی چې د هغوئ بوجونه سپک کړم چې
زما پلار وربانديې اېښی دی؟“ ۱۰ نو زلمو ورته ووئيل، ”څوک چې آسان ژوند غواړی نو هغوئ ته ووايه چې، زما کچه ګوته
زما د پلار د ملا نه غټه ده. ۱۱ هغوئ ته ووايه چې، زما پلار په تاسو درانهٔ بوجونه اچولی دی، خو زهٔ به دا نور هم درانهٔ
کړم. هغهٔ تاسو په کوړو وهلئ، خو زهٔ به تاسو په لړمانو سم کړم.“ ۱۲ درې ورځې وروستو يربعام او ټول خلق رحُبعام
بادشاه ته راواپس شول، لکه څنګه چې دې بادشاه ورته وئيلی وُو. ۱۳ بادشاه د مشرانو سړو مشوره رد کړه او خلقو ته یې
سختې خبرې وکړې، ۱۴ هم هغه شان څنګه چې زلمو ورته وئيلی وُو. هغهٔ ووئيل، ”زما پلار په تاسو باندې درانهٔ بوجونه
اچولی وُو، خو زهٔ به دا نور هم درانهٔ کړم. هغهٔ تاسو په کوړو باندې وهلئ، خو زهٔ به تاسو په لړمانو باندې سموم.“ ۱۵ نو
بادشاه خلقو ته غوږ ونهٔ نيولو، دا هر څهٔ ځکه بدل شول چې دا مالِک خُدائ ته منظوره وه چې هغه خبره پوره کړی چې
مالِک خُدائ د سيلا پېغمبر اخياه په ذريعه د نباط زوئ يربعام ته کړې وه. ۱۶ کله چې ټول بنی اِسرائيليان پوهه شول چې
بادشاه هغوئ ته غوږ نهٔ نيولو، نو هغوئ ووئيل، ”مونږ د داؤد بادشاهی نهٔ منو، د يَسی په زوئ کښې زمونږ څهٔ فائده ده. اے
بنی اِسرائيلو، ځئ خپلو خېمو ته واپس لاړ شئ، د داؤد خاندان دې خپله بادشاهی سمباله کړی.“ او بنی اِسرائيليان خپلو
خېمو ته لاړل. ۱۷ خو رحُبعام په هغه بنی اِسرائيلو باندې بادشاهی کوله کوم چې د يهوداه په علاقه کښې اوسېدل. ۱۸ بيا
رحُبعام بادشاه ادورام ولېږلو، کوم چې د هغه مزدورانو مشر وو چې په زور کار ترې نه اخستے شو، چې هغه اِسرائيل له
لاړ شی، خو هغوئ هغه سنګسار کړو. رحُبعام په تېزئ سره په خپله جنګی ګاډئ کښې سور شو او يروشلم ته وتښتېدو. ۱۹
نو هم د هغه وخت نه د اِسرائيل خلق د داؤد د شاهی خاندان خِلاف بغاوت کوی. ۲۰ کله چې اِسرائيليان خبر شول چې
يربعام د مِصر نه راواپس شوے دے، نو هغه یې د خلقو يوې غونډې ته راوغوښتلو او د ټول اِسرائيل بادشاه یې جوړ کړو.
صِرف د يهوداه قبيلې خلقو د داؤد اولاد منلو.

د سمعياه پېشګوئي

۲۱ کله چې رحُبعام يروشلم ته ورسېدو، نو هغهٔ د يهوداه او بنيامين قبيلې نه يو لاک اتيا زره ښهٔ فوجيان راغونډ کړل. هغهٔ
دا اراده وکړه چې د جنګ دپاره لاړ شی چې د اِسرائيل شمالی قبيلې په خپل قابو کښې بيا راولی. ۲۲ خو خُدائ پاک
سمعياه پېغمبر ته وفرمائيل ۲۳ چې هغه رحُبعام او د يهوداه او د بنيامين ټولو خلقو ته دا پېغام ورسوی، ۲۴ ”په خپلو
ورونړو يعنې اِسرائيل باندې حمله مهٔ کوئ. ټول کور ته لاړ شئ ځکه چې څهٔ وشول نو هغه ما کړی دی.“ هغوئ ټولو د مالِک
خُدائ حُکم ومنلو او واپس کورونو ته لاړل.

د يربعام د مالِک خُدائ نه اوړېدل

٢٥ د اِسرائيل بادشاه يربعام د اِفرائيم غرونو په مُلک شِکم کښې د پَخو دېوالونو ښار جوړ کړو. بيا هغه لاړو او د فنواېل
ښار دپاره يې پاخۀ دېوالونه جوړ کړل. ٢٦-٢٧ هغۀ د خپل ځان سره ووئيل، "اوس خبره داسې ده، کۀ زما خلق يروشلم ته
لاړ شى او هلته د مالِک خُدائ په کور کښې نذرانې پېش کړى نو هغوئ به خپله وفادارى د يهوداه بادشاه رحُبعام ته بدله
کړى او ما به ووژنى." ٢٨ د مشورې اخستلو نه پس، بادشاه دوه د سرو زرو سخى جوړ کړل او خپلو خلقو ته يې ووئيل،
"تاسو د ډېرې مودې نه د عبادت دپاره يروشلم ته ځئ. اے اِسرائيليانو، ستاسو خُدايان دا دى چا چې د مِصر مُلک نه
راوويستلئ." ٢٩ هغۀ د سرو زرو يو سخے په بيت‌ايل کښې او بل په دان کښې کېښودو. ٣٠ نو داسې خلقو گناه وکړه،
ځکه چې هغوئ د عبادت دپاره بيت‌ايل او دان ته لاړل. ٣١ او يربعام په علاقو کښې د عبادت ځايونه هم جوړ کړل او د هغه
کورونو نه يې اِمامان خوښ کړل کوم چې د ليوى قبيلې نه نۀ وُو.

په بيت‌ايل کښې د عبادت حُکم ورکول

٣٢ يربعام د اتمې مياشتې په پينځلسمه ورځ په يهوداه کښې د اختر په شان يو مذهبى اختر هم مقرر کړو. د سرو زرو کوم
سخى يې چې جوړ کړى وُو نو په بيت‌ايل کښې يې په قربان‌گاه باندې هغې ته نذرانې پېش کړې او هغۀ هلته په بيت‌ايل کښې د
عبادت په هغه ځايونو کښې د خِدمت دپاره اِمامان کښېنول کومې علاقائى عبادتخانې چې هغۀ جوړې کړې وې. ٣٣ او د
اتمې مياشتې په پينځلسمه ورځ کومه ورځ چې هغۀ په خپله مقرره کړې وه، نو هغه بيت‌ايل ته لاړو او هغۀ چې د اِسرائيليانو
دپاره کوم اختر مقرر کړے وو د هغې د مناوولو دپاره هغۀ په قربان‌گاه باندې يوه نذرانه پېش کړه.

١٣ ١ د مالِک خُدائ په حُکم باندې د يهوداه قبيلې نه د خُدائ پاک يو سړے بيت‌ايل ته لاړو او هلته په هغه وخت
ورسېدو چې يربعام نذرانې پېش کولو دپاره د قربان‌گاه سره ولاړ وو. ٢ د مالِک خُدائ د حُکم په مطابق هغۀ قربان‌گاه ته
مخامخ چغه کړه، "اے قربان‌گاه، اے قربان‌گاه. مالِک خُدائ داسې فرمائى، د داؤد په خاندان کښې به يو ماشوم پيدا شى
چې د هغۀ نوم به يوسياه وى. هغه به په تا باندې هغه اِمامان حلال کړى کوم چې په تا باندې نذرانې پېش کوى خو په
حقيقت کښې په علاقائى عبادتخانې کښې خِدمت کوى او هغه به درباندې د بنيادمو هډُوکى وسوزوى." ٣ او پېغمبر خبره
جارى وساتله، "دا قربان‌گاه به ټوټې ټوټې شى او ايرې به يې خورې وَرې شى. نو بيا به تا ته پته ولگى چې مالِک خُدائ زما
په ذريعه خبرې کړې دى." ٤ کله چې يربعام بادشاه دا واورېدل نو هغۀ ورته اِشاره وکړه او حُکم يې ورکړو، "دا سړے
ونيسئ." نو د بادشاه لاس سمدستى شل شو او واپس يې راغونډ نۀ کړے شو. ٥ نو قربان‌گاه سمدستى ټوټې ټوټې شوه او
ايرې په زمکه ورغورځېدې، لکه څنگه چې هغه پېغمبر د مالِک خُدائ په نوم پېشگوئي کړې وه. ٦ يربعام بادشاه پېغمبر ته
ووئيل، "مالِک خُدائ ستا خُدائ پاک ته زما دپاره دُعا وکړه او هغۀ ته سوال وکړه چې زما لاس روغ کړى." نو پېغمبر
مالِک خُدائ ته سوال وکړو او د بادشاه لاس روغ شو. ٧ بيا بادشاه پېغمبر ته ووئيل، "ما سره کور ته لاړ شه او روټۍ
راسره وخوره. تا چې څۀ کړى دى نو زۀ به د هغې اِنعام درکړم." ٨ خو د خُدائ پاک سړى ورته وفرمائيل، "کۀ تۀ ما له
ستا نيم دولت هم راکړې، نو زۀ به تا سره لاړ نۀ شم او نۀ به هلته ستا نه څۀ وخورم او نۀ وڅښم. ٩ مالِک خُدائ ما له
حُکم راکړے دے چې نۀ به څۀ خورې او نۀ څښې او چې په کومه لار راغلے يې په هغې به واپس هم نۀ ځې." ١٠ خو چې
په کومه لار هغه راغلے وو نو واپس په هغې لا نۀ ړو او په بله لار لاړو.

د بیت‌ایل بوډا پېغمبر

۱۱ په هغه وخت کښې يو بوډا پېغمبر چې په بيت‌ايل کښې اوسېدو، د هغهٔ زامن راغلل او هغهٔ ته يې هغه څهٔ ووئيل چې د
يهوداه پېغمبر په هغه ورځ په بيت‌ايل کښې څهٔ کړی وُو او څهٔ يې يربعام بادشاه ته فرمائيلی وُو. ۱۲ هغه بوډا پېغمبر د
هغوئ نه تپوس وکړو، "کله چې هغه تلو نو په کومه لاره لاړو؟" نو هغوئ ورته هغه سړک وښودلو ۱۳ او هغهٔ هغوئ ته
ووئيل چې زما دپاره خپل خر کته کړئ. نو هغوئ ورله خر کته کړو او هغه ورباندې سور شو. ۱۴ د يهوداه په پېغمبر پسې
په هغه سړک روان وو او هغه يې وموندو چې د څېړې د ونې لاندې ناست وو. هغهٔ ترې نه تپوس وکړو، "تهٔ د يهوداه پېغمبر
يې څهٔ؟" هغه سړی جواب ورکړو، "آو، زهٔ يم." ۱۵ نو بوډا پېغمبر هغهٔ ته وفرمائيل، "ما سره کور ته لاړ شه او روټۍ
وخوره." ۱۶ خو د يهوداه پېغمبر ورته وفرمائيل، "زهٔ تا سره واپس نهٔ شم تلے او نهٔ په دې ځائ کښې تا سره روټۍ
خوړے شم او نهٔ اوبهٔ څښلے شم، ۱۷ د مالِک خُدائ کلام په ما نازل شو چې تهٔ به هلته نهٔ روټۍ خورې او نهٔ به اوبهٔ
څښې او چې په کومه لاره تلے يې، نو په هغې به واپس نهٔ راځې." ۱۸ نو د بيت‌ايل بوډا پېغمبر هغهٔ ته وفرمائيل، "زهٔ هم
ستا په شان پېغمبر يم او د مالِک خُدائ په حُکم ما ته يوې فرښتې وفرمائيل چې د ځان سره دې کور ته بوځم او زهٔ ستا
مېلمستيا وکړم." خو دروغ يې ورته ووئيل. ۱۹ نو د يهوداه پېغمبر د هغه بوډا پېغمبر سره کور ته لاړو او د هغهٔ سره يې
روټۍ وخوړه او اوبهٔ يې ورسره وڅښلې. ۲۰ چې کله هغوئ په دسترخوان ناست وُو، نو په هغه بوډا پېغمبر باندې د مالِک
خُدائ کلام نازل شو، ۲۱ او هغهٔ د يهوداه پېغمبر ته چغه کړه، "مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې تا د هغهٔ نافرمانی کړې ده او
چې هغهٔ څهٔ حُکم درکړے وو هغه شان دې ونهٔ کړل. ۲۲ خو تهٔ واپس راغلې او په هغه ځائ کښې دې روټۍ وخوړه او
اوبهٔ دې وڅښلې چې هغهٔ تا ته فرمائيلی وُو چې هلته به خوراک څښاک نهٔ کوې. نو په دې وجه تهٔ به د پلار نيکهٔ په اديره
کښې نهٔ شې ښخولے." ۲۳ کله چې هغوئ خوراک ختم کړو، نو هغه بوډا پېغمبر د يهوداه پېغمبر دپاره خر کته کړو، ۲۴
هغه روان شو. په لار کښې يو زمرے ورباندې راغلو او هغه يې ووژلو. د هغهٔ لاش په سړک پروت وو او خر او زمرے
ورسره ولاړ وُو. ۲۵ څهٔ سړی هلته تېرېدل او په سړک باندې يې لاش وليدو چې زمرے ورسره نزدې ولاړ وو. هغوئ
بيت‌ايل ته لاړل او چې څهٔ يې ليدلی وُو په هغې باندې يې خلق خبر کړل. ۲۶ کله چې بوډا پېغمبر د دې نه خبر شو، نو هغهٔ
وفرمائيل، "دا هغه پېغمبر دے چې د مالِک خُدائ نافرمانی يې کړې ده. نو دا ځکه مالِک خُدائ زمرے ورولېږلو چې حمله
پرې وکړی او مړ يې کړی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی وُو." ۲۷ بيا هغهٔ خپلو زامنو ته وفرمائيل، "زما دپاره زما
خر کته کړئ." نو هغوئ هم داسې وکړل، ۲۸ او هغه روان شو او د هغه پېغمبر لاش يې وليدو چې په سړک پروت وو، چې
خر او زمرے تر اوسه پورې ورسره ولاړ وُو، ازمری نهٔ لاش خوړلے وو او نهٔ يې په خر حمله کړې وه. ۲۹ هغه بوډا پېغمبر
لاش راواخستو، په خره يې کېښودو او واپس يې بيت‌ايل ته راوړو چې په دې باندې غم وکړی او ښخ يې کړی. ۳۰ هغه يې د
خپل خاندان په قبر کښې ښخ کړو او هغه او د هغهٔ زامنو په هغهٔ باندې غمژن وُو او وئيل يې چې، "اے زما وروره ډېر
افسوس دے." ۳۱ چې هغه يې ښخ کړو نو پېغمبر خپلو زامنو ته وفرمائيل، "کله چې زهٔ مړ شم، نو ما په هغه قبر کښې ښخ
کړئ چې په کوم کښې د خُدائ پاک نبی ښخ دے، او زما لاش د هغهٔ د هډوکو په خوا کښې کېږدئ. ۳۲ نو هغهٔ چې د
مالِک خُدائ په حُکم کومې خبرې په بيت‌ايل کښې د قربان‌ګاه خِلاف او د سامريه په ښارونو کښې د علاقائی عبادتخانې
خِلاف کولې نو هغه به خامخا رښتيا شی."

د يربعام کبيره ګناه

۳۳ خو د اِسرائيل بادشاه يربعام بيا هم د خپلو بدو عملونو نه نهٔ اوړېدو او د هر قِسم خلقو اِمامان يې خوښول، چې په هغه

علاقائی عبادتخانې کښې خِدمت وکړی چې کومې هغهٔ جوړې کړې وې. چې چا هم اِمام جوړېدل غوښتل نو هغه به يې اِمام مقررولو. ۳۴ د دې گناه په وجه د يربعام بادشاهی ختمه شوه او د زمکې د مخ نه ورکه شوه.

د يربعام د زوئ مرگ

۱۴ ۱ په هغه وخت کښې د يربعام بادشاه زوئ ابياه بيمار شو. ۲ يربعام خپلې ښځې ته ووئيل، "خپل مخ پټ کړه چې څوک دې ونهٔ پېژنی او سيلا ته لاړه شه چرته چې اخياه پېغمبر اوسيږی، چا چې فرمائيل چې زهٔ به د اِسرائيل بادشاه جوړېږم. ۳ هغهٔ له لس غټې او څهٔ نرئ روټئ او يو منگے شات ورکړه. د هغهٔ نه تپوس وکړه چې په هلک باندې به څهٔ چل کيږی." ۴ نو هغه په سيلا کښې د اخياه کور ته لاړه. د ډېر عُمر په وجه اخياهړوند شوے وو. ۵ مالِک خُدائ اخياه ته فرمائيلی وُو چې د يربعام ښځه د خپل بيمار زوئ په حقله تپوس کولو له راروانه ده. او مالِک خُدائ اخياه ته وفرمائيل چې څهٔ به وائې. کله چې د يربعام ښځه راورسېده، نو هغې داسې ښکاره کړل چې هغه گنې بل څوک ده. ۶ خو چې کله اخياه ته پته ولگېده چې هغه په دروازه باندې رانَنوځی، نو هغهٔ وفرمائيل، "د يربعام ښځې دننه راشه. تهٔ دا ولې ښکاره کوې چې گنې بل څوک يې؟ ما سره ستا دپاره يو بد خبر دے. ۷ لاړه شه او يربعام ته ووايه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک هغهٔ ته فرمائی چې ما ستا درجه د نورو خلقو نه اوچته کړه او زما د خلقو بنی اِسرائيلو بادشاه مې جوړ کړې. ۸ د داؤد اولاد نه ما بادشاهی واخستله او تا له مې درکړه. خو تهٔ زما د خِدمت کوونکی داؤد په شان نهٔ يې، چې هغه زما پوره تابعدار وو، زما حُکمونه يې منل او صِرف هغه څهٔ يې کول چې ما ورته وئيل. ۹ تا د هغوئ نه هم لوئې گناهونه وکړل چې کومو ستا نه مخکښې بادشاهی کوله. تا زهٔ رد کړے يم او زما غصه دې راپارولې ده ځکه چې د عبادت دپاره دې بُتان او مجسمې جوړې کړې دی. ۱۰ نو د دې په وجه به زهٔ ستا په شاهی خاندان ويا راولم او ستا د اولاد ټول نران به ووژنم کهٔ هغه آزاد وی او کهٔ غلام. او زهٔ به ستا د خاندان نه ځان خلاص کړم، هغوئ به داسې فنا شی لکه چې څپياکې وسوزولے شی. ۱۱ ستا د خاندان هر يو کس چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به هغه وخوری او چې څوک په مېدان کښې مړ شی نو مارغان به هغه وخوری. ما مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی." ۱۲ او اخياه د يربعام ښځې ته وفرمائيل، "اوس واپس کور ته لاړه شه. چې څنگه تهٔ ښار ته ورننوځې نو ستا زوئ به مړ شی. ۱۳ ټول بنی اِسرائيليان به په هغهٔ ماتم وکړی او ښخ به يې کړی. صِرف دے به د يربعام د خاندان هغه کس وی چې په صحيح طريقه کفن دفن شوے وی، ځکه چې صِرف د هغهٔ نه مالِک خُدائ، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک رضا دے. ۱۴ مالِک خُدائ په اِسرائيل باندې يو بادشاه مقرروی چې هغه به د يربعام د خاندان بادشاهی ختمه کړی او دا به هم اوس وشی. ۱۵ مالِک خُدائ به د اِسرائيل مُلک له سزا ورکړی او هغه به داسې وخوځوی لکه چې په يوه وَله کښې د لوخې بوټے خوځيږی. هغه به اِسرائيل د دې ښهٔ مُلک نه د بېخ نه وباسی کوم چې هغهٔ د هغوئ پلار نيکهٔ له ورکړے وو او هغوئ به د فرات سيند نه اخوا خوارهٔ وارهٔ کړی، ځکه چې هغوئ د اشيرې بُتانو جوړولو په وجه د هغهٔ غصه راپاروليى ده. ۱۶ مالِک خُدائ به اِسرائيل ځکه پرېږدی چې يربعام گناه کړې ده او اِسرائيل يې د گناه طرف ته بوتلی دی." ۱۷ د يربعام ښځه واپس تِرضاه ته لاړه. چې څنگه هغه کور ته دننه شوه نو هغه هلک مړ شو. ۱۸ ټول اِسرائيل په هغهٔ پسې غم وکړو او هغه يې ښخ کړو، هم هغه شان چې څنگه مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی اخياه پېغمبر په ذريعه فرمائيلی وُو.

د يربعام مرگ

۱۹ يربعام بادشاه چې نور څهٔ هم وکړل، هغهٔ چې کوم جنگونه کړی وُو او چې هغهٔ څنگه بادشاهی کوله نو دا هر څهٔ د

اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى. ۲۰ يربعام دوويشت کاله بادشاهى وکړه. هغه مړ شو او ښخ شو او د
هغهٔ زوئ ندب د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه رحُبعام

۲۱ د سليمان زوئ رحُبعام د يو څلوېښتو کالو وو چې هغه د يهوداه بادشاه جوړ شو او هغهٔ اوولس کاله په يروشلم کښې
بادشاهى وکړه، دا هغه ښار دے چې مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو ټولې علاقې نه خوښ کړے دے چرته چې د هغهٔ عبادت
کيږى. د رحُبعام مور نعمه د عمون وه. ۲۲ د يهوداه خلقو د مالِک خُدائ خِلاف گناه وکړه او د هغهٔ غصه يې څکه
راوپاروله چې د خپل پلار نيکهٔ نه زياته نافرمانى يې وکړه. ۲۳ هغوئ د غلطو خُدايانو دپاره علاقائى عبادتخانې جوړې کړې
او د کاڼو ستنې او د اشيرې بُت نښې يې ولگولې چې په غرونو او د شنو ونو لاندې عبادت وکړى. ۲۴ د دې هر څهٔ نه بده
خبره دا وه چې هلته سړى او ښځې وې چې د غېرو قومونو د عبادت په ځايونو کښې يې کنجرتوب کولو. د يهوداه خلقو
هغه ټول حرام کارونه وکړل کوم چې هغه خلقو کول څوک چې مالِک خُدائ په هغه وخت شړلى وُو چې کله بنى اِسرائيليان
په مُلک کښې مخ په وړاندې تلل. ۲۵ د رحُبعام د بادشاهۍ په پينځم کال د مِصر بادشاه سيساق په يروشلم حمله وکړه. ۲۶
هغهٔ د مالِک خُدائ د کور او د محل ټولې خزانې يوړلې سره د سرو زرو هغه ډالونو چې سليمان جوړ کړى وُو. ۲۷ د دې
په ځائ رحُبعام بادشاه د زېړو ډالونه جوړ کړل او د هغه آفسرانو په حواله يې کړل کوم چې د محل د دروازو څوکيداران
وُو. ۲۸ هر ځل به چې بادشاه د مالِک خُدائ کور ته تلو، نو څوکيدارانو به ډالونه وړل او بيا به يې واپس د څوکيدارانو
کوټې ته راوړل. ۲۹ نور هر څهٔ چې رحُبعام بادشاه کړى وُو نو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى دى.
۳۰ په دې ټوله موده کښې رحُبعام او يربعام د يو بل خِلاف په جنگ کښې وُو. ۳۱ رحُبعام مړ شو او د داؤد د ښار په
شاهى اديره کښې ښخ شو. د هغهٔ مور نعمه وه. او د رحُبعام زوئ ابياه د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه ابياه

۱۵ ۱ د يربعام د نباط د زوئ د بادشاهۍ په اتلسم کال، ابياه د يهوداه بادشاه شو، ۲ او هغهٔ په يروشلم کښې درې
کاله بادشاهى وکړه. د هغهٔ مور معکه د ابىسلوم لور وه. ۳ هغهٔ د خپل پلار په شان هم هغه گناهونه وکړل او د مالِک
خُدائ د خپل خُدائ پاک وفادار نهٔ وو، لکه څنگه چې د هغهٔ نيکهٔ داؤد وفادار وو. ۴ خو مالِک خُدائ د هغهٔ خُدائ پاک د
داؤد د خاطره ابياه له يو زوئ ورکړو چې د هغهٔ نه پس په يروشلم بادشاهى کوى او د دې حِفاظت کوى. ۵ مالِک خُدائ
داسې ځکه وکړل چې داؤد به هغه کار کولو چې مالِک خُدائ پرې رضا کېدو او ټول عُمر يې د حِتى اورِياه د مسئلې نه بغېر
د هغهٔ د يو حُکم نافرمانى نهٔ وه کړې. ۶ کوم جنگ چې د رحُبعام او يربعام په مينځ کښې شروع شوے وو نو هغه د ابياه
په ټول ژوند کښې جارى وو. ۷ او نور هر څهٔ چې ابياه کړى وُو هغه د يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوى
دى. ۸ ابياه مړ شو او د داؤد په ښار کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ آسا د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د يهوداه بادشاه آسا

۹ د اِسرائيلو د بادشاه د يربعام د بادشاهۍ په شلم کال آسا د يهوداه بادشاه شو، ۱۰ او هغهٔ يو څلوېښت کاله په يروشلم
کښې بادشاهى وکړه. د هغهٔ نيا معکه وه، چې د ابىسلوم لور وه. ۱۱ آسا د خپل پلار نيکهٔ داؤد په شان هم هغه څهٔ کول

چې مالِک خُدائ وربانديې رضا کېدو. (۱۲) هغهٔ د مُلک د بُتانو د عبادت د ځايونو نه ټول نران او ښځې کنجرې وويستلې او
هغه ټول بُتان يې لرې کړل چې د هغهٔ پلار نيکهٔ جوړ کړی وُو. (۱۳) هغهٔ خپله نيا معکه د "مور مَلِکه" د عُهدې نه لرې کړه،
ځکه چې هغې د اشيرې يو بې‌حيا بُت جوړ کړے وو. آسا دا بُت مات کړو او د قِدرون په مېدان کښې يې وسوزولو. (۱۴)
اګر چې آسا علاقائی عبادتخانې نهٔ وې تباه کړی، خو بيا هم ټول عُمر د مالِک خُدائ وفادار وو. (۱۵) د هغهٔ پلار چې کوم
څيزونه خُدائ پاک ته وقف کړی وُو نو هغه ټول يې د مالِک خُدائ په کور کښې کېښودل، د سرو زرو او سپينو زرو هغه
څيزونه يې هم کېښودل چې هغهٔ په خپله وقف کړی وُو. (۱۶) د يهوداه بادشاه آسا او د اِسرائيل بادشاه بعشا د خپلې
بادشاهۍ په دوران کښې همېشه د يو بل خِلاف په جنګ وُو. (۱۷) بعشا په يهوداه حمله وکړه او د راما نه يې پاخهٔ دېوالونه
تاو کړل چې د يهوداه ټول تګ راتګ بند کړی. (۱۸) نو آسا بادشاه هغه ټول سپين زر او سرهٔ زر يوړل چې د مالِک خُدائ په
کور او محل په خزانو کښې پاتې وُو او دا يې د خپلو آفسرانو په ذريعه د دې پېغام سره دمشق ته د شام بادشاه بِن‌حدد له
ولېږل چې هغه د حزيون نمسے او طاب‌رمون زوئ وو، (۱۹) "راځه چې زمونږ د پلار نيکهٔ په شان په خپلو کښې لوظ
وکړُو. ګوره، دا سپين زر او سرهٔ زر تحفه درلېږم. نو د اِسرائيل بادشاه بعشا سره خپل اِتحاد مات کړه، چې هغه زما د
علاقې نه خپل فوجيان بهر کړی." (۲۰) بِن‌حدد بادشاه د آسا خبرې ته راضی شو او خپل فوجی آفسران او د هغوئ لښکر يې
ولېږلو چې د اِسرائيل په ښارونو حمله وکړی. هغوئ عيون، دان، ابيل‌بيت‌معکه، د ګليل ډنډ ته نزدې علاقه او د نفتالی ټوله
علاقه قبضه کړه. (۲۱) کله چې بعشا بادشاه د دې نه خبر شو، نو هغهٔ د راما دېوالونه پخول پرېښودل او تِرضاه ته لاړو. (۲۲)
بيا آسا بادشاه په ټوله يهوداه کښې هر چا ته دا حُکم وکړو چې د راما نه هغه کانړی او لرګی يوسی چې بعشا د دې پَخو
دېوالونو جوړولو دپاره استعمالول. د دې سامان سره آسا د مصفاه او جبعه ښار مضبوط کړو چې د بنيامين په علاقه کښې
وو. (۲۳) نور هر څهٔ چې آسا بادشاه کړی وُو، د هغهٔ د بهادرۍ کارنامې او کوم ښارونه يې چې جوړ کړی وُو، دا هر څهٔ د
يهوداه د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی. خو په بوډاتوب کښې وربانديې د پښو بيماری راغله. (۲۴) آسا مړ شو او
د داؤد د ښار په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ يهوسفط د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د اِسرائيل بادشاه ندب

(۲۵) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په دويم کال کښې، د يربعام بادشاه زوئ ندب د اِسرائيل بادشاه شو او دوه کاله يې
بادشاهی وکړه. (۲۶) لکه څنګه چې د هغهٔ پلار د مالِک خُدائ خِلاف ګناه کړې وه نو هغهٔ هم وکړه او اِسرائيليان يې د ګناه
طرف ته بوتلل. (۲۷) د يساکار قبيلې د اخياه زوئ بعشا د ندب خِلاف منصوبه جوړه کړه او هغه يې ووژلو، په دې وخت
کښې ندب او د هغهٔ لښکر د فلستيه په مُلک کښې د جبتون ښار محاصره کړے وو. (۲۸) د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په
دريم کال داسې وشول. او بعشا د ندب نه پس د اِسرائيل بادشاه شو. (۲۹) څنګه چې هغه بادشاه شو نو هغهٔ د يربعام د
خاندان کسان ووژل. هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ د خپل خِدمت کوونکی د سيلا پېغمبر اخياه په ذريعه فرمائيلی
وُو، د يربعام مکمل خاندان ووژلے شو، يو کس هم ژوندے پاتې نهٔ شو. (۳۰) دا ځکه چې يربعام د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله، دا د هغې ګناه په وجه چې هغهٔ کړې وه او اِسرائيليان هم د ګناه طرف ته بوتلی وُو.
(۳۱) نور هر څهٔ چې ندب کړی وُو نو هغه د اِسرائيل د بادشاهانو د تاريخ په کِتاب کښې ليکلے شوی دی. (۳۲) د يهوداه
بادشاه آسا او د اِسرائيل بادشاه بعشا هر وخت د يو بل خِلاف په جنګ کښې وُو.

د اِسرائيل بادشاه بعشا

۳۳ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په درېم کال د اخیاه زوئ بعشا د ټول اِسرائیل بادشاه شو او څلېریشت کاله یې په
تِرضاه کښې بادشاهی وکړه. ۳۴ لکه څنګه چې مخکښې یربعام بادشاه ګناه کړې وه نو هغهٔ هم د مالِک خُدائ خِلاف ګناه
وکړه او اِسرائیلیان یې د ګناه طرف ته بوتلل.

۱۶ ۱ بیا د مالِک خُدائ کلام د حنانی په زوئ یاهُو پېغمبر نازل شو او د بعشا دپاره یې دا پېغام ورکړو، ۲ ”ما د
خاورو نه اوچت کړې او د اِسرائیلیانو مشر مې جوړ کړې. خو د یربعام په شان تا هم ګناه کړې ده او زما خلق دې د ګناه
طرف ته بوتلی دی. د هغوئ ګناهونو زما غصه راپارولې ده، ۳ نو زهٔ به تا او ستا خاندان تباه کړم، لکه څنګه چې ما
یربعام او د هغهٔ خاندان تباه کړے وو. ۴ ستا د خاندان هر یو کس چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به یې وخوری او
ځوک هم چې په مېدان کښې مړهٔ شی نو مارغان به یې وخوری.“ ۵ بعشا چې نور هر څهٔ هم کړی دی سره د هغهٔ د
بهادرئ ټولو کارنامو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۶ بعشا مړ شو او په تِرضاه کښې ښخ
شو او د هغهٔ زوئ ایله د هغهٔ نه پس بادشاه شو. ۷ د مالِک خُدائ پېغام د بعشا او د هغهٔ خاندان خِلاف د یاهُو پېغمبر په
ذریعه ورکړے شوے وو ځکه چې بعشا د مالِک خُدائ په نظر کښې ګناهونه کړی وُو. هغهٔ د خپلو بدو عملونو په وجه د
مالِک خُدائ غصه راوپاروله، ځکه چې هغهٔ د یربعام مکمل خاندان وژلے وو، نو هغه د یربعام په شان ظالم شو.

د اِسرائیل بادشاه ایله

۸ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په شپږویشتم کال، د بعشا زوئ ایله د اِسرائیل بادشاه شو او دوه کاله یې په تِرضاه
باندې بادشاهی وکړه. ۹ د هغهٔ یو آفسر زِمری چې د بادشاه د نیمو جنګی ګاډو مشر وو، د بادشاه خِلاف منصوبه جوړه
کړه. او ایله یوه ورځ په تِرضاه کښې د محل مشر ارضه په کور کښې د مېو په نشه کښې وو. ۱۰ زِمری کور ته ورننوتلو،
ایله یې ووژلو او د هغهٔ په تخت کښېناستو. د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اوویشتم کال داسې وشول. ۱۱ څنګه چې
زمرے د هغهٔ په تخت کښېناستو، نو هغهٔ د بعشا د خاندان ټول کسان ووژل. د هغهٔ ټول نران رشته‌دار او نران دوستان یې
ووژل. ۱۲ نو چې څنګه مالِک خُدائ د یاهُو پېغمبر په ذریعه د بعشا خِلاف فرمائیلی وُو، زِمری د بعشا مکمل خاندان
ووژلو. ۱۳ د خپلې ګناه او د بنی اِسرائیلو د ګناه طرف ته بوتلو په وجه، بعشا او د هغهٔ زوئ ایله د مالِک خُدائ د بنی
اِسرائیلو خُدائ پاک غصه راوپاروله. ۱۴ ایله چې نور هر څهٔ هم کړی وُو نو هغه د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې
لیکلے شوی دی.

د اِسرائیل بادشاه زِمری

۱۵ د یهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اوویشتم کال، زِمری په تِرضاه کښې اووهٔ ورځې په اِسرائیل بادشاهی وکړه. د
اِسرائیل فوجیانو په فلستیه کښې د جبتون ښار محاصره کړے وو، ۱۶ او کله چې هغوئ خبر شو چې زِمری د بادشاه
خِلاف منصوبه جوړه کړې ده او بادشاه یې وژلے دے، نو هلته هغوئ ټولو دا اِعلان وکړو چې د هغوئ فوجی مشر عُمری
د اِسرائیل بادشاه دے. ۱۷ عُمرے او د هغهٔ فوجیان د جبتون نه لاړل او تِرضاه یې محاصره کړو. ۱۸ کله چې زِمری
ولیدل چې ښار قبضه شوے دے، نو هغه د محل دننئ قلعې ته لاړو، په محل یې اور بل کړو او هغه د اور په لمبو کښې مړ
شو. ۱۹ د مالِک خُدائ خِلاف د هغهٔ د ګناهونو په وجه داسې وشول، لکه څنګه چې د هغهٔ نه مخکښې یربعام د خپلې
ګناه په وجه مالِک خُدائ نارضا کړے وو او اِسرائیلیان یې د ګناه طرف ته بوتلی وُو. ۲۰ زِمری چې نور څهٔ هم کړی وُو،

سره د هغهٔ د بغاوت د منصوبې جوړولو، دا د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ کښې ليکلے شوی دی.

د اِسرائيل بادشاه عُمری

۲۱ نو د دې نه پس اِسرائيليان په دوو ډلو کښې تقسيم شول، نيمو کسانو وئيل چې د جينت زوئ تِبنی بادشاه جوړ وُو او نيم
د عُمری په حق کښې وُو. ۲۲ خو د عُمری قبيلې وګټله او د جينت زوئ تِبنی په ډله باندې بريالی شول. تِبنی ووژلے شو او
عُمری بادشاه شو. ۲۳ نو د يهوداه د آسا بادشاه د بادشاهۍ په يو دېرشم کال، عُمری د اِسرائيل بادشاه شو او دولس کاله
يې بادشاهي وکړه، وړومبے شپږ کاله هغهٔ په تِرضاه کښې بادشاهي وکړه، ۲۴ او بيا هغهٔ د سپينو زرو په شپږ زره سيکو
باندې د سامريه غر د يو سړی نه واخستلو چې نوم يې سمر وو. عُمری د غرهٔ نه پاخهٔ ديوالونه تاو کړل، هلته يې يو ښار
جوړ کړو او سامريه نوم يې پرې کېښودو، سمر د دې غر مخکښنے مالِک وو. ۲۵ عُمری د مالِک خُدائ په نظر کښې بد
کارونه کول او د مالِک خُدائ خِلاف يې د مخکښنو بادشاهانو نه زياته ګناه وکړه. ۲۶ د يربعام په شان، هغهٔ هم د مالِک
خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله، دا د هغهٔ د خپلې ګناه او د هغه ګناه په وجه وُو چې بنی اِسرائيليان يې د
بُت پرستۍ طرف ته بوتلی وُو. ۲۷ نور هر څهٔ چې عُمری کړی وُو او د هغهٔ ټولې کاميابۍ د اِسرائيل د بادشاهانو په تاريخ
کښې ليکلے شوی دی. ۲۸ عُمری مړ شو او په سامريه کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ اخی‌اب د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ
شو.

د اِسرائيل بادشاه اخی‌اب

۲۹ د يهوداه بادشاه آسا د بادشاهۍ په اتهٔ دېرشم کال، د عُمری زوئ اخی‌اب د اِسرائيل بادشاه شو، هغهٔ په سامريه کښې
دوويشت کاله بادشاهي وکړه. ۳۰ هغهٔ د مخکښنو بادشاهانو د هر يو نه زيات د مالِک خُدائ خِلاف ګناه وکړه. ۳۱ هغهٔ
نهٔ صرف د يربعام بادشاه ګناهونه معمولی ګڼل بلکې هغهٔ د صيدانی بادشاه اِتبعل لور ايزبل هم وادهٔ کړه او د بعل عبادت يې
وکړو. ۳۲ هغهٔ په سامريه کښې د بعل دپاره يوه عبادتخانه او يوه قربان‌ګاه جوړه کړه او هغه يې په کښې کېښودو. ۳۳ هغهٔ
د اشيرې بُت ولګولو. د اِسرائيل د ټولو مخکښنو بادشاهانو نه يې زيات د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک غصه
راوپاروله. ۳۴ د هغهٔ د بادشاهۍ په دوران کښې د بيت‌ايل، حی‌اېل د يريحو ښار بيا جوړ کړو. کله چې حی‌اېل د يريحو بنياد
کېښودو نو د هغهٔ مشر زوئ ابيرام مړ شو او چې کله يې دروازې جوړې کړې نو د هغهٔ کشر زوئ سجوب مړ شو، هم هغه
شان لکه چې مالِک خُدائ د نون زوئ يشوَع په ذريعه د دې پېشګوئي کړې وه.

د حضرت الياس د اوچ کالۍ پېشګوئي ورکول

۱۷ ۱ په جِلعاد کښې د تِشبی يو پېغمبر وو چې نوم يې الياس وو. هغهٔ اخی‌اب بادشاه ته وفرمائيل، ”زهٔ د ژوندی مالِک
خُدائ يعنې د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک خِدمت کوونکے يم، او زهٔ د هغهٔ په نوم قسم خورم چې ترڅو زهٔ ونهٔ وايم نو په
راتلونکو کالونو کښې به باران نهٔ کېږی. او پرخه قدرې به هم ونهٔ شی.“ ۲ بيا د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو، ۳
”د دې ځائ نه نمرخاتهٔ طرف ته لاړ شه او د اُردن سيند نمرخاتهٔ طرف ته د کريت ولې سره نزدې پټ شه. ۴ تهٔ د ولې نه
اوبهٔ څښه او ما کارغانو له حُکم ورکړے دے چې هلته تا له خوراک راوړی.“ ۵ الياس د مالِک خُدائ فرمانبرداری وکړه
او د کريت ولې سره نزدې د اوسېدو دپاره لاړو. ۶ کارغانو به هغهٔ له سحر او ماښام روټۍ او غوښه راوړه او هغهٔ د ولې

نه اویۀ ښنلې. ۷ خو څۀ موده وروستو، په مُلک کښې د اوچ کالی په وجه هغه وَله اوچه شوه.

د صارفت د کونډې قيصه

۸ بيا د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو چې، ۹ ”اوس د صيدا سره نزدې د صارفت ښار ته لاړ شه او هلته دېره
شه. ما هلته يوې کونډې ته وئيلی دی چې تا له خوراک درکوی.“ ۱۰ نو الياس صارفت ته لاړو او چې څنګه هغه د ښار
دروازې ته ورسېدو نو هغۀ يوه کونډه وليده چې د اور خشاک يې راغونډولو. نو هغه يې راوغوښته او ورته يې وفرمائيل، ”ما
له په جام کښې لږې اوبۀ راوړه چې وې څښم.“ ۱۱ څنګه چې هغه اوبو راوړلو له روانه شوه، نو هغۀ آواز ورکړو، ”ما له
لږه روټۍ هم راوړه؟“ ۱۲ کونډې ورته ووئيل، ”زۀ د ژوندی مالِک خُدائ ستا د خُدائ پاک په نوم قسم خورم چې هيڅ مې
نۀ دی پاخۀ کړی. ما سره په منګی کښې صِرف يو موټے اوړۀ او په لوښی کښې يو څاڅکے قدرې د زيتُونو تېل دی. زۀ
دلته لږ شان خشاک راټولولو له راغلې يم چې ځان سره يې کور ته يوسم او خپل زوئ او ځان له لږ خوراک تيار کړم. او د
دې خوراک نه پس به مونږ د لوږې نه مړۀ شُو.“ ۱۳ الياس ورته وفرمائيل، ”مۀ يرېږه. کور ته لاړه شه او چې څۀ دې ووئيل
نو هم هغه شان وکړه. خو اول، چې تا سره څۀ دی د هغې نه يوه وړه روټۍ پخه کړه او ما له يې لږه راوړه او بيا د خپل زوئ
او ځان دپاره څۀ تيار کړه. ۱۴ ځکه چې مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک داسې فرمائی چې تر هغې به ستا په منګی
کښې اوړۀ او په لوښی کښې تېل ختم نۀ شی ترڅو چې ما مالِک خُدائ په زمکه باران نۀ وی ورولے.“ ۱۵ هغه کونډه کور
ته لاړه او هم هغه شان يې وکړل چې څۀ ورته الياس فرمائيلی وُو. او د هغوئ درېو واړو دپاره د ډېر وخت خوراک موجود
وو. ۱۶ مالِک خُدائ هغه وعده پوره کړه چې کومه يې د الياس پېغمبر په ذريعه کړې وه او په منګی کښې نۀ اوړۀ او نۀ په
لوښی کښې تېل ختم شول. ۱۷ څۀ موده وروستو، د هغه کونډې ښځې زوئ بيمار شو او ورځ په ورځ هغه نور هم خرابېدو
او په آخر کښې يې ساه ورکړه. ۱۸ هغه ښځې الياس ته ووئيل، ”د خُدائ پاک پېغمبره دا تا ما سره څۀ کړی دی؟ تۀ دلته د
دې دپاره راغلے يې چې خُدائ پاک ته زما ګناهونه رایاد کړې او زما د زوئ د مرګ سبب وګرځې؟“ ۱۹ الياس ورته
وفرمائيل، ”ما له ستا زوئ راکړه.“ بيا هغۀ هلک د هغې د غېږې نه واخستلو او بره يې هغه کوټې ته وخېژولو چرته چې
اوسېدو. الياس هغه هلک په خپل کټ کښې واچولو ۲۰ او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، ”اے مالِکه، زما خُدايه پاکه، تا
د دې کونډې سره دومره بد ولې وکړل؟ هغه زما سره دومره ښۀ ده چې زما خيال ساتی او اوس تۀ د هغې زوئ وژنې.“ ۲۱
بيا الياس درې ځل هغه هلک راغاړه ويستلو او مالِک خُدائ ته يې سوال وکړو، ”اے مالِکه، زما خُدايه پاکه، دا ماشوم دې
بيا راژوندے شی.“ ۲۲ مالِک خُدائ د الياس سوال واورېدو او هلک بيا ساه اخستل شروع کړل او ژوندے شو. ۲۳
الياس هغه هلک واپس لاندې د هغۀ مور له راوستو او هغې ته يې وفرمائيل، ”وګوره، ستا زوئ ژوندے دے.“ ۲۴ هغه
ښځې ورته ووئيل، ”اوس ما ته پته ولګېده چې تۀ د خُدائ پاک پېغمبر يې او ستا د خولې په ذريعه د مالِک خُدائ کلام
رښتيا دے.“

حضرت الياس او د بعل پېغمبران

۱۸ ۱ نو څۀ موده وروستو، د اوچ کالی په درېم کال، د مالِک خُدائ کلام په الياس نازل شو چې، ”لاړ شه او د
اخی‌اب بادشاه په مخکښې حاضر شه، نو زۀ به په زمکه باران راولېږم.“ ۲ نو الياس روان شو. په سامريه کښې قحط ډېر
زيات سخت وو، ۳ نو اخی‌اب بادشاه عبدياه راوغوښتو چې هغه يې د محل مشر وو. او عبدياه د مالِک خُدائ ښۀ تابعدار
وو، ۴ او کله چې ايزبل د مالِک خُدائ پېغمبران وژل، نو عبدياه ترې نه سل پېغمبران بوتلل او د پنځوسو پنځوسو په دوو

بلو کښې يې په غارونو کښې پټ کړل او د هغوئ دپاره يې د خوراک او د اوبو بندوبست وکړو. ۵ اخى‌اب عبدياه ته
ووئيل، "راځه چې په ټول مُلک کښې وګرځو او چينې او وادۍ وګورو، کېدے شى چې څۀ واښۀ پېدا شى او قچرې او آسونه
پرې ژوندى وساتلے شُو نو زمونږ ټول څناور به نۀ مړۀ کيږى. ۶ نو زۀ به دېخوا لاړ شم او تۀ اخوا لاړ شه." او هغوئ
دواړه په بېلو بېلو طرفونو روان شول. ۷ کله چې عبدياه په لاره روان وو، نو ناڅاپه هغه د الياس سره مِلاو شو. هغه يې
وپېژندو، د هغۀ په مخکښې ټيټ شو او تپوس يې ترې نه وکړو، "زما نېکه الياسه. دا په رښتيا تۀ يې؟" ۸ هغۀ ورته
وفرمائيل، "آو، زۀ يم، لاړ شه او خپل نېک يعنې بادشاه ته ووايه چې الياس دلته دے." ۹ عبدياه ورته ووئيل، "ما څۀ بد
کړى دى چې تۀ مې اخى‌اب بادشاه ته حواله کوې چې هغه مې ووژنى؟ ۱۰ زۀ د ژوندى مالِک خُدائ، ستا د خُدائ پاک په
نوم قسم خورم چې بادشاه په تا پسې د دُنيا ټول مُلکونه لټولى دى. کله هم چې د يو مُلک بادشاه ووئيل چې الياس زما په
مُلک کښې نشته، نو اخى‌اب به هغه بادشاه ته وئيل چې قسم وخورى چې الياس دلته نشته دے. ۱۱ او اوس تۀ ما ته وائې
چې لاړ شم او خپل نېک ته ووايم چې الياس دلته دے؟ ۱۲ خو چې څنګه زۀ لاړ شم نو د مالِک خُدائ روح به تا يو نامعلوم
ځائ ته يوسى. بيا چې زۀ اخى‌اب ته ووايم چې تۀ دلته يې او هغه تا پېدا نۀ کړى، نو هغه به ما ووژنى، باوجود د دې چې زۀ
د هلکوالى راسې د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے يم. ۱۳ زما نېکه، تا ته پته نشته څۀ چې کله ايزبل د مالِک خُدائ
پېغمبران وژل نو ما د هغوئ سل پېغمبران په دوو غارونو کښې پنځوس پنځوس پټ کړل او د خوراک او د اوبو بندوبست
مې ورله وکړو؟ ۱۴ نو تۀ ما له څنګه حُکم راکوې چې لاړ شم او بادشاه ته ووايم چې تۀ دلته يې؟ هغه به ما ووژنى." ۱۵
الياس ورته وفرمائيل، "زۀ د ژوندى ربُ الافواج په نوم لوظ کوم د کوم چې زۀ خِدمت کوم چې زۀ به خپل ځان نن بادشاه
ته پېش کړم." ۱۶ نو عبدياه اخى‌اب بادشاه له لاړو او ورته يې ووئيل چې الياس راغلے دے. نو اخى‌اب د الياس سره
مِلاوېدو له روان شو. ۱۷ کله چې اخى‌اب هغه وليدو، نو اخى‌اب ورته ووئيل، "د اِسرائيل د مُلک شريره، دا په رښتيا تۀ
يې." ۱۸ الياس ورته وفرمائيل، "زۀ شرير نۀ يم، بلکې تۀ او ستا د پلار خاندان شرير دے. تۀ د مالِک خُدائ د حُکمونو
نافرمانى کوې او د بعل د بُتانو عبادت کوې. ۱۹ اوس ټول اِسرائيل له حُکم ورکړه چې د کرمل په غر ما سره مِلاو شى.
هغه څلور نيم سوه د بعل پېغمبران او څلور سوه د اشيرې بُت پېغمبران هم ورسره راوله چا چې د مَلِکه ايزبل نه خوراکونه
کول." ۲۰ نو اخى‌اب ټول اِسرائيليان او د بعل پېغمبران راغونډ کړل چې د کرمل په غر مِلاو شى. ۲۱ الياس د خلقو په
مخکښې ودرېدو او ورته يې وفرمائيل، "ترڅو پورې به تاسو په دوو عقيدو کښې ګډ وډ يئ؟ کۀ مالِک خُدائ، خُدائ پاک
وى، نو هغۀ پسې روان شئ، خو کۀ بعل خُدائ وى، نو هغۀ پسې روان شئ." خو خلقو هيڅ هم ونۀ وئيل. ۲۲ بيا الياس
وفرمائيل، "د مالِک خُدائ په پېغمبرانو کښې صرف زۀ پاتې يم، خو د بعل پېغمبران څلور نيم سوه سړى دى. ۲۳ دوه
غوَيان راولئ، ورومبے دې د بعل پېغمبران خوښ کړى، حلال دې کړى، ټوټې ټوټې دې کړى او په لرګو باندې دې کېږدى،
خو اور دې نۀ بلوى. او زۀ به د هغه بل غوَيى سره هم دغه شان وکړم. ۲۴ نو تاسو خپل خُدائ ته سوال وکړئ او زۀ به
مالِک خُدائ ته سوال وکړم او چې په جواب کښې کوم يو خُدائ اور راولېږى، نو هغه رښتونے خُدائ پاک دے." خلقو
چغې کړې چې، "تۀ ټيک وائې." ۲۵ بيا الياس د بعل پېغمبرانو ته وفرمائيل، "تاسو ډېر يئ نو څکه، اول تاسو يو غوَيے
بوځئ او تيار يې کړئ او خپل خُدائ ته سوال وکړئ، خو په لرګو اور مۀ بلوئ." ۲۶ چې کوم غوَيے ورله راوستلے شوے
وو نو هغوئ هغه بوتلو، تيار يې کړو او د سحر نه تر غرمې پورې يې بعل ته سوال کولو. هغوئ چغې وهلې، "بعله، مونږ ته
څۀ ووايه." خو هيڅ جواب نۀ راتلو. او چې کومه قربان‌ګاه يې جوړه کړې وه د هغې نه ګېرچاپېره ګډېدل. ۲۷ د غرمې په
وخت الياس ورپورې ټوقې شروع کړې، "ښۀ په زوره چغې وهئ، څکه چې هغه خُدائ دے. کېدے شى چې هغه د ورځې
خوبونه وينى، يا په متيازو ناست وى، يا په سفر تلے وى. يا اودۀ وى، راويښ يې کړئ." ۲۸ نو پېغمبرانو چغې نورې هم
تېزې کړې او د خپل رسم په مطابق يې په چاکوانو او په نېزو خپل ځانونه دومره غوښ کړل، چې په وينه لت پت شول. ۲۹

هغوئ ټول مازيګر تر ماښامه پورې چغې وهلې او ګډې وډې يې وئيلې، خو څۀ جواب رانۀ غلو او هيڅ آواز وانۀ وريدلے
شو. (۳۰) بيا الياس خلقو ته وفرمائيل، "ما له نزدې راشئ." او هغوئ ټول ترې نه راغونډ شول. الياس د مالِک خُدائ د
قربان‌ګاه مرمت کول شروع کړل کومه چې راغورزولے شوې وه. (۳۱) هغۀ د يعقوب د دولسو زامنو د قبيلو دپاره يو يو
کاڼے واخستلو. يعقوب هغه څوک وو چې مالِک خُدائ د اِسرائيل نوم ورکړے وو. (۳۲) د دې کاڼو سره هغۀ د مالِک
خُدائ د عبادت دپاره قربان‌ګاه جوړه کړه. هغۀ د دې نه ګېرچاپېره يوه کنده وکنستله، دومره لويه چې تقريباً څوارلس ليټره
اوبۀ په کښې راتلې. (۳۳) بيا هغۀ لرګی په قربان‌ګاه باندې کېښودل، غوَيے يې ټوټې ټوټې کړو او په لرګو يې کېښودو. هغۀ
وفرمائيل، "دا څلور منګی د اوبو نه ډک کړئ او په نذرانه او لرګو باندې يې واچوئ." نو هغوئ هم داسې وکړل، (۳۴) او هغۀ
وفرمائيل، "دا بيا وکړئ،" نو هغوئ بيا داسې وکړل. هغۀ بيا وفرمائيل چې داسې يو ځل بيا وکړئ، نو هغوئ په دريم ځل هم
داسې وکړل. (۳۵) اوبۀ د قربان‌ګاه نه لاندې ګېرچاپېره وبهېدې او هغه کنده يې ډکه کړه. (۳۶) د مازيګر نذرانې په وخت
کښې الياس پېغمبر قربان‌ګاه ته نزدې شو او سوال يې وکړو، "اے مالِکه خُدايه، د اِبراهيم، اِسحاق او د يعقوب خُدايه پاکه،
نن دا ثابته کړه چې تۀ د اِسرائيل خُدائ پاک يې او زۀ ستا خِدمت کوونکے يم او دا هر څۀ ما ستا په حُکم کړی دی. (۳۷)
مالِکه خُدايه، زما سوال واوره، زما سوال واوره، نو چې دې خلقو ته پته ولګی چې تۀ، مالِک خُدائ، خُدائ پاک يې او تۀ د
هغوئ زړونه ځان ته بيا را اړوې." (۳۸) نو مالِک خُدائ اور نازل کړو او دې اور نذرانه، لرګی او کاڼی وسوزول، زمکه يې
اوچه کړه او په هغه کنده کښې يې اوبۀ اوچې کړې. (۳۹) کله چې خلقو دا وليدل، نو هغوئ پړمخې په زمکې پرېوتل او وې
وئيل، "مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے، صِرف مالِک خُدائ، خُدائ پاک دے." (۴۰) الياس حُکم وکړو، "د بعل پېغمبران
ونيسئ، چې يو هم درنه ونۀ تښتی." خلقو هغه ټول ونيول او الياس هغوئ لاندې قيسون سيند ته بوتلل او وې وژل.

د اوچ کالی ختمېدل

(۴۱) بيا الياس اخی‌اب بادشاه ته وفرمائيل، "اوس لاړ شه او خوراک څښاک وکړه. زۀ د يو دروند باران شور اورم چې
راروان دے." (۴۲) کله چې اخی‌اب د خوراک او څښاک دپاره لاړو، نو الياس د کرمل غرۀ سر ته وختلو، هلته هغه ټيټ شو
او سر يې په زمکه ولګولو. (۴۳) هغۀ خپل نوکر ته وفرمائيل، "لاړ شه او د سمندر طرف ته وګوره." نوکر لاړو او بيا راغلو او
وې وئيل، "ما خو هيڅ هم ونۀ ليدل." الياس اووۀ ځل هغۀ ته وفرمائيل چې لاړ شه او وګوره. (۴۴) په اووم ځل هغه راواپس
شو او وې وئيل، "ما يوه وړه وريځ وليده چې د سړی د لاس برابره وه او د سمندر نه راروانه وه." الياس خپل نوکر له حُکم
ورکړو، چې، "اخی‌اب بادشاه له لاړ شه او هغۀ ته ووايه چې جنګی ګاډی تياره کړی، په کښې سور شی او کور ته زر
راواپس شی ګنې باران به يې رايسار کړی." (۴۵) په لږ وخت کښې آسمان په تکه توره وريځ باندې پټ شو، هوا راغله او
ورسره دروند باران هم شروع شو. اخی‌اب په خپله جنګی ګاډی کښې سور شو او يزرعيل ته واپس روان شو. (۴۶) د مالِک
خُدائ طاقت په الياس باندې راغلو، هغۀ خپله چوغه په ملا پورې وتړله او تر يزرعيل پورې يې د اخی‌اب نه وړاندې منډې
وهلې.

حضرت الياس د سينا په غرۀ باندې

۱۹ (۱) الياس چې څۀ کړی وُو او چې ټول پېغمبران يې وژلی وُو نو اخی‌اب بادشاه خپلې ښځې ايزبل ته هغه هر څۀ
ووئيل. (۲) نو هغې الياس له پېغام ورولېږلو، "خپل خُدايان دې ما ووژنی چې سبا په دې وخت زۀ تا سره هغه کار ونۀ کړم
کوم چې تا د هغه پېغمبرانو سره کړے دے." (۳) الياس وېرېدو او د خپل ژوند بچ کولو دپاره وتښتېدو، هغۀ خپل نوکر

ځان سره بوتلو او په يهوداه کښې بيرسبع ته لاړو او خپل نوکر يې هلته پرېښودو. ۴ الياس په بيابان کښې تول ورځ مزل وکړو. هغۀ مزل بس کړو او د جارُو د ونې د سورى لاندې کښېناستو او هغۀ غوښتل چې مړ شى. هغۀ ووئيل، ”مالِکه خُدايه، بس دے، ما ووژنه، زۀ د خپل پلار نيکۀ نه ښۀ نۀ يم.“ ۵ هغه د جارُو د ونې لاندې څملاستو او اودۀ شو. ناڅاپه يوې فرښتې هغۀ له لاس وروړو او ورته يې وفرمائيل، ”پاڅه او وخوره.“ ۶ هغۀ ګېرچاپېره وکتل او يوه روټۍ يې وليده چې په ګرمو سکارو باندې پخه شوې وه او خپل سر سره نزدې يې د اوبو يو منګے وليدو. هغۀ خوراک څښاک وکړو او بيا څملاستو. ۷ د مالِک خُدائ فرښته بيا راغله او په دوېم ځل يې هغه پاڅولو، ورته يې وفرمائيل، ”پاڅه او وخوره، ګنې ستا دپاره به سفر ډېر ګران وى.“ ۸ الياس پاڅېدو، خوراک څښاک يې وکړو او دې خوراک هغۀ له دومره طاقت ورکړو چې سينا ته څلوېښت ورځې مزل وکړى، کوم چې د خُدائ پاک غر دے. ۹ هلته هغه يو غار ته ورننوتلو او شپه يې په کښې تېره کړه. او د مالِک خُدائ کلام پرې نازل شو چې، ”الياسه، تۀ دلته څۀ کوې؟“ ۱۰ هغۀ ورته وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، ما په شوق سره ستا خِدمت کړے دے، ما صِرف ستا خدمت کړے دے، اے مالِک خُدايه ربُ الافواجه. خو اِسرائيليانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان‌ګاه يې ماتې کړې دى او ستا پيغمبران يې وژلى دى. صِرف زۀ پاتې يم او هغوئ زما په ژوند پسې لګېدلى دى.“ ۱۱ مالِک خُدائ هغۀ ته وفرمائيل، ”بهر لاړ شه او د غرۀ په سر باندې زما په وړاندې ودرېږه.“ بيا مالِک خُدائ تېر شو او يوه زبردسته هوا يې راولېږله چې هغې غرونه وشلول او کاڼى يې دړې وړې کړل، خو مالِک خُدائ په هوا کښې نۀ وو. هوا بنده شوه او بيا زلزله راغله، خو مالِک خُدائ په زلزله کښې هم نۀ وو. ۱۲ د زلزلې نه پس اور راغلو، خو مالِک خُدائ په اور کښې هم نۀ وو. او د اور نه پس، يو نرم آواز راغلو. ۱۳ کله چې الياس آواز واورېدو، نو هغۀ خپل مخ په چُوغه کښې پټ کړو، بهر لاړو او د غار په خولۀ کښې ودرېدو. او هغۀ ته يو آواز وشو چې، ”الياسه، تۀ دلته څۀ کوې؟“ ۱۴ هغه ورته وفرمائيل، ”مالِکه خُدايه، ربُ الافواجه، ما په تا باندې غېرت کړے دے. خو اِسرائيليانو تا سره خپل لوظ مات کړے دے، ستا قربان‌ګاه يې ماتې کړې دى او ستا پيغمبران يې وژلى دى. صِرف زۀ پاتې يم او هغوئ زما د وژلو کوشش هم کوى.“ ۱۵ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”دمشق ته نزدې بيابان ته واپس شه، بيا ښار ته ورننوځه او حزائيل د شام بادشاه مقرر کړه، ۱۶ د نِمسى زوئ ياهُو د اِسرائيل بادشاه مقرر کړه او ابيل‌محوله د سافط زوئ اليشع ستا نه پس پيغمبر مقرر کړه. ۱۷ هر څوک چې د حزائيل نه ژوندے خلاص شى نو د ياهُو په ذريعه به ووژلے شى او هر څوک چې د ياهُو نه وتښتى نو اليشع به هغه ووژنى. ۱۸ خو زۀ به بيا هم په اِسرائيل کښې اووۀ زره کسان ژوندى پرېږدم، هغه ټول چې زما وفادار وى او بعل ته يې سجده نۀ وى کړې او هغه ټول چې د هغوئ خُلو هغه بُت ښُکل کړے نۀ وى.“

اليشع ته بلنه

۱۹ الياس لاړو او وې ليدل چې اليشع د غوَيو په يوه قلبه باندې يوه کوله، د هغۀ نه مخکښې يوولس سړى د قلبو سره وُو او هر يو سړى په يوه قلبه باندې يوه کوله. نو الياس خپله پيغمبرى چُوغه وويستله او اليشع ته يې وروا‌غوستله. ۲۰ نو اليشع خپل غوَيان پرېښودل، په الياس پسې يې منډه کړه او ورته يې وفرمائيل، ”زۀ به خپل مور پلار په مخه ښه وئيلو دپاره ښُکل کړم، نو بيا به تا سره لاړ شم.“ الياس ورته وفرمائيل، ”ټيک ده، لاړ شه. خو چې ما ستا دپاره څۀ کړى دى نو هغه مۀ هېروه.“ ۲۱ بيا اليشع د خپلې قلبې غوَيو له لاړو او حلال يې کړل او د دې غوښه يې پخه کړه، د جغ نه يې د خشاک کار واخستو. هغۀ غوښه خلقو له ورکړه او هغوئ وخوړله. بيا هغه الياس پسې د هغۀ د نوکر په شان لاړو.

شام سره جنګ

۲۰ ۱ د شام بادشاه بِن‌حدد خپل ټول فوج راغونډ کړو او دوه دېرشو نورو بادشاهانو يې د خپلو آسونو او جنګی ګاډو
سره ملګرتيا کوله، هغه روان شو، سامريه يې محاصره کړه او په دې باندې يې د حملې تيارے وکړو. ۲ هغۀ ښار ته پېغام
وړُونکی ولېږل چې د اِسرائيل بادشاه اخي‌اب ته ووائی، ۳ ”بِن‌حدد بادشاه غواړی چې تۀ هغۀ ته خپل سپين زر او سرۀ زر
حواله کړې او خپلې ښې ښځې او بچی هم ورکړې.“ ۴ اخي‌اب ورته ووئيل، ”بِن‌حدد ته ووايۀ چې، بادشاه سلامت، زۀ
تيار يم، زۀ او زما هر څۀ ستا شول.“ ۵ وروستو پېغام وړُونکی د بِن‌حدد د دې بلې مطالبې سره بيا راغلل، ”ما تا له خبر
درلېږلے وو چې تۀ به ما ته خپل سپين زر او سرۀ زر او خپلې ښځې او بچی حواله کوې. ۶ خو اوس به زۀ خپل آفسران
درولېږم چې ستا محل او ستا د آفسرانو کورونه ولټوی او چې د هغوئ څۀ هم خوښ شی نو هغه به ترېنه را اوچت کړی.
هغوئ به سبا تقريباً دا وخت هلته وی.“ ۷ اخي‌اب بادشاه د مُلک ټول مشران راغوښتل او ورته يې ووئيل، ”تاسو ته پته
ده چې دا سړے مونږ تباه کول غواړی. هغۀ ما له يو پېغام راولېږلو چې زما نه يې زما ښځې، بچی، سپين زر او سرۀ زر
غوښتل او ما دا خبره ومنله.“ ۸ خو مشرانو او خلقو ورته ووئيل، ”هغه چې څۀ وائی نو هغه کار مۀ کوه.“ ۹ نو
اخي‌اب د بِن‌حدد پېغام وړونکو ته ووئيل، ”بادشاه سلامت ته ووايۀ چې ما د هغۀ وړومبۍ مطالبه ومنله، خو دا دويمه نۀ شم
منلے.“ نو پېغام وړُونکی بِن‌حدد له د دې جواب سره واپس راغلل. ۱۰ نو د بِن‌حدد نه يې دا پېغام راوړو، ”ما دې خُدايان
ووهی او مړ مې دې کړی کۀ د سامريه دومره خاوره هم پاتې شی چې زما فوجيان يې په موټی کښې راواخلی.“ ۱۱ اخي‌اب
بادشاه ورته ووئيل، ”بِن‌حدد بادشاه ته ووايۀ چې تکړه فوجی د جنګ نه مخکښې نۀ بلکې وروستو لافې وهی.“ ۱۲ بِن‌حدد
ته د اخي‌اب جواب په هغه وخت کښې مِلاو شو چې هغۀ او نورو بادشاهانو په خپلو خېمو کښې مے څښل. هغۀ خپلو سړو
له حُکم ورکړو چې په ښار باندې د حملې دپاره تيار شئ، نو هغوئ د جنګ دپاره صفونه جوړ کړل. ۱۳ نو يو پېغمبر
اخي‌اب بادشاه له ورَغلو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ فرمائی چې تۀ دا لوئ لښکر وينې؟ هم نن به زۀ تا له په دې
باندې فتح درکړم او تا ته به پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ يم.“ ۱۴ اخي‌اب ترې نه تپوس وکړو، ”د حملې مشری به څوک
کوی؟“ پېغمبر ورته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ فرمائی چې د ضِلعو د حکمرانانو د مشرۍ لاندې به ځوانان فوجيان حمله
وکړی.“ بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”جنګ به څوک شروع کړی؟“ پېغمبر ورته وفرمائيل، ”تۀ به يې شروع کړې.“ ۱۵ نو
بادشاه زلمی فوجيان راوغوښتل چې هغوئ د ضِلعو د حکمرانانو د مشرۍ لاندې وُو، دا ټول دوه سوه او دوه دېرش وُو. بيا
هغۀ د اِسرائيل لښکر راوغوښتلو چې ټول اووۀ زره سړی وُو. ۱۶ د اِسرائيل لښکر د غرمې په وخت د جنګ دپاره راووتل،
چې په دې وخت کښې بِن‌حدد او د هغۀ دوه دېرش ملګری په خپلو خېمو کښې نشه وُو. ۱۷ اول زلمی فوجيان وړاندې
لاړل. بِن‌حدد چې کوم جاسوسان لېږلی وُو نو هغوئ ورته ووئيل چې، ”څۀ فوجيان د سامريه نه راروان دی.“ ۱۸ هغۀ حُکم
وکړو، ”کۀ هغوئ د جنګ يا د صُلحې دپاره راروان وی نو ژوندی يې ونيسئ.“ ۱۹ زلمی فوجيانو د جنګ مشری کوله، چې
د اِسرائيل لښکر ورپسې وو، ۲۰ او هر فوجی يو يو دشمن ووژلو. شاميان وتښتېدل، اِسرائيليان ورپسې وُو، خو بِن‌حدد او
د هغۀ ملګری په آسونو باندې وتښتېدل. ۲۱ اخي‌اب بادشاه راووتلو، په آسونو او جنګی ګاډو باندې يې حمله وکړه او
شاميانو له يې يو مضبوط شکست ورکړو. ۲۲ بيا پېغمبر اخي‌اب بادشاه له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”واپس لاړ شه او
خپل فوجيان تيار کړه او صحيح منصوبې جوړې کړه، ځکه چې د شام بادشاه به په راتلونکی سپرلی کښې بيا حمله کوی.“

د شاميانو دويمه حمله

۲۳ د بِن‌حدد آفسرانو هغۀ ته ووئيل، ”د بنی اِسرائيلو خُدايان د غرونو خُدايان دی، نو ځکه اِسرائيل مونږ له شکست راکړو.

خو کۀ مونږ د هغوئ سره په مېدانونو کښې جنګ وکړُو نو مونږ به يقيناً هغوئ له شکست ورکړُو. ۲۴ نو هغه دوه دېرش
بادشاهان د مشرئ نه لرې کړه او د هغوئ په ځائ فوجی مشران مقرر کړه. ۲۵ بيا د هغه لښکر هومره يو بل لوئ لښکر
راغونډ کړه کوم چې ستا نه تلی وُو او هم هغه هومره آسونه او جنګی ګاډی ورکړه. مونږ به د اِسرائيليانو سره په مېدانونو
کښې جنګ وکړُو او دا ځل به هغوئ له شکست ورکړُو.“ بِن‌حدد بادشاه د هغوئ خبره ومنله او هم داسې يې وکړل. ۲۶ په
ورپسې سپرلی کښې هغۀ خپل سړی راوغوښتل او د هغوئ سره افيق ښار ته روان شو چې په اِسرائيل حمله وکړی. ۲۷
اِسرائيليان راغونډ کړے شول او د جنګ سامان يې راواخستلو، هغوئ روان شول او شاميانو ته مخامخ يې خېمې ولګولې.
اِسرائيليان د شاميانو په مقابله کښې د چېلو د دوو وړو رَمو په شان ښکارېدل خو د شاميانو نه ګېرچاپېره مُلک ډک وو.
۲۸ يو پېغمبر اخی‌اب بادشاه له لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائی چې شاميان وائی چې زۀ د مېدانونو
نۀ، بلکې د غرونو خُدائ يم، نو ځکه به زۀ تاسو د هغوئ په لوئ لښکر باندې بريالی کړم او تاسو ته به پته ولګی چې زۀ
مالِک خُدائ يم.“ ۲۹ اووۀ ورځې شاميان او اِسرائيليان په خپلو خېمو کښې يو بل ته مخامخ ايسار وُو. په اوومه ورځ
باندې هغوئ جنګ شروع کړو او بنی اِسرائيلو يو لاک شاميان ووژل. ۳۰ او باقی ژوندی پاتې شوی افيق ښار ته وتښتېدل،
چرته چې د هغوئ په اوويشت زره سړو باندې د ښار دېوالونه راوغورزېدل. بِن‌حدد هم ښار ته وتښتېدو او د يو کور په دننني
کوټه کښې پټ شو. ۳۱ د هغۀ آفسران ورغلل او هغۀ ته يې ووئيل، ”مونږ اورېدلی دی چې د اِسرائيل بادشاهان رحم
کوونکی وی. مونږ له اجازت راکړه چې د ملا نه د ټاټ جامې او د مرئ نه پړی تاو کړُو او د اِسرائيل بادشاه له ورشُو او
کېدے شی چې هغه تا ژوندے پرېږدی.“ ۳۲ نو هغوئ د خپلې ملا نه د ټاټ جامې او د مرئ نه پړی تاو کړل او اخی‌اب له
لاړل او ورته يې ووئيل، ”ستا خِدمت کوونکے بِن‌حدد تا ته د خپل ژوند سوال کوی.“ اخی‌اب ورته ووئيل، ”هغه لا ژوندے
دے څۀ؟ ټيک ده، هغه زما ورور دے.“ ۳۳ د بِن‌حدد آفسران د يوې ښې خبرې په طمع وُو او چې کله اخی‌اب ووئيل چې
”ورور“ نو هغوئ فوراً پوهه شول او وې وئيل، ”لکه څنګه چې تا ووئيل، بِن‌حدد ستا ورور دے.“ نو اخی‌اب حُکم وکړو،
”هغه ما له راولئ.“ کله چې بِن‌حدد راورسېدو، نو اخی‌اب ورته ووئيل چې د هغۀ سره په جنګی ګاډی کښې سور شی. ۳۴
بِن‌حدد هغۀ ته ووئيل، ”زما پلار چې ستا پلار نه کوم ښارونه اخستی وُو نو هغه به تا له واپس درکړم او تۀ په دمشق کښې د
خپل ځان دپاره يو کاروباری مرکز جوړولے شې، لکه څنګه چې زما پلار په سامريه کښې کړی وُو.“ اخی‌اب ورته ووئيل،
”نو په دې شرطُونو به زۀ تا آزاد کړم.“ اخی‌اب د هغۀ سره يوه معاهده وکړه او بِن‌حدد يې پرېښودو چې لاړ شی.

د يو پېغمبر اخی‌اب ته بدرد وئيل

۳۵ د مالِک خُدائ په حُکم د پېغمبرانو د قبيلې يو کس خپل ملګری پېغمبر ته وفرمائيل چې ما ووهه. خو هغۀ اِنکار وکړو،
۳۶ نو هغۀ ورته وفرمائيل، ”تا د مالِک خُدائ د حُکم نافرمانی کړې ده، نو په دې وجه تۀ چې څنګه زما نه لاړ شې نو يو
زمرے به دې ووژنی.“ او چې څنګه هغه لاړو نو يو زمرے راغلو او هغه يې ووژلو. ۳۷ نو هم دغه پېغمبر يو بل سړی له
لاړو او ورته يې وفرمائيل، ”ما ووهه،“ نو دې سړی هغه ووهلو، او دومره سخت يې ووهلو چې زخمی شو. ۳۸ پېغمبر خپل
مخ په پټی باندې وتړلو، چې خپل شکل بدل کړی او لاړو او د سړک په غاړه ودرېدو او د اِسرائيل د بادشاه د تېرېدو اِنتظار
يې کولو. ۳۹ کوم وخت چې بادشاه تېرېدو، نو هغه پېغمبر ورته آواز وکړو او ورته يې وفرمائيل، ”بادشاه سلامت، زۀ په
جنګ کښې جنګېدم چې يو فوجی ما له يو نيولے شوے دشمن راوستلو او راته يې ووئيل، دې سړی ته ګوره، کۀ دے درنه
وتښتی، نو د دې سړی په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او يا به درې زره د سپينو زرو سيکې جرمانه ورکوې. ۴۰ خو زۀ
په نورو کارونو کښې مصروف شوم او هغه سړے وتښتېدو.“ بادشاه ورته وفرمائيل، ”تا په خپله خبره کښې خپله فېصله
کړې ده او تا ته به سزا ملاوېږی.“ ۴۱ نو پېغمبر د خپل مخ نه پټی لرې کړه او بادشاه هغه فوراً وپېژندو چې دا خو پېغمبر

دے. ۴۲ بیا پیغمبر بادشاه ته وفرمائیل، ”دا د مالِک خُدائ کلام دے چې تا هغه سړی له د تښتېدو اجازت ورکړو د کوم د
وژلو چې ما حُکم درکړے وو، نو د هغهٔ د ژوند په بدل کښې به خپل ژوند ورکوې او ستا خلق به ځکه تباه شی چې د هغهٔ
خلق یې تښتېدو ته پرېښنی دی.“ ۴۳ نو بادشاه په یره او خفګان کښې واپس سامریه ته لاړو.

د نبوت د انګورو باغ

۲۱ ۱ نو په یزرعیل کښې د سامریه د اخی‌اب بادشاه د محل سره نزدې د انګورو یو باغ وو چې د نبوت نومې سړی
وو. ۲ یوه ورځ اخی‌اب نبوت ته ووئیل، ”د انګورو باغ دې ما له راکړه، دا زما د محل سره نزدې دے او زهٔ د دې زمکې
نه د سبزئ باغ جوړول غواړم. زهٔ به تا له د دې نه ښهٔ د انګورو باغ درکړم، یا کهٔ ته وائې نو زهٔ به د دې قیمت درکړم.“ ۳
نبوت ورته ووئیل، ”د انګورو دا باغ ما ته د پلار نیکهٔ نه په میراث کښې مِلاو شوے دے، مالِک خُدائ دې ونهٔ کړی چې زهٔ
دا تا له درکړم.“ ۴ اخی‌اب کور ته لاړو او چې نبوت ورته څهٔ وئیلی وُو په هغې باندې خفه او غصه وو. هغه په خپل کټ
کښې څملاستو، ځان یې مرَور کړو او خوراک یې نهٔ کولو. ۵ د هغهٔ ښځه ایزبل ورغله او تپوس یې ترې نه وکړو، ”تهٔ ولې
دومره خفه یې؟ او خوراک ولې نهٔ کوې؟“ ۶ نو هغهٔ ورته ووئیل، ”دا ځکه چې نبوت یزرعیلی ته ما ووئیل چې زهٔ به درنه
د انګورو باغ په پېسو واخلم، یا کهٔ غواړې نو زهٔ به د دې باغ په ځائ بل باغ درکړم، خو هغهٔ راته ووئیل، چې باغ تا له نهٔ
درکوم.“ ۷ ایزبل ورته ووئیل، ”نو تهٔ د اِسرائیل بادشاه یې کهٔ نه؟“ د کټ نه پاڅه، ”خپل زړهٔ خوشحال کړه او خوراک
وکړه. زهٔ به تا له د نبوت د انګورو باغ واخلم.“ ۸ بیا هغې یو څو خطونه ولیکل، د اخی‌اب دستخط یې ورباندې وکړو، د
هغهٔ مهر یې ورباندې ولګولو او د هغه ښار آفسرانو او مشرانو ته یې ولېږل چرته چې نبوت اوسېدو. ۹ په خطونو کښې
لیکلی شوی وُو، ”اعلان وکړئ چې خلق روژه ونیسی، خلق دې راغونډ شی او نبوت له د عزت ځائ ورکړی. ۱۰ دوه
بدمعاشان د هغهٔ مخامخ کښېنوئ چې اِلزام ورباندې ولګوی چې هغهٔ د خُدائ پاک او بادشاه ګستاخی کړې ده. بیا هغه د
ښار نه بهر بوځئ او سنګسار یې کړئ چې مړ شی.“ ۱۱ نو د نبوت ښار اوسېدونکو مشرانو او آفسرانو هم هغه شان وکړل
لکه څنګه چې ورته ایزبل په هغه خطونو کښې لیکلی وُو. ۱۲ هغوئ اعلان وکړو چې نن روژه ونیسئ، خلق راغونډ شول او
نبوت له یې د عزت ځائ ورکړو. ۱۳ هغه دوو بدمعاشانو د خلقو په مینځ کښې په هغهٔ اِلزام ولګولو چې هغهٔ د خُدائ پاک
او د بادشاه ګستاخی کړې ده، نو هغه د ښار نه بهر بوتلے شو او سنګسار یې کړو. ۱۴ نو ایزبل ته دا پېغام ولېږلے شو
چې، ”نبوت سنګسار شوے دے او مړ دے.“ ۱۵ څنګه چې ایزبل ته دا پېغام مِلاو شو، نو هغې اخی‌اب ته ووئیل، ”نبوت
مړ دے نو لاړ شه او د انګورو هغه باغ قبضه کړه، چې کوم یې په تا باندې نهٔ خرڅولو.“ ۱۶ نو اخی‌اب فوراً د انګورو باغ
ته لاړو او قبضه یې کړو. ۱۷ بیا د مالِک خُدائ کلام د تِشبی پېغمبر په الیاس نازل شو چې، ۱۸ ”د سامریه بادشاه
اخی‌اب له لاړ شه. هغه به تهٔ د نبوت د انګورو په باغ کښې ووینې، چې په کوم باندې قبضه کوی. ۱۹ هغهٔ ته ووایه چې زهٔ
مالِک خُدائ هغهٔ ته فرمایم چې د هغه سړی د وژلو نه پس، د هغهٔ په جائیداد قبضه هم کوې څهٔ؟ هغهٔ ته ووایه چې زهٔ داسې
فرمایم، په کوم ځائ کښې چې سپو د نبوت وینه وڅټله نو سپی به هلته ستا وینه هم وڅټی.“ ۲۰ کله چې اخی‌اب الیاس
ولیدو، نو هغهٔ ورته ووئیل، ”زما دشمنه، زهٔ دې پیدا کړم؟“ الیاس ورته وفرمائیل، ”آو، تهٔ مې پیدا کړې، تا خپل ځان هغه څهٔ
ته حواله کړے دے چې د مالِک خُدائ په نظر کښې غلط دی. ۲۱ نو مالِک خُدائ تا ته فرمائی چې زهٔ په تا تباهی راولم. زهٔ
به تا لرې کړم او ستا د خاندان هر یو نر کس به ختم کړم، کهٔ هغه بوډا وی او کهٔ ځوان وی. ۲۲ ستا خاندان به د نباط
زوئ یربعام بادشاه په شان او د اخیاه د زوئ بعشا بادشاه د خاندان په شان شی، ځکه چې اِسرائیلیان دې د ګناه طرف ته
بوتلی دی نو تا زما غصه راپاروله ده. ۲۳ او مالِک خُدائ د ایزبل په حقله فرمائی چې د یزرعیل په ښار کښې به سپی د

هغې لاش وخوری. ۲۴ ستا هر يو خپلوان چې په ښار کښې مړ شی نو سپی به يې وخوری او ځوک چې په مېدان کښې مړۀ
شی نو مارغان به يې وخوری.“ ۲۵ د اخى‌اب په شان داسې هيڅ ځوک هم نۀ وُو چې د مالِک خُدائ په نظر کښې يې دومره
بد عمل کړے وو او خپلې ښځې ايزبل ورباندې دا کار کړے دے. ۲۶ هغۀ ډېر د بې‌شرمۍ ګناهونه وکړل چې د بُتانو
عبادت يې وکړو، لکه څنګه چې اموريانو کړی وُو، کوم چې مالِک خُدائ په هغه وخت کښې د هغه مُلک نه شړلی وُو چې
بنى اِسرائيل مخ په وړاندې تلل. ۲۷ کله چې اخى‌اب د الياس دا خبرې واورېدې، نو اخى‌اب خپلې جامې وشلولې او وې
ويستلې او د ټاټ جامې يې واغوستلې. هغۀ خوراک نۀ کولو، د ټاټ په جامو کښې اودۀ کېدو او سر وهلے بر وهلے
ګرځېدو. ۲۸ د مالِک خُدائ کلام په الياس پېغمبر نازل شو چې، ۲۹ ”تا ته پته لګېدلې ده څۀ چې اخى‌اب ما ته خپل ځان
څومره عاجز کړے دے؟ نو چې ترڅو پورې هغه ژوندے وی نو زۀ به په هغۀ تباهى نۀ راولم، خو د هغۀ د خپل زوئ په ژوند
کښې به زۀ د اخى‌اب په خاندان باندې تباهى راولم.“

د ميکاياه پېغمبر اخى‌اب له خبردارے ورکول

۲۲ ۱ د اِسرائيل او د شام په مينځ کښې درې کاله امن وو، ۲ خو په درېم کال د يهوداه بادشاه يهوسفط د اِسرائيل
بادشاه اخى‌اب سره مِلاوېدو دپاره لاړو. ۳ اخى‌اب د خپلو آفسرانو نه تپوس وکړو، ”مونږ د شام د بادشاه نه د
رامات‌جِلعاد ښار واپس ولې وانۀ خستلو؟ دا خو زمونږ دے.“ ۴ او اخى‌اب د يهوسفط نه تپوس وکړو، ”تۀ به ما سره لاړ
شې څۀ چې په رامات‌جِلعاد حمله وکړُو؟“ يهوسفط ورته ووئيل، ”لکه څنګه چې زۀ ستا ملګرے يم، نو داسې زما فوجيان
ستا خپل فوجيان دی او زما آسونه ستا خپل آسونه دی.“ ۵ او يهوسفط دا هم ووئيل، ”خو راځه چې اول د مالِک خُدائ
سره مشوره وکړُو.“ ۶ نو اخى‌اب تقريباً څلور سوه پېغمبران راغونډ کړل، او تپوس يې ترې نه وکړو، ”ما له په
رامات‌جِلعاد باندې حمله کول په کار دی او کۀ نه؟“ هغوئ ورته ووئيل، ”آو، حمله پرې وکړه، مالِک خُدائ به فتح درکړی.“
۷ خو يهوسفط ترې نه تپوس وکړو، ”داسې يو بل پېغمبر نشته څۀ چې د هغۀ په ذريعه مونږ د مالِک خُدائ سره مشوره
وکړُو؟“ ۸ اخى‌اب ورته ووئيل، ”يو بل پېغمبر هم شته چې د اِمله زوئ ميکاياه دے. خو زۀ د هغۀ نه نفرت کوم، ځکه چې
هغۀ زما دپاره هيڅکله هم ښۀ پېشګوئى نۀ ده کړې، هميشه بده پېشګوئى راکوی.“ يهوسفط ورته ووئيل، ”بادشاه سلامت،
داسې مۀ وايه.“ ۹ نو اخى‌اب د دربار يو آفسر راوغوښتلو او ورته يې ووئيل چې لاړ شه او ميکاياه فوراً راوله. ۱۰ د
اِسرائيل بادشاه اخى‌اب او د يهوداه بادشاه يهوسفط خپلې شاهى چُوغې اغوستې وې او د سامريه د دروازې نه بهر په درمند
کښې په خپلو تختُونو باندې ناست وُو او ټولو پېغمبرانو د هغوئ په حضور کښې پېشګويانې ورکولې. ۱۱ په هغوئ کښې د
کنعانه زوئ صدقياه د اوسپنې ښکر جوړ کړل او اخى‌اب ته يې ووئيل، ”مالِک خُدائ داسې فرمائى، د دې سره به تۀ د
شاميانو خِلاف جنګ وکړې او تباه به يې کړې.“ ۱۲ هغه نورو ټولو پېغمبرانو هم دغه شان وفرمائيل، ”رامات‌جِلعاد ته
روان شه او تۀ به کامياب شې، مالِک خُدائ به تا له فتح درکړی.“ ۱۳ په دې دوران کښې چې کوم آفسر د ميکاياه راوستو
له تلے وو نو هغۀ ميکاياه ته ووئيل، ”ګوره، نورو ټولو پېغمبرانو د بادشاه د کاميابۍ پېشګوئى ورکړې ده، نو لاړ شه او هم
هغه خبرې ورته وکړه.“ ۱۴ خو ميکاياه ورته وفرمائيل، ”زۀ د ژوندى مالِک خُدائ په نوم دا لوظ کوم چې هغه ما ته څۀ
وائى نو زۀ به هم هغه ووايم.“ ۱۵ کله چې هغه د بادشاه په مخکښې حاضر شو، نو بادشاه ترې نه تپوس وکړو، ”ميکاياه، ما
او يهوسفط له په رامات‌جِلعاد باندې حمله کول په کار دی او کۀ نه؟“ ميکاياه ورته د چل سره ووئيل، ”آو، حمله ورباندې
وکړئ، بې‌شکه تاسو به بريالى شئ. مالِک خُدائ به تاسو له فتح درکړی.“ ۱۶ خو اخى‌اب ووئيل، ”ما درته څو ځلې وئيلی
دی؟ چې کله تۀ ما ته د مالِک خُدائ په نوم خبرې کوې، نو رښتيا وايه.“ ۱۷ ميکاياه ورته وفرمائيل، ”ما په خوب کښې د

اِسرائیل لښکر په غرونو باندې داسې خور وکتلو لکه چې د شپون نه بغیر ګډې خورې ورې وی. او مالِک خُدائ وفرمائیل
چې د دې سړو مشر نشته، نو پرېږده چې هغوئ په خېر سره کورونو ته لاړ شی.“ ۱۸ اخی‌اب یهوسفط ته ووئیل، ”ما تا ته
نۀ دی وئیلی څۀ چې هغه زما دپاره ښۀ پېشګوئي نۀ اوروی؟ د هغۀ پېشګوئي تل بده وی.“ ۱۹ میکایاه دا هم وفرمائیل چې،
”مالِک خُدائ ته غوږ ونیسه چې هغه څۀ فرمائی. ما په آسمان کښې مالِک خُدائ ولیدو چې په خپل تخت باندې ناست وو
او خپلې ټولې فرښتې یې ښی او ګس طرف ته ولاړې وې. ۲۰ مالِک خُدائ تپوس وکړو چې، اخی‌اب به څوک دوکه کړی
چې لاړ شی او په رامات‌جِلعاد کښې ووژلے شی؟ نو څۀ فرښتو یو څۀ وفرمائیل او نورو بل څۀ وفرمائیل، ۲۱ نو یوه ترې
نه راوړاندې شوه، مالِک خُدائ ته ورنزدې شوه او وې فرمائیل، زۀ به هغه دوکه کړم. ۲۲ مالِک خُدائ ترې نه تپوس وکړو
چې، څنګه؟ نو هغه روح ورته ووئیل چې، زۀ به لاړ شم او د اخی‌اب په ټولو پېغمبرانو به دروغ ووایم. نو مالِک خُدائ ورته
وفرمائیل چې، لاړ شه او هغه دوکه کړه. تۀ به کامیاب شې. ۲۳ مالِک خُدائ ستا پېغمبران دې ته جوړ کړی دی چې دروغ
ووائی ځکه هغۀ په خپله دا فېصله کړې ده چې په تا تباهی راشی.“ ۲۴ بیا صدقیاه پېغمبر میکایاه له ورنزدې شو، په مخ یې
څپېړه ورکړه او تپوس یې ترې نه وکړو، ”ستا خیال دا دے څۀ چې د مالِک خُدائ روح زما نه تلے دے او تا سره یې
خبرې کړې دی؟“ ۲۵ میکایاه ورته وفرمائیل، ”تا ته به پته ولګی چې کله تۀ د پټېدو دپاره یوې شاتنۍ کوټې ته لاړ شې.“ ۲۶
بیا اخی‌اب خپل یو آفسر له حُکم ورکړو، ”میکایاه ګرفتار کړه او د ښار حکمران امون او یوآس شهزاده له یې بوځه. ۲۷
هغوئ ته ووایه چې دې په قېدخانه کښې واچوی او د لږې شان روټۍ او اوبو نه بغیر دې هیڅ هم نۀ ورکوی ترڅو پورې چې
زۀ په خېر سره واپس نۀ یم راغلے.“ ۲۸ میکایاه وفرمائیل، ”کۀ تۀ په خېر سره واپس راشې، نو مالِک خُدائ به زما په
ذریعه کلام نۀ وی کړے.“ او میکایاه دا هم وفرمائیل چې، ”زۀ څۀ وایم نو دا به یاد ساتئ.“

د اخی‌اب مرګ

۲۹ بیا د اِسرائیل بادشاه اخی‌اب او د یهوداه بادشاه یهوسفط لاړل چې په رامات‌جِلعاد ښار حمله وکړی. ۳۰ اخی‌اب
یهوسفط ته ووئیل، ”څنګه چې مونږ جنګ له لاړ شُو، نو زۀ به خپل ځان بدل کړم، خو تۀ خپل شاهی لِباس واغونده.“ نو د
اِسرائیل بادشاه په بدل لِباس کښې جنګ له لاړو. ۳۱ د شام بادشاه د خپلو دوه دېرشو جنګی ګاډو فوجی مشرانو له حُکم
ورکړے وو چې د اِسرائیل د بادشاه نه بغیر به په هیچا باندې حمله نۀ کوئ. ۳۲ نو چې کله هغوئ یهوسفط بادشاه ولیدو،
نو د هغوئ ټولو خیال دا وو چې ګنې هغه د اِسرائیلو بادشاه دے، نو هغوئ په هغۀ باندې د حملې کولو دپاره راوګرځېدل.
خو چې کله هغۀ چغه کړه، ۳۳ نو هغوئ ته پته لګېده چې هغه د اِسرائیل بادشاه نۀ دے، نو هغوئ ترې نه راواپس شول.
۳۴ خو یو شامی فوجی یو غشے هسې وویشتلو او په دې باندې اخی‌اب د خپلې زغرې د جوړ په مینځ کښې ولګېدو. نو
اخی‌اب د خپلې جنګی ګاډی چلوونکی ته آواز وکړو، ”زۀ زخمی شوم، واپس شه او د جنګ نه ووځه.“ ۳۵ جنګ ټوله ورځ
سخت وو، او اخی‌اب بادشاه په خپله جنګی ګاډی کښې ایسار وو، تکیه یې وهلې وه او شامیانو ته یې مخ وو. د هغۀ د زخم
نه وینه بهېدله او وینې د جنګی ګاډی تخت پټ کړو او په ماښام کښې هغه مړ شو. ۳۶ د نمرپرېواتو په وخت کښې د
اِسرائیل په لښکر کښې چغې جوړې شوې چې، ”تباه شُو، هر سړے دې خپل ځان کور ته ورسی.“ ۳۷ نو اخی‌اب مړ شو.
د هغۀ لاش سامریه ته یوړلے شو او ښخ کړے شو. ۳۸ د هغۀ جنګی ګاډی د سامریه ډنډ سره صفا کړے شوه، چرته چې
کنجرو لامبل نو هلته سپو د هغۀ وینې وڅټلې، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائیلی وُو چې داسې به کېږی. ۳۹ اخی‌اب
بادشاه چې نور هر څۀ هم کړی وُو، سره د هغه حِساب کِتاب چې د هغۀ محل د هاتی په غاښونو ښائسته کړے شوے وو او
چې کوم ټول ښارونه یې جوړ کړی وُو، دا هر څۀ د اِسرائیل د بادشاهانو په تاریخ کښې لیکلے شوی دی. ۴۰ نو د هغۀ د
مرګ نه پس د هغۀ په ځائ د هغۀ زوئ اخزیاه بادشاه شو.

د یهوداه بادشاه یهوسفط

۴۱ د اِسرائیل د بادشاه اخی‌اب د بادشاهۍ په څلورم کال، د آسا زوئ یهوسفط د یهوداه بادشاه جوړ شو. ۴۲ په دې
وخت کښې هغه د پينځو دېرشو کالو وو او پينځويشت کاله يې په يروشلم باندې بادشاهی وکړه. د هغهٔ مور عزوبه د سِلحی
لور وه. ۴۳ د خپل پلار آسا په شان، هغهٔ هم هغه کار کولو چې کوم د مالِک خُدائ په نظر کښې صحيح وو، خو علاقائی
عبادتخانې تباه شوې نهٔ وې او خلقو هلته نذرانې پېش کولې او خوشبوئی يې سوزوله. ۴۴ يهوسفط د اِسرائيل د بادشاه سره
هم صُلح وکړه. ۴۵ يهوسفط چې نور هر څهٔ هم کړی دی، د هغهٔ ټولې بهادری او جنګونه، دا هر څهٔ د يهوداه د بادشاهانو په
تاريخ کښې ليکلے شوی دی. ۴۶ هغهٔ د مُلک نه هغه نران کنجران وشړل کومو چې د غېرو قومونو په قربان‌ګاه باندې
خِدمت کولو چې هغوئ د هغهٔ د پلار آسا د وخت نه دا کار نهٔ وو پرېښے. ۴۷ د ادوم په مُلک کښې بادشاه نهٔ وو، په دې
باندې يو خليفه حکومت کولو کوم چې د يهوداه بادشاه مقرر کړے وو. ۴۸ يهوسفط بادشاه تجارتی سمندری جهازُونه
جوړ کړل چې د اوفير مُلک نه سرهٔ زر راوړی، خو دا په عصيون‌جابر کښې مات شول او هيڅکله لا نهٔ ړل. ۴۹ نو په هغه
وخت د اخی‌اب زوئ اخزياه يهوسفط ته ووئيل چې، ”زما سړی دې ستاسو د سړو سره سمندری جهازُونه چلوی،“ خو
يهوسفط دې ته راضی نهٔ شو. ۵۰ يهوسفط مړ شو او د داؤد په ښار کښې په شاهی اديره کښې ښخ شو او د هغهٔ زوئ
يهورام د هغهٔ نه پس بادشاه شو.

د اِسرائيل بادشاه اخزياه

۵۱ د يهوداه بادشاه يهوسفط د بادشاهۍ په اوولسم کال، د اخی‌اب زوئ اخزياه د اِسرائيل بادشاه جوړ شو او هغهٔ په
سامريه باندې دوه کاله بادشاهی وکړه. ۵۲ هغهٔ مالِک خُدائ نارضا کړو او د خپل پلار اخی‌اب، د خپلې مور ايزبل او د
يربعام بادشاه په بد مثال باندې يې عمل وکړو، چا چې اِسرائيليان د ګناه طرف ته بوتلی وُو. ۵۳ هغهٔ د بعل عبادت او
خِدمت وکړو، لکه څنګه چې مخکښې د هغهٔ پلار کړے وو. هغهٔ د مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک غصه راوپاروله.